

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2022/2464

(2022. gada 14. decembris),

ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Regulu (ES) Nr. 537/2014, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Direktīvu 2013/34/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savā 2019. gada 11. decembra paziņojumā ar nosaukumu “Eiropas zaļais kurss” (“Zaļais kurss”) Eiropas Komisija apņēmas pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES noteikumus par nefinanšu informācijas sniegšanu ⁽³⁾. Zaļais kurss ir Savienības jaunā izaugsmes stratēģija. Tā mērķis ir līdz 2050. gadam pārveidot Savienību par mūsdienīgu, resursu izmantošanas ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu (SEG) neto emisijām. Tā mērķis ir arī aizsargāt, saglabāt un stiprināt Savienības dabas kapitālu un aizsargāt Savienības iedzīvotāju veselību un labklājību no riskiem un ietekmes, kas saistīti ar vidi. Zaļā kursa mērķis ir atsaistīt ekonomikas izaugsmi no resursu izmantošanas un nodrošināt, ka visi reģioni un Savienības iedzīvotāji piedalās sociāli taisnīgā pārejā uz ilgtspējīgu ekonomisko sistēmu, kurā novārtā netiek atstāts neviens cilvēks un neviena administratīvi teritoriālā vienība. Tas palīdzēs sasniegt mērķi izveidot ekonomiku, kas strādā cilvēku labā, stiprinot Savienības sociālo tirgus ekonomiku un palīdzot nodrošināt to, ka tā ir gatava nākotnei un ka tā veicina stabilitāti, darbvieta radīšanu, izaugsmi un ilgtspējīgus ieguldījumus.

Šie mērķi ir īpaši svarīgi, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radīto sociālekonomisko kaitējumu un nepieciešamību pēc ilgtspējīgas, iekļaujošas un taisnīgas atveseļošanas. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 ⁽⁴⁾ padara mērķi panākt klimatneitralitāti līdz 2050. gadam par Savienībā saistošu. Turklāt savā 2020. gada 20. maija paziņojumā ar nosaukumu “ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam: Atgriezīsim savā dzīvē dabu” Komisija ir apņēmusies nodrošināt, ka visas pasaules ekosistēmas līdz 2050. gadam būs atjaunotas, izturētspējīgas un atbilstoši aizsargātas. Minētās stratēģijas mērķis ir panākt, ka Eiropas bioloģiskā daudzveidība līdz 2030. gadam nostājas uz atlabšanas ceļa.

⁽¹⁾ OVC 517, 22.12.2021., 51. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2022. gada 10. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2022. gada 28. novembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”) (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

- (2) Savā 2018. gada 8. marta paziņojumā ar nosaukumu “Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana” (“Rīcības plāns ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai”) Komisija ir izklāstījusi pasākumus šādu mērķu sasniegšanai – pārorientēt kapitāla plūsmas uz ilgtspējīgiem ieguldījumiem, lai panāktu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, pārvaldīt finanšu riskus, kas izriet no klimata pārmaiņām, resursu izsmelšanas, vides degradācijas un sociālajām problēmām, un veicināt pārredzamību un ilgtermiņa pieeju finansiālajā un ekonomiskajā darbībā. Atbilstošas, salīdzināmas un ticamas ar ilgtspēju saistītas informācijas atklāšana, ko veic noteiktas uzņēmumu kategorijas, ir priekšnoteikums šo mērķu sasniegšanai. Eiropas Parlaments un Padome, īstenojot Rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai, ir pieņēmuši vairākus leģislatīvus aktus. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 ⁽⁵⁾ nosaka kārtību, kādā finanšu tirgus dalībnieki un finanšu konsultanti atklāj ilgtspējas informāciju individuālajiem ieguldītājiem un aktīvu īpašniekiem.

Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/852 ⁽⁶⁾ izveido vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību klasifikācijas sistēmu, lai palielinātu ilgtspējīgus ieguldījumus un apkarotu zaļmaldināšanu par finanšu produktiem, par kuriem nepamatoti tiek apgalvots, ka tie ir ilgtspējīgi. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/2089 ⁽⁷⁾, ko papildina Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2020/1816 ⁽⁸⁾, (ES) 2020/1817 ⁽⁹⁾ un (ES) 2020/1818 ⁽¹⁰⁾, ievieš vides, sociālās un pārvaldības (“VSP”) informācijas atklāšanas prasības etalonu administratoriem un minimālos standartus, kas paredzēti, lai izstrādātu ES klimata pārejas etalonus un Parīzes nolīgumam pielāgotus ES etalonus.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹¹⁾ paredz prasību, ka lielām iestādēm, kas ir emitējušas vērtspapirus, kurus atļauts tirgot regulētā tirgū, ir jāatklāj informācija par VSP riskiem, sākot no 2022. gada 28. jūnija. Ieguldījumu brokeru sabiedrībām paredzētais prudenčuālās uzraudzības regulējums, kas noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/2033 ⁽¹²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/2034 ⁽¹³⁾, ietver noteikumus par VSP riska dimensijas ieviešanu kompetento iestāžu īstenotajā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā (“UPNP”) un VSP riska atklāšanas prasības, kuras ieguldījumu brokeru sabiedrībām piemērojamas no 2022. gada 26. decembra. Komisija, turpinot īstenot Rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai, 2021. gada 6. jūlijā pieņēma arī priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas zaļajām obligācijām.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2089 (2019. gada 27. novembris), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1011 attiecībā uz ES klimata pārejas etaloniem, Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem un ar ilgtspēju saistītu informācijas atklāšanu attiecībā uz etaloniem (OV L 317, 9.12.2019., 17. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1816 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz paziņojumā par etalonu sniedzamo skaidrojumu par to, kā katrā sniegtajā un publicētajā etalonā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1817 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz satura minimumu skaidrojumā par to, kā etalonu noteikšanas metodoloģijā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 12. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1818 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz standartu minimumu ES klimata pārejas etaloniem un Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem (OV L 406, 3.12.2020., 17. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenčuālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenčuālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).

- (3) Savā 2019. gada 17. jūnija paziņojumā “Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu: papildinājums par klimatiskās informācijas sniegšanu” (“pamatnostādnes par klimatiskās informācijas sniegšanu”) Komisija uzsver ieguvumus, kādus uzņēmumiem sniegs klimatiskās informācijas sniegšana, jo īpaši palielinot apzināšanos un izpratni par riskiem, kas saistīti ar klimatu, un iespējas uzņēmumā, dažādojot ieguldītāju bāzi, pazeminot kapitāla izmaksas un uzlabojot konstruktīvu dialogu ar visām ieinteresētajām personām. Turklāt dažādība uzņēmuma valdē varētu ietekmēt lēmumu pieņemšanu, korporatīvo pārvaldību un noturību.
- (4) Savos 2019. gada 5. decembra secinājumos par kapitāla tirgu savienības padziļināšanu Padome uzsver, cik liela nozīme ir ticamai, salīdzināmai un atbilstošai informācijai par riskiem, iespējām un ietekmi, kas saistīti ar ilgtspēju, un aicina Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt Eiropas standartu nefinanšu informācijas sniegšanai.
- (5) Savā 2018. gada 29. maija rezolūcijā par ilgtspējīgām finansēm ⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlaments prasa Direktīvas 2013/34/ES ietvaros vēl vairāk pilnveidot nefinanšu informācijas sniegšanas prasības. Savā 2020. gada 17. decembra rezolūcijā par ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību ⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlaments atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pārskatīt Direktīvu 2013/34/ES un pauž nepieciešamību izveidot tādu visaptverošu Savienības regulējumu nefinanšu informācijas sniegšanai, kas ietvertu obligātus Savienības standartus nefinanšu informācijas sniegšanai. Eiropas Parlaments prasa paplašināt ziņojumu sniegšanas prasību piemērošanas jomu, iekļaujot tajā jaunas uzņēmumu kategorijas, un ieviest revīzijas prasību.
- (6) Savā 2015. gada 25. septembra rezolūcijā ar nosaukumu “Pasaules pārveidošana: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam” (“Programma 2030. gadam”) Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Ģenerālā asambleja pieņēma jaunu globālu ilgtspējīgas attīstības satvaru. Programmas 2030. gadam pamatā ir ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi (“IAM”), un tā aptver trīs ilgtspējas dimensijas – ekonomisko, sociālo un vides dimensiju. Komisijas 2016. gada 22. novembra paziņojumā ar nosaukumu “Turpmākie pasākumi ilgtspējīgai Eiropas nākotnei. Eiropas rīcība ilgtspējības jomā” IAM ir sasaistīti ar Savienības politikas satvaru, lai nodrošinātu, ka šie mērķi jau no paša sākuma tiek ņemti vērā visās Savienības darbībās un politikas iniciatīvās gan Savienībā, gan ārpus tās. Savos 2017. gada 20. jūnija secinājumos “Ilgtspējīga Eiropas nākotne: ES atbildes reakcija uz Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam” Padome apstiprina Savienības un tās dalībvalstu apņemšanos pilnībā, saskaņoti, visaptveroši, integrēti, efektīvi un ciešā sadarbībā ar partneriem un citām ieinteresētajām personām īstenot Programmu 2030. gadam.
- (7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/95/ES ⁽¹⁶⁾ ir grozīta Direktīva 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu informācijas atklāšanu. Ar Direktīvu 2014/95/ES ir ieviesta prasība uzņēmumiem sniegt informāciju vismaz par jautājumiem, kas saistīti ar vidi, sociālo jomu, nodarbinātību, cilvēktiesību ievērošanu, korupcijas un kukuļošanas apkarošanu. Attiecībā uz minētajiem tematiem Direktīvā 2014/95/ES uzņēmumiem prasīts atklāt informāciju šādās jomās: darījumdarbības modelis, rīcībpolitikas, tostarp veiktie pienācīgas rūpības procesi, minēto rīcībpolitiku īstenošanas rezultāti, riski un riska pārvaldība un nefinanšu rezultātu pamatrādītāji, kas attiecas uz konkrēto darījumdarbību.
- (8) Daudzas ieinteresētās personas uzskata, ka termins “nefinanšu” ir neprecīzs, jo īpaši tāpēc, ka tas netieši norāda uz to, ka attiecīgā informācija nav svarīga no finanšu aspekta. Tomēr aizvien biežāk šāda informācija ir finansiāli nozīmīga. Daudzas organizācijas, iniciatīvas un praktiķi ilgtspējas ziņu sniegšanas jomā atsaucas uz jēdzienu “ilgtspējas informācija”. Tādēļ termina “nefinanšu informācija” vietā būtu vēlams izmantot terminu “ilgtspējas informācija”. Līdz ar to būtu jāgroza Direktīva 2013/34/ES, lai ņemtu vērā minētās izmaiņas terminoloģijā.

⁽¹⁴⁾ OV C 76, 9.3.2020., 23. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 445, 29.10.2021., 94. lpp.

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/95/ES (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu (OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.).

- (9) Ja uzņēmumi veiktu labāku ilgtspējas ziņu sniegšanu, galvenie labuma guvēji no tā būtu iedzīvotāji un noguldītāji, tostarp arodbiedrības un darba ņēmēju pārstāvji, kas būtu atbilstoši informēti un līdz ar to spētu labāk iesaistīties sociālajā dialogā. Noguldītājiem, kuri vēlas ieguldīt ilgtspējīgi, būs iespēja to darīt, savukārt visi iedzīvotāji gūtu labumu no stabilas, ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomiskās sistēmas. Lai nodrošinātu šādu labumu, ilgtspējas informācijai, ko atklāj uzņēmumu gada pārskatos, vispirms ir jāasniedz divas primārās lietotāju grupas. Pirmā lietotāju grupa ir ieguldītāji, tostarp aktīvu pārvaldītāji, kuri vēlas labāk izprast riskus un iespējas, ko ilgtspējas jautājumi rada viņu ieguldījumiem, un šo ieguldījumu ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Otrā lietotāju grupa ir pilsoniskās sabiedrības dalībnieki, tostarp nevalstiskās organizācijas un sociālie partneri, kas vēlas atvieglot uzņēmumu saukšanu pie atbildības par ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Arī citas ieinteresētās personas varētu izmantot gada pārskatos atklāto ilgtspējas informāciju, jo īpaši, lai uzlabotu salīdzināmību starp tirgus sektoriem un to iekšienē.

Uzņēmumu darījumu partneri, tostarp klienti, varētu izmantot šo ilgtspējas informāciju, lai izprastu ar ilgtspēju saistītos riskus un ietekmi visās savās vērtību ķēdēs un nepieciešamības gadījumā ziņotu par tiem. Politikas veidotāji un vides aģentūras var izmantot šādu informāciju, jo īpaši apkopotā veidā, lai uzraudzītu ar vidi saistītās un sociālās tendences, veicinātu vides kontu izveidi un informētu publiskās politikas izstrādātājus. Neliels skaits iedzīvotāju un patērētāju tiešā veidā iepazīstas ar uzņēmumu gada pārskatiem, taču viņi ilgtspējas informāciju varētu izmantot netieši, piemēram, tad, kad viņi apsver finanšu konsultantu vai nevalstisko organizāciju ieteikumus vai atzinumus. Daudzi ieguldītāji un aktīvu pārvaldītāji ilgtspējas informāciju iegādājas no datu sniedzējiem, kas ir trešās personas un kas informāciju vāc no dažādiem avotiem, tostarp no publiski pieejamiem korporatīvajiem pārskatiem.

- (10) Ilgtspējas informācijas tirgus ātri aug, un, ņemot vērā jaunos pienākumus, kas jāpilda ieguldītājiem un trešo personu aktīvu pārvaldītājiem, trešo personu datu sniedzēju loma kļūst aizvien nozīmīgāka. Palielinoties sīkākās kategorijās iedalītu datu pieejamībai, ilgtspējas informācijai būtu jāklūst lētāka. Ir sagaidāms, ka ar šo grozošo direktīvu izdarītie grozījumi Direktīvā 2013/34/ES uzlabos datu salīdzināmību un saskaņos standartus. Tiek sagaidīts arī, ka uzlabosies trešo personu datu sniedzēju piekoptā prakse un speciālās zināšanas šajā jomā, tādējādi palielinot potenciālu darbvietu radīšanai.
- (11) Pēdējos gados ir ievērojami palielinājies pieprasījums pēc korporatīvās ilgtspējas informācijas, jo īpaši ieguldītāju vidū. Šo pieprasījuma palielināšanos nosaka uzņēmumu risku mainīgais raksturs un ieguldītāju pieaugošā izpratne par šo risku finansiālajām sekām. Tas jo īpaši attiecas uz finanšu riskiem, kas saistīti ar klimatu. Tāpat arī pieaug izpratne par tiem riskiem un iespējām uzņēmumiem un ieguldījumiem, ko rada citas vides problēmas, tādas kā bioloģiskās daudzveidības zudums, kā arī ar veselību saistītie un sociālie jautājumi, tostarp bērnu darbs un piespiedu darbs. Ilgtspējas informācijas pieprasījuma pieaugumu veicina arī tādu ieguldījumu produktu apjoma palielināšanās, ar kuriem nepārprotami cenšas izpildīt noteiktus ilgtspējas standartus vai sasniegt noteiktus ilgtspējas mērķus un nodrošināt atbilstību 2015. gada 12. decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemtā Parīzes nolīguma ("Parīzes nolīgums") vērienīgajam mērķim, ANO Konvencijai par bioloģisko daudzveidību un Savienības rīcībpolitikām. Daļa no šīs palielināšanās ir loģiskas sekas iepriekš pieņemtajiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Regulām (ES) 2019/2088 un (ES) 2020/852. Minētā palielināšanās daļēji būtu notikusi jebkurā gadījumā, pateicoties strauji mainīgajai iedzīvotāju izpratnei, patērētāju izvēlei un tirgus praksei. Covid-19 pandēmija vēl vairāk paātrinājusi to, ka pieaug lietotāju vajadzības pēc informācijas, jo īpaši tāpēc, ka šī pandēmija ir atklājusi darba ņēmēju un uzņēmumu vērtību ķēžu neaizsargātību. Informācija par ietekmi uz vidi ir svarīga arī saistībā ar turpmāko pandēmiju seku mazināšanu, jo cilvēka izraisītie ekosistēmu traucējumi arvien biežāk ir saistīti ar slimību rašanos un izplatīšanos.
- (12) Arī paši uzņēmumi var gūt labumu no kvalitatīvas ziņošanas par ilgtspējas jautājumiem. Tādu ieguldījumu produktu skaita pieaugums, kas paredzēti ilgtspējas mērķu īstenošanai, nozīmē to, ka efektīva ilgtspējas ziņu sniegšana var uzlabot uzņēmumu piekļuvi finanšu kapitālam. Ilgtspējas ziņu sniegšana var palīdzēt uzņēmumiem noteikt un pārvaldīt savus riskus un iespējas, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem. Tā var radīt pamatu labākam dialogam un saziņai starp uzņēmumiem un ieinteresētajām personām un palīdzēt uzņēmumiem uzlabot reputāciju. Turklāt konsekvents pamats ilgtspējas ziņu sniegšanai ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu veidā izraisītu to, ka tiek sniegta atbilstoša un pietiekama informācija un līdz ar to būtiski samazinātu *ad hoc* pieprasījumus sniegt informāciju.

- (13) Komisijas 2021. gada 21. aprīļa ziņojumā par pārskatīšanas klauzulām Direktīvās 2013/34/ES, 2014/95/ES un 2013/50/ES un tam pievienotajā atbilstības pārbaudē attiecībā uz ES satvaru uzņēmumu veiktai publiskai ziņošanai ("Komisijas ziņojums par pārskatīšanas klauzulām un tam pievienotā atbilstības pārbaude") ir konstatētas problēmas attiecībā uz Direktīvas 2014/95/ES atbilstību tās mērķa sasniegšanai. Pastāv nozīmīgi pierādījumi tam, ka daudzi uzņēmumi neatklāj būtisku informāciju par visiem galvenajiem ar ilgtspēju saistītajiem jautājumiem, tostarp ar klimatu saistītu informāciju, tādu kā visas SEG emisijas, un faktorus, kas ietekmē bioloģisko daudzveidību. Ziņojumā kā būtiska problēma ir konstatēta arī ilgtspējas informācijas ierobežotā salīdzināmība un ticamība. Turklāt daudziem uzņēmumiem, no kuriem lietotājiem ir nepieciešama ilgtspējas informācija, nav pienākuma šādu informāciju paziņot. Līdz ar to ir skaidra nepieciešamība pēc stabila un izmaksu ziņā pieejama ziņošanas satvara, kas būtu papildināts ar efektīvu revīzijas praksi, lai nodrošinātu datu ticamību un izvairītos no zaļmaldināšanas un dubultas uzskaites.
- (14) Ja netiks veikti politikas pasākumi, ir sagaidāms, ka plaisa starp lietotāju vajadzībām pēc informācijas un uzņēmumu sniegto ilgtspējas informāciju palielināsies. Minētajai plaišai ir būtiska negatīva ietekme. Ieguldītāji, pieņemot lēmumus par ieguldīšanu, nespēj pietiekami ņemt vērā ar ilgtspēju saistītos riskus un iespējas. Uzkrājoties vairākiem ieguldīšanas lēmumiem, kuros nav pietiekami ņemti vērā ar ilgtspēju saistīti riski, var rasties sistēmiski riski, kas apdraud finanšu stabilitāti. Eiropas Centrālā banka (ECB) un starptautiskas organizācijas, tādas kā Finanšu stabilitātes padome, ir vērsušas uzmanību uz šiem sistēmiskajiem riskiem, jo īpaši klimata jomā. Mazinās arī ieguldītāju spēja novirzīt finanšu līdzekļus tādiem uzņēmumiem un saimnieciskām darbībām, kas risina, nevis padziļina sociālās un vides problēmas, un līdz ar to ir apdraudēti Zaļā kursa, Rīcības plāna ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai un Parīzes nolīguma mērķi. Mazinās arī nevalstisko organizāciju, sociālo partneru, uzņēmumu darbības skarto kopienu un citu ieinteresēto personu spēja saukt uzņēmumus pie atbildības par to ietekmi uz cilvēkiem un vidi. Minētais rada atbildības deficītu un var izraisīt to, ka mazinās iedzīvotāju uzticēšanās uzņēmumiem, kas savukārt var negatīvi ietekmēt efektīvu sociālās tirgus ekonomikas darbību. Ar ilgtspēju saistītu risku mērīšanai, izvērtēšanai un pārvaldībai paredzētu vispārpieņemtu rādītāju un metožu neesamība arī ir šķērslis uzņēmumu centieniem nodrošināt savu uzņēmējdarbības modeļu un darbību ilgtspēju. Uzņēmumu sniegtas informācijas par ilgtspēju neesamība arī ierobežo ieinteresēto personu, tostarp pilsoniskās sabiedrības dalībnieku, arodbiedrību un darba ņēmēju pārstāvju spēju iesaistīties dialogā ar uzņēmumiem par ilgtspējas jautājumiem.
- (15) Komisijas ziņojumā par pārskatīšanas klauzulām un tam pievienotajā atbilstības pārbaudē ir norādīts arī uz to, ka būtiski palielināties uzņēmumiem adresētais pieprasījums pēc informācijas par ilgtspējas jautājumiem, kura mērķis ir mazināt pašreizējo plaisu starp lietotāju vajadzību pēc informācijas un pieejamo korporatīvo ilgtspējas informāciju. Turklāt pašreizējās gaidas, ka uzņēmumi izmantos dažādus satvarus un standartus, ļoti iespējams, turpināsies un var pat pastiprināties, jo ilgtspējas informācijai tiek piešķirta arvien lielāka nozīme. Ja netiks veikti politikas pasākumi, lai panāktu vienprātību par to, kāda informācija uzņēmumiem jāpaziņo, ievērojami palielināsies izmaksas un slogs ziņojošajiem uzņēmumiem un šādas informācijas lietotājiem.
- (16) Pastāvošā plaisa informācijas jomā palielina iespēju, ka atsevišķas dalībvalstis ieviesīs arvien atšķirīgākus valsts noteikumus vai standartus. Atšķirīgas ziņošanas prasības dažādās dalībvalstīs varētu radīt papildu izmaksas un sarežģītību uzņēmumiem, kas darbojas pāri robežām, un tādejādi būtu apdraudēts iekšējais tirgus, un varētu būtu apdraudētas tiesības veikt uzņēmējdarbību un kapitāla brīva aprīte visā Savienībā. Šādas atšķirīgas ziņošanas prasības arī varētu padarīt paziņoto informāciju mazāk salīdzināmu pāri robežām, tā vājinot kapitāla tirgu savienību.
- (17) Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu piemēro attiecīgi lieliem uzņēmumiem, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kurās vidējais darbinieku skaits pārsniedz 500, un sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas ir lielas grupas mātesuzņēmumi, kuros vidējais konsolidētais darbinieku skaits pārsniedz 500. Ņemot vērā augošās lietotāju vajadzības pēc ilgtspējas informācijas, ilgtspējas informācija būtu jāpieprasa arī no arī citām uzņēmumu kategorijām. Tādēļ ir lietderīgi prasīt, lai visi lieli uzņēmumi un visi uzņēmumi, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, izņemot mikrouzņēmumus, sniegtu ilgtspējas informāciju. Šis grozošās direktīvas noteikumi, ar kuriem groza Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu, skaidri izklāsta ziņošanas prasību piemērošanas jomu, atsaucoties uz Direktīvas 2013/34/ES 2. un 3. pantu. Tādēļ tie nevienkāršo un nemaina citas prasības, un Direktīvas 2013/34/ES 40. pantā sabiedriskas nozīmes struktūrām paredzētais atbrīvojumu ierobežojums netiek piemērots. Jo īpaši sabiedriskas nozīmes struktūras nevajadzētu uzskatīt par lieliem uzņēmumiem ilgtspējas informācijas sniegšanas prasību piemērošanas nolūkā. Maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā un kuri ir sabiedriskas nozīmes struktūras, attiecīgi būtu

jāļauj ziņot saskaņā ar maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Turklāt visiem uzņēmumiem, kas ir lielu grupu mātesuzņēmumi, grupas līmenī būtu jāsniedz informācija par ilgtspēju. Turklāt, tā kā Regulas (ES) 2020/852 8. pantā ir atsauce uz Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu, uzņēmumiem, kas no jauna iekļauti 19.a un 29.a pantā noteiktajā ilgtspējas ziņu sniegšanas prasību piemērošanas jomā, būs jāievēro arī Regulas (ES) 2020/852 8. panta noteikumi.

- (18) Šajā grozošajā direktīvā paredzētā prasība, ka arī lieliem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus nav atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, būtu jāatklāj informācija par ilgtspējas jautājumiem, galvenokārt ir pamatota ar bažām par šādu uzņēmumu ietekmi un pārskatatbildību, arī ar to vērtību ķēdes starpniecību. Šajā sakarā būtu visiem lielajiem uzņēmumiem jāpiemēro vienādas prasības publiski paziņot ilgtspējas informāciju. Turklāt arī finanšu tirgus dalībniekiem ir nepieciešama informācija no tiem lielajiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus nav atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā.
- (19) Šajā grozošajā direktīvā paredzētās prasības, ka trešo valstu uzņēmumiem, kuri nav iedibināti Savienībā, bet kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, arī būtu jāatklāj informācija par ilgtspējas jautājumiem, mērķis ir reaģēt uz finanšu tirgus dalībnieku vajadzībām saņemt informāciju no šādiem uzņēmumiem, lai tie spētu izprast savu ieguldījumu riskus un ietekmi, un izpildīt Regulā (ES) 2019/2088 noteiktās informācijas atklāšanas prasības.
- (20) Trešo valstu uzņēmumiem, kuriem ir būtiska darbība Savienības teritorijā, arī būtu jāpiemēro prasība sniegt ilgtspējas informāciju, jo īpaši par to ietekmi uz sociālajiem un vides jautājumiem, lai nodrošinātu to, ka trešo valstu uzņēmumi ir atbildīgi par savu ietekmi uz cilvēkiem un vidi un ka pastāv vienlīdzīgi konkurences apstākļi uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū. Tādēļ trešo valstu uzņēmumiem, kuru neto apgrozījums Savienībā pārsniedz 150 miljonus EUR un kuriem Savienības teritorijā ir meitasuzņēmums vai filiāle, būtu jāpiemēro ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības. Lai nodrošinātu, ka šādas prasības ir samērīgas un īstenojamas, robežvērtība attiecībā uz vairāk nekā 40 miljonu EUR neto apgrozījumu būtu jāpiemēro trešo valstu uzņēmumu filiālēm, un robežvērtības attiecībā uz to, kad uzņēmums ir uzskatāms par lielu uzņēmumu vai mazu vai vidēju uzņēmumu, kura vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, izņemot mikrouzņēmumus, būtu jāattiecinā uz trešo valstu meitasuzņēmumiem, jo šādiem meitasuzņēmumiem un filiālēm vajadzētu būt atbildīgiem par attiecīgā trešās valsts uzņēmuma ilgtspējas ziņojuma publicēšanu. Ilgtspējas ziņojumi, ko publicē trešās valsts uzņēmuma meitasuzņēmums vai filiāle, būtu jāsaprot saskaņā ar standartiem, kuri Komisijai ar deleģētajiem aktiem jāpieņem līdz 2024. gada 30. jūnijam.

Trešās valsts uzņēmuma meitasuzņēmumam vai filiālei arī būtu jāspēj ziņot saskaņā ar standartiem, ko piemēro Savienībā iedibinātiem uzņēmumiem, vai saskaņā ar standartiem, kurus uzskata par līdzvērtīgiem saskaņā ar īstenošanas aktu. Ja trešās valsts uzņēmums nesniedz visu šajā grozošajā direktīvā prasīto informāciju, neraugoties uz tā meitasuzņēmuma vai filiāles labākajiem centieniem iegūt nepieciešamo informāciju, minētajam meitasuzņēmumam vai filiālei būtu jāsniedz visa tās rīcībā esošā informācija un jāizdod paziņojums, kurā norādīts, ka attiecīgais trešās valsts uzņēmums atlikušo prasīto informāciju nav darījis pieejamu. Lai paziņotā informācija būtu kvalitatīva un ticama, trešo valstu uzņēmumu ilgtspējas ziņojumi būtu jāpublicē, tiem pievienojot ticamības apliecinājuma atzinumu, kuru sniegusi persona vai uzņēmums, kas pilnvarots sniegt šādu apliecinājumu, vai nu saskaņā ar attiecīgā trešās valsts uzņēmuma valsts tiesību aktiem, vai ar dalībvalsts tiesību aktiem. Ja šāds ticamības apliecinājuma atzinums nav sniegts, trešās valsts uzņēmuma meitasuzņēmumam vai filiālei būtu jāizdod paziņojums, kurā norādīts, ka trešās valsts uzņēmums nav sniedzis nepieciešamo ticamības apliecinājuma atzinumu. Ilgtspējas ziņojums bez maksas būtu jādara pieejams sabiedrībai ar dalībvalstu centrālā reģistra, komercreģistra vai sabiedrību reģistra starpniecību vai arī attiecīgā trešās valsts uzņēmuma meitasuzņēmuma vai filiāles tīmekļa vietnē.

Dalībvalstīm būtu jāspēj reizi gadā informēt Komisiju par tiem trešo valstu uzņēmumu meitasuzņēmumiem un filiālēm, kas izpildījuši publicēšanas prasību, un par gadījumiem, kad ziņojums ir publicēts, taču trešās valsts uzņēmuma meitasuzņēmums vai filiāle ir paziņojusi, ka nav varējusi iegūt nepieciešamo informāciju no šā trešās valsts uzņēmuma. Komisijai savā tīmekļa vietnē būtu jādara publiski pieejams to trešo valstu uzņēmumu saraksts, kuri ir publicējuši ilgtspējas ziņojumu.

- (21) Ņemot vērā ar ilgtspēju saistīto risku pieaugošo nozīmi un to, ka mazie un vidējie uzņēmumi, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, ir ievērojama daļa no visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, ieguldītāju aizsardzības nolūkā būtu jāprasa, lai arī mazie un vidējie uzņēmumi, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, izņemot mikrouzņēmumus, atklātu informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Šādas prasības ieviešana palīdzēs nodrošināt to, ka finanšu tirgus dalībnieki savos ieguldījumu portfeļos var iekļaut mazākus biržā kotētus uzņēmumus, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, pamatojoties uz to, ka tie paziņo finanšu tirgus dalībniekiem nepieciešamo ilgtspējas informāciju.

Tas palīdzēs aizsargāt un uzlabot mazāku uzņēmumu, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, piekļuvi finanšu kapitālam un izvairīties no tā, ka finanšu tirgus dalībnieki diskriminē šādus uzņēmumus. Prasību atklāt informāciju par ilgtspējas jautājumiem maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, izņemot mikrouzņēmumus, nepieciešams ieviest arī tāpēc, lai nodrošinātu, ka finanšu tirgus dalībnieku rīcībā ir informācija, kas tiem nepieciešama no ieguldījumu saņemošajiem uzņēmumiem, lai tie paši varētu izpildīt Regulā (ES) 2019/2088 noteiktās prasības attiecībā uz ilgtspējas informācijas atklāšanu. Būtu jāparedz, ka mazie un vidējie uzņēmumi, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, var ziņot saskaņā ar standartiem, kas ir samērīgi ar to spējam un resursiem un atbilstoši to darbības mērogam un sarežģītībai. Maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus nav atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, vajadzētu arī būt iespējai brīvprātīgi izvēlēties izmantot šādus samērīgus standartus.

Ilgspējas ziņu sniegšanas standarti maziem un vidējiem uzņēmumiem būs atsaucies punkts uzņēmumiem, kas ietilpst ar šo grozošo direktīvu ieviesto prasību darbības jomā, attiecībā uz ilgtspējas informācijas līmeni, ko tie varētu pamatoti pieprasīt no maziem, vidējiem un mikrouzņēmumiem, kuri ir piegādātāji vai klienti šādu uzņēmumu vērtību ķēdēs. Turklāt maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, būtu jāatvēr pietiekams laiks sagatavoties tam, lai piemērotu noteikumus, ar kuriem tiek prasīta ilgtspējas informācijas sniegšana, jo tie ir mazāki uzņēmumi ar ierobežotākiem resursiem, un ir jāņem vērā sarežģītie ekonomiskie apstākļi, kas tiem radušies Covid-19 pandēmijas ietekmē. Tādēļ attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, izņemot mikrouzņēmumiem, noteikumi par korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu būtu jāsāk piemērot attiecībā uz finanšu gadiem no 2026. gada 1. janvāra vai vēlāk. Pēc minētā datuma būtu jāparedz divu gadu pārejas periods, kad maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, būtu nodrošināta izvēles iespēja nepiemērot šajā grozošajā direktīvā noteiktās ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, ar noteikumu, ka tie savā vadības ziņojumā īsumā apraksta iemeslu, kāpēc ilgtspējas informācija nav sniegta.

- (22) Dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai izvērtēt to valstu transponēšanas pasākumu ietekmi uz mikrouzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem, lai nodrošinātu, ka ietekme uz tiem nav nesamērīga, minētajā izvērtēšanā īpašu uzmanību pievēršot mikrouzņēmumiem un nevajadzīga administratīvā sloga nepieļaušanai. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja ieviest pasākumus, lai mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem sniegtu atbalstu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu piemērošanā.

- (23) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK ⁽¹⁷⁾ attiecas uz visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā. Lai nodrošinātu, ka uz visiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, tostarp uz trešo valstu emitentiem, attiecas tās pašas ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, Direktīvā 2004/109/EK būtu jāiekļauj nepieciešamās savstarpējās atsauces uz jebkādam ilgtspējas ziņu sniegšanas prasībām gada finanšu pārskatā.
- (24) Ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) punktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu Komisija ir pilnvarota pieņemt pasākumus, ar ko izveido mehānismu attiecīgi tās informācijas līdzvērtības noteikšanai, kura tiek prasīta saskaņā ar minēto direktīvu, un vispārēju līdzvērtīguma kritēriju noteikšanai grāmatvedības standartu jomā. Ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešo daļu Komisija ir arī pilnvarota pieņemt nepieciešamos lēmumus par trešo valstu emitentu izmantoto grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu. Lai atspoguļotu ilgtspējas prasību iekļaušanu Direktīvā 2004/109/EK, Komisija būtu jāpilnvaro izveidot mehānismu trešo valstu emitentu izmantoto ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīguma noteikšanai, līdzīgi tam, ko paredz Komisijas Regula (EK) Nr. 1569/2007 ⁽¹⁸⁾, kurā izklāstīti kritēriji trešo valstu vērtspapīru emitentu izmantoto grāmatvedības standartu līdzvērtības noteikšanai. Tā paša iemesla dēļ Komisija arī būtu jāpilnvaro pieņemt nepieciešamos lēmumus par to ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurus izmanto trešo valstu emitenti. Grozījumi, kas ieviesti ar šo grozošo direktīvu, nodrošinās saskaņotus līdzvērtīguma režīmus attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas prasībām un finanšu informācijas sniegšanas prasībām saistībā ar gada finanšu pārskatu.
- (25) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 3. punkts un 29.a panta 3. punkts atbrīvo visus meitasuzņēmumus no pienākuma paziņot nefinanšu informāciju, ja šie uzņēmumi un to meitasuzņēmumi ir iekļauti mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, ar noteikumu, ka minētais ziņojums ietver nefinanšu informāciju, ko sniedz saskaņā ar minēto direktīvu. Tomēr ir jānodrošina, ka ilgtspējas informācija ir viegli pieejama lietotājiem, un jānodrošina pārredzamība attiecībā uz to, kurš ir tas no minētā pienākuma atbrīvotā meitasuzņēmuma mātesuzņēmums, kas ziņo grupas līmenī. Tādēļ būtu jāprasa minētajiem meitasuzņēmumiem savā vadības ziņojumā iekļaut tā mātesuzņēmuma nosaukumu un reģistrēto adresi, kas grupas līmenī sniedz ilgtspējas informāciju, kā arī norādīt tīmekļa vietnes saites uz mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu un atsauci to vadības ziņojumā uz to, ka tie ir atbrīvoti no ilgtspējas ziņu sniegšanas. Būtu jāļauj dalībvalstīm prasīt, lai mātesuzņēmums publicētu konsolidēto vadības ziņojumu valodās, kuras tām ir pieņemamas, un lai mātesuzņēmums nodrošinātu jebkādu nepieciešamo tulkojumu šādās valodās. Šāds atbrīvojums būtu jāpiemēro arī tad, ja mātesuzņēmums, kas ziņo grupas līmenī, ir trešās valsts uzņēmums, kurš sniedz ilgtspējas informāciju saskaņā ar līdzvērtīgiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

Ar Direktīvu 2004/109/EK, kas grozīta ar šo grozošo direktīvu, būtu jāparedz atbilstošus mehānismus ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīguma noteikšanai, un gan uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, gan uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus nav atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, būtu jāprasa ziņot saskaņā ar tiem pašiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Šajā kontekstā īstenošanas akti, kurus pieņēmusi Komisija saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta pirmās daļas i) punktu un 23. panta 4. punkta ceturto daļu un ar kuriem izveido mehānismu standartu līdzvērtīguma noteikšanai, būtu jāizmanto, lai noteiktu, vai trešo valstu mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem piemērojams atbrīvojums saskaņā ar Direktīvā 2013/34/ES paredzēto režīmu. Tāpēc meitasuzņēmumam būtu jāpiemēro atbrīvojums gadījumos, kad ilgtspējas ziņu sniegšana konsolidētā līmenī notiek saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kurus pieņēmusi Komisija, vai veidā, kas ir līdzvērtīgs ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri noteikti saskaņā ar īstenošanas aktu par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kas pieņemts atbilstoši Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešajai daļai. Ieguldītāju aizsardzības nolūkā šādu atbrīvojumu nevajadzētu piemērot lieliem uzņēmumiem, kuru

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1569/2007 (2007. gada 21. decembris), ar ko izveido mehānismu, kā nosaka līdzvērtību grāmatvedības standartiem, kurus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK un 2004/109/EK piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti (OV L 340, 22.12.2007., 66. lpp.).

vērtspapīrus ir atļauts regulētā tirgū Savienībā, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz šādiem uzņēmumiem.

- (26) Ar Direktīvas 2013/34/ES 23. pantu mātesuzņēmumi ir atbrīvoti no pienākuma sagatavot konsolidētus finanšu pārskatus un konsolidētu vadības ziņojumu, ja šie uzņēmumi ir cita mātesuzņēmuma meitasuzņēmumi, kurš ievēro minēto pienākumu. Tomēr būtu jāprecizē, ka šis atbrīvojumu režīms attiecībā uz konsolidētiem finanšu pārskatiem un konsolidētiem vadības ziņojumiem darbojas neatkarīgi no atbrīvojumu režīma, ko piemēro ilgtspējas ziņu sniegšanai konsolidētā līmenī. Līdz ar to uzņēmums var būt atbrīvots no prasībām sniegt konsolidētus finanšu pārskatus, taču ne no ilgtspējas ziņu sniegšanas prasībām konsolidētā līmenī, ja tā galvenais mātesuzņēmums sagatavo konsolidētus finanšu pārskatus un konsolidētus vadības ziņojumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai saskaņā ar līdzvērtīgām prasībām gadījumos, kad šis uzņēmums ir iedibināts trešā valstī, bet konsolidētā līmenī neveic ziņu sniegšanu par ilgtspēju saskaņā ar ES tiesību aktiem vai saskaņā ar līdzvērtīgām prasībām gadījumos, kad tas ir iedibināts trešā valstī. Grupas līmenī ziņojošiem mātesuzņēmumiem būtu jānodrošina atbilstoša izpratne par savu meitasuzņēmumu riskiem un ietekmi, tostarp attiecīgā gadījumā jāsniedz informācija par to pienācīgas rūpības procesu. Varētu būt gadījumi, kad atšķirības starp grupas un atsevišķu tās meitasuzņēmumu stāvokli un atšķirības starp atsevišķu tās meitasuzņēmumu stāvokli dažādās teritorijās ir īpaši būtiskas, un bez papildu informācijas par attiecīgo individuālo meitasuzņēmumu informācijas lietotājam nāktos izdarīt būtiski atšķirīgu secinājumu par šī meitasuzņēmuma riskiem un ietekmi.
- (27) Kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām ir svarīga loma pārejā uz pilnībā ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas un finanšu sistēmu saskaņā ar Zaļo kursu. Tām var būt būtiska pozitīva vai negatīva ietekme, veicot aizdošanas, ieguldīšanas un parakstīšanās darbības. Tādēļ kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām – izņemot tās, kurām jāievēro Direktīvas 2013/34/ES prasības –, tostarp kooperatīviem un savstarpējas apdrošināšanas tipa uzņēmumiem, būtu piemērojamas ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības ar noteikumu, ka tās atbilst noteiktiem lieluma kritērijiem. Tādējādi ilgtspējas informācijas lietotājiem būtu iespēja izvērtēt gan šādu kredītiestāžu un apdrošināšanas sabiedrību ietekmi uz sabiedrību un vidi, gan riskus, kas izriet no ilgtspējas jautājumiem, ar ko šādas kredītiestādes un apdrošināšanas sabiedrības var saskarties. Direktīva 2013/34/ES paredz trīs iespējamus kritērijus uzņēmuma atzīšanai par lielu uzņēmumu, proti, balances kopsumma, neto apgrozījums un vidējais darbinieku skaits finanšu gadā.

Kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām piemērojamais neto apgrozījuma kritērijs būtu jāpielāgo, atsaucoties uz Padomes Direktīvās 86/635/EEK⁽¹⁹⁾ un 91/674/EEK⁽²⁰⁾ minēto neto apgrozījuma definīciju, nevis Direktīvā 2013/34/ES noteikto vispārējo definīciju. Lai nodrošinātu atbilstību ziņošanas prasībām, kas noteiktas Direktīvā 86/635/EEK, dalībvalstīm būtu jāspēj izvēlēties nepiemērot ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības kredītiestādēm, kuras uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES⁽²¹⁾ 2. panta 5. punktā.

- (28) Sarakstam ar ilgtspējas jautājumiem, par kuriem uzņēmumiem jāziņo, vajadzētu būt pēc iespējas saskaņotākam ar Regulā (ES) 2019/2088 noteikto jēdziena “ilgtspējas faktori” definīciju un būtu jānovērš neatbilstība starp datu lietotāju prasīto informāciju un informāciju, kas jāpaziņo uzņēmumiem. Minētajam sarakstam arī būtu jāatbilst lietotāju un uzņēmumu vajadzībām un gaidām; lietotāji un uzņēmumi trīs galveno ilgtspējas jautājumu iedalīšanai kategorijās bieži vien lieto terminus “vides”, “sociāls” un “pārvaldība”. Tomēr Regulā (ES) 2019/2088 noteiktā

⁽¹⁹⁾ Padomes direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Padomes direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

jēdziena “ilgtspējas faktori” definīcija skaidri neietver pārvaldības jautājumus. Tādēļ jēdziena “ilgtspējas jautājumi” definīcijai Direktīvā 2013/34/ES, kā tā grozīta ar šo grozošo direktīvu, būtu jāaptver vides, sociālie, cilvēktiesību un pārvaldības faktori, un tajā būtu jāiekļauj termina “ilgtspējas faktori” definīcija, kas noteikta Regulā (ES) 2019/2088. Direktīvā 2013/34/ES noteiktajām ziņošanas prasībām nevajadzētu skart valsts līmenī noteiktos ziņošanas pienākumus.

- (29) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā prasīts paziņot ne tikai informāciju, ciktāl tas vajadzīgs, lai gūtu priekšstatu par attiecīgā uzņēmuma attīstību, veikspēju un stāvokli, bet arī informāciju, kas nepieciešama, lai izprastu uzņēmuma darbības ietekmi uz vides, sociālajiem un personāla jautājumiem, cilvēktiesību ievērošanu un korupcijas un kukuļošanas apkarošanas jautājumiem. Tāpēc ar minētajiem pantiem uzņēmumiem ir prasīts ziņot gan par uzņēmuma darbības ietekmi uz cilvēkiem un vidi, gan par to, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē pašu uzņēmumu. To dēvē par dubultā būtiskuma perspektīvu, kurā katrs no faktoriem, proti, uzņēmumu apdraudošie riski un uzņēmuma ietekme, atspoguļo vienu būtiskuma perspektīvu. Korporatīvās ziņošanas atbilstības pārbaude liecina, ka abas šīs perspektīvas bieži vien nav labi izprastas vai piemērotas. Tādēļ nepieciešams precizēt, ka uzņēmumiem būtu jāapsver katra būtiskuma perspektīva atsevišķi un būtu jāatklāj informācija, kas ir svarīga no abām perspektīvām, kā arī informācija, kura svarīga tikai no vienas perspektīvas.
- (30) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā uzņēmumiem prasīts atklāt informāciju par piecām ziņošanas jomām: darījumdarbības modeli; rīcībpolitikām, tostarp par veiktajiem pienācīgas rūpības procesiem; minēto rīcībpolitiku rezultātu; riskiem un riska pārvaldību; un pamatrādītājiem, kas attiecas uz konkrēto darījumdarbību. Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkts neietver skaidru atsauci uz citām ziņošanas jomām, kuras informācijas lietotāji uzskata par svarīgām un no kurām dažas ir saskaņotas ar starptautiskos satvaros iekļauto atklājamo informāciju, tostarp ar Klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupas ieteikumiem. Informācijas atklāšanas prasības būtu jāprecizē pietiekami detalizēti, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi paziņo informāciju par savu noturību saistībā ar riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem. Papildus Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā norādītajām ziņošanas jomām uzņēmumiem būtu jāprasa atklāt informāciju par to darījumdarbības stratēģiju un darījumdarbības modeļa un stratēģijas noturību saistībā ar riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem. Tiem arī būtu jāprasa atklāt jebkādas iespējamās plānus, kā nodrošināt, ka to darījumdarbības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un ar mērķi ierobežot globālo sasilšanu līdz 1,5°C saskaņā ar Parīzes nolīgumu un panākt klimatneitralitāti līdz 2050. gadam, kā noteikts Regulā (ES) 2021/1119, bez pārsnieguma vai ar nelielu pārsniegumu.

Īpaši svarīgi ir, lai ar klimatu saistītie plāni balstītos uz jaunākajām zinātnes atziņām, tostarp Klimata pārmaiņu starpvaldību padome (IPCC) ziņojumiem un Eiropas Zinātniskās konsultatīvās padomes klimata pārmaiņu jautājumos ziņojumiem. Saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 8. pantu atklāta informācija par tādu ar kapitālu saistīto izdevumu (*CapEx*) vai darbības izdevumu summu (*OpEx*), kas attiecas uz darbībām, kuras ir saskaņotas ar taksonomiju, attiecīgā gadījumā varētu palīdzēt īstenot finanšu un investīciju plānus, kas saistīti ar šādiem plāniem. Uzņēmumiem būtu jāprasa atklāt informāciju arī par to, vai un kā to darījumdarbības modelī un stratēģijā ņemtas vērā ieinteresēto personu intereses; jebkādas uzņēmuma iespējas, kas izriet no ilgtspējas jautājumiem; informāciju par to darījumdarbības stratēģijas aspektu īstenošanu, kuri ietekmē ilgtspējas jautājumus vai kurus ietekmē ilgtspējas jautājumi; jebkādas uzņēmuma izvirzītos ilgtspējas mērķrādītājus un to sasniegšanā panākto progresu; valdes un vadības lomu saistībā ar ilgtspējas jautājumiem; galveno pašreizējo un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar uzņēmuma darbību; un to, kā uzņēmums ir identificējis paziņojamo informāciju. Ja tiek prasīts atklāt tādu informāciju kā mērķrādītāji un to sasniegšanā panāktais progress, vairs nav atsevišķi jāprasa atklāt rīcībpolitiku īstenošanas rezultātus.

- (31) Lai nodrošinātu saskaņotību ar starptautiskiem instrumentiem – piemēram, tiem, kas aprakstīti ANO publikācijā *Implementing the United Nations “Protect, Respect and Remedy” Framework* (“UN Guiding Principles on Business and Human Rights”) (Vadošie principi attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām: ANO satvara “Aizsargāt, ievērot un labot” īstenošana) (“ANO vadošie principi attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām”), ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem un ESAO Pienācīgas rūpības pamatnostādņem atbildīgai uzņēmējdarbībai –, pienācīgas rūpības informācijas atklāšanas prasības būtu jāprecizē sīkāk, nekā tas ir Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkta b) apakšpunkta un 29.a panta 1. punkta b) apakšpunkta pašreizējā redakcijā. Pienācīga rūpība ir

process, kuru uzņēmumi veic, lai identificētu, uzraudzītu, novērstu, mazinātu, labotu vai izbeigtu galveno faktisko un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kura saistīta ar to darbību, un kurā tiek konstatēts, kā uzņēmumi novērš šo nelabvēlīgo ietekmi. Ietekme, kas saistīta ar uzņēmuma darbību, ietver ietekmi, kuru uzņēmums izraisa tiešā veidā, ietekmi, ko uzņēmums veicina, un ietekmi, kura kā citādi ir saistīta ar uzņēmuma vērtības ķēdi. Pienācīgas rūpības process attiecas uz visu uzņēmuma vērtības ķēdi, tostarp uz tā darbībām, produktiem un pakalpojumiem, uzņēmējdarbības attiecībām un piegādes ķēdēm. Saskaņā ar ANO Vadošajiem principiem attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām faktiskā vai iespējamā nelabvēlīgā ietekme ir uzskatāma par svarīgu ietekmi, ja tā ir atzīta par vienu no lielākajām ar uzņēmuma darbību saistītajām ietekmes izpausmēm, balstoties uz šādiem faktoriem: cik būtiska ir ietekme uz cilvēku vai vidi; to cilvēku skaits, kurus šī ietekme skar vai var skart, vai videi nodarītā kaitējuma apmērs; tas, cik viegli nodarīto kaitējumu iespējams novērst, atjaunojot vides vai skarto cilvēku agrāko stāvokli.

- (32) Direktīvā 2013/34/ES nav prasīts atklāt informāciju par nemateriāliem resursiem, kas nav bilancē atzīti nemateriālie aktīvi. Ir plaši atzīts, ka informācija par nemateriāliem aktīviem un citiem nemateriāliem faktoriem, tostarp iekšēji radītiem nemateriāliem resursiem, netiek sniegta pietiekamā apmērā, un tas neļauj pienācīgi izvērtēt uzņēmuma attīstību, darbības rezultātus un stāvokli un uzraudzīt ieguldījumus. Lai ieguldītāji varētu labāk izprast daudzās ekonomikas nozarēs pieaugošo atšķirību starp daudzu uzņēmumu grāmatvedības uzskaites vērtību un to tirgus vērtību, visiem lielajiem uzņēmumiem un visiem tiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētos tirgos Savienībā, izņemot mikrouzņēmumus, būtu jāprasa atbilstoši ziņot par nemateriāliem aktīviem. Tomēr noteikta informācija par nemateriāliem resursiem ir cieši saistīta ar ilgtspējas jautājumiem, un tāpēc tā būtu jāiekļauj ilgtspējas ziņu sniegšanā. Piemēram, informācija par darbinieku prasmēm, kompetenci, pieredzi, lojalitāti uzņēmumam un motivāciju uzlabot procesus, preces un pakalpojumus, ir ilgtspējas informācija par sociāliem jautājumiem, kuru varētu uzskatīt arī par informāciju par nemateriāliem resursiem. Tāpat arī informācija par attiecību kvalitāti starp uzņēmumu un tā ieinteresētajām personām, tostarp klientiem, piegādātājiem un kopienām, kuras ietekmē uzņēmuma darbība, ir ilgtspējas informācija, kas attiecas uz sociāliem vai pārvaldības jautājumiem un ko varētu uzskatīt arī par informāciju par nemateriāliem resursiem. Šādi piemēri rāda, kā dažos gadījumos informāciju par nemateriāliem resursiem nav iespējams nošķirt no informācijas par ilgtspējas jautājumiem.
- (33) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā nav precizēts, vai paziņojamai informācijai jābūt uz nākotni vērstai vai arī informācijai par iepriekšējiem darbības rezultātiem. Pašlaik nepietiekamā apmērā tiek atklāta uz nākotni vēsta informācija, kuru īpaši augstu vērtē ilgtspējas informācijas lietotāji. Tādēļ Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantā būtu jāprecizē, ka paziņotajā ilgtspējas informācijā ir jāiekļauj uz nākotni vēsta un retrospektīva informācija, kā arī gan kvalitatīvā, gan kvantitatīvā informācija. Attiecīgā gadījumā informācijai būtu jābalstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem. Informācijai arī vajadzētu būt saskaņotai, salīdzināmai un attiecīgā gadījumā balstītai uz vienotiem rādītājiem, vienlaikus nodrošinot iespēju ziņot individuāliem uzņēmumiem specifiskā veidā un neapdraudot uzņēmumu komerciālo stāvokli. Paziņotajā ilgtspējas informācijā būtu jāņem vērā arī īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas un jāietver informācija par visu uzņēmuma vērtības ķēdi, tostarp attiecīgā gadījumā par paša uzņēmuma darbībām, tā produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi. Informācija par visu uzņēmuma vērtības ķēdi ietvertu informāciju, kas saistīta ar tā vērtības ķēdi Savienībā, un informāciju, kura aptver trešās valstis, ja uzņēmuma vērtības ķēde sniedzas ārpus Savienības. Pirmajos trīs gados, kuros piemēro pasākumus, kas dalībvalstīm jāpieņem saskaņā ar šo grozošo direktīvu, kad visa nepieciešamā informācija par vērtības ķēdi nav pieejama, uzņēmumam būtu jāapraksta centieni, kas veikti, lai iegūtu informāciju par savu vērtības ķēdi, iemeslus, kāpēc minēto informāciju nebija iespējams iegūt, un savus plānus šādas informācijas iegūšanai nākotnē.

- (34) Šīs grozošās direktīvas mērķis nav prasīt uzņēmumiem atklāt tādu informāciju par intelektuālo kapitālu, intelektuālo īpašumu, zinātību vai inovācijas rezultātiem, kas būtu kvalificējami kā komercnoslēpums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/943 ⁽²²⁾. Tādēļ šajā grozošajā direktīvā paredzētajām ziņošanas prasībām nevajadzētu skart Direktīvu (ES) 2016/943.
- (35) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā uzņēmumiem ir prasīts, paziņojot nefinanšu informāciju, iekļaut atsauces uz summām gada finanšu pārskatos un papildu skaidrojumus par tām. Tomēr šajos pantos uzņēmumiem nav prasīts norādīt atsauces uz citu informāciju vadības ziņojumā vai pievienot minētajai informācijai papildu skaidrojumus. Tādējādi pašlaik nav saskaņotības starp paziņoto nefinanšu informāciju un pārējo informāciju, kas atklāta vadības ziņojumā. Tādēļ būtu jānosaka skaidras prasības šajā jomā.
- (36) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punktā un 29.a panta 1. punktā uzņēmumiem, kas neīsteno rīcībpolitikas attiecībā uz vienu vai vairākiem no minētajos pantos uzskaitītajiem jautājumiem, ir prasīts sniegt skaidru un argumentētu pamatojumu, kāpēc tas netiek darīts. Atšķirīga režīma piemērošana informācijas atklāšanai par uzņēmumu iespējamām rīcībpolitikām salīdzinājumā ar citām minētajos pantos iekļautajām ziņošanas jomām ir radījusi neskaidrības ziņojošajiem uzņēmumiem un nav palīdzējusi uzlabot paziņotās informācijas kvalitāti. Tādēļ nav nepieciešams minētajā direktīvā saglabāt šo rīcībpolitikām piemēroto atšķirīgo režīmu. Ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būtu jānosaka, kāda informācija ir atklājama par katru no Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantā, kā tie grozīti ar šo grozošo direktīvu, minētajām ziņošanas jomām.
- (37) Uzņēmumi, kas ietilpst Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 1. punkta un 29.a panta 1. punkta darbības jomā, var izmantot valsts, Savienībā reģistrētu vai starptautisku ziņošanas sistēmu, un tādā gadījumā tiem ir jānorāda, kuru sistēmu tie izmantojuši. Tomēr Direktīvā 2013/34/ES uzņēmumiem nav prasīts izmantot kopīgu ziņošanas sistēmu vai standartu, un minētā direktīva neliedz uzņēmumiem iespēju izvēlēties vispār neizmantojot nekādu ziņošanas sistēmu vai standartu. Saskaņā ar Direktīvas 2014/95/ES 2. pantā prasīto Komisija 2017. gada 5. jūlijā pieņēma paziņojumu ar nosaukumu "Pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu (metodoloģija nefinanšu informācijas ziņošanai)" ("Komisijas pamatnostādnes par nefinanšu informācijas sniegšanu"), kas sniedz nesaistošas pamatnostādnes uzņēmumiem, kuri ietilpst minētās direktīvas darbības jomā.

Komisija 2019. gada 17. jūnijā pieņēma pamatnostādnes par klimatiskās informācijas sniegšanu, kuras ietver papildu pamatnostādnes tieši par klimatiskās informācijas sniegšanu. Minētajās pamatnostādnēs par klimatiskās informācijas sniegšanu ir skaidri iekļauti Klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupas ieteikumi. Pieejamie dati liecina, ka pamatnostādnes par nefinansiālas informācijas sniegšanu būtiski neietekmēja tās nefinanšu informācijas kvalitāti, ko paziņo uzņēmumi, kuri ietilpst Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a panta darbības jomā. Pamatnostādņu brīvprātīgais raksturs nozīmē to, ka uzņēmumi var brīvi nolemt – piemērot tās vai ne. Tādēļ šīs pamatnostādnes vienas pašas nevar nodrošināt dažādu uzņēmumu atklātās informācijas salīdzināmību vai visas tās informācijas atklāšanu, kuru minētās informācijas lietotāji uzskata par svarīgu. Līdz ar to ir nepieciešami obligāti kopīgi ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti, lai nodrošinātu, ka informācija ir salīdzināma un ka visa svarīgā informācija ir atklāta. Pamatojoties uz dubultā būtiskuma principu, standartiem būtu jāattiecas uz visu informāciju, kas minētās informācijas lietotājiem ir svarīga. Kopīgi ziņu sniegšanas standarti ir nepieciešami arī tāpēc, lai būtu iespējama korporatīvās ilgtspējas ziņu sniegšanas apliecināšana un digitalizācija un lai vieglāk būtu īstenojama tās uzraudzība un izpildes nodrošināšana.

Obligātu kopīgu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrāde ir nepieciešama, lai panāktu, ka ilgtspējas informācijas statuss ir salīdzināms ar finanšu informācijas statusu. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu pieņemšana, izmantojot deleģētos aktus, nodrošinātu visā Savienībā saskaņotu ilgtspējas ziņu sniegšanu. Līdz ar to uzņēmumi, veicot

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV L 157, 15.6.2016., 1. lpp.).

ziņošanu saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas prasībām, izpildītu Direktīvas 2013/34/ES prasības. Nosakot šādus standartus, ir svarīgi pēc iespējas lielākā mērā pienācīgi ņemt vērā pasaules mērogā izmantotos galvenos ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus, vienlaikus nepazeminot šīs grozošās direktīvas un saskaņā ar to pieņemto deleģēto aktu mērķus.

- (38) Neviens no esošajiem standartiem vai sistēmām pats par sevi neapmierina Savienības vajadzības pēc detalizētu ilgtspējas ziņu sniegšanas. Direktīvā 2013/34/ES prasītajai informācijai būtu jāaptver informācija, kas ir svarīga no abām būtiskuma perspektīvām, un visi ilgtspējas jautājumi, un attiecīgā gadījumā tai vajadzētu būt saskaņotai ar citiem Savienības tiesību aktos paredzētiem pienākumiem atklāt ilgtspējas informāciju, tostarp pienākumiem, kuri noteikti Regulās (ES) 2019/2088 un (ES) 2020/852. Turklāt obligātajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas paredzēti Savienības uzņēmumiem, vajadzētu būt samērīgiem ar vērienīgajiem Zaļā kursa mērķiem un Savienības mērķi panākt klimatneitralitāti līdz 2050. gadam, kā arī ar Regulā (ES) 2021/1119 noteiktajiem starpposma mērķrādītājiem. Tādēļ Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus, nodrošinot to ātru pieņemšanu un lai minēto ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu saturs atbilst Savienības vajadzībām.
- (39) Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēja grupa (EFRAG) ir bezpeļņas apvienība, kas izveidota saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem un kalpo sabiedrības interesēm, sniedzot Komisijai konsultācijas par starptautisko finanšu pārskatu sniegšanas standartu apstiprināšanu. EFRAG ir pazīstama kā Eiropas speciālo zināšanu centrs korporatīvās ziņošanas jomā, un tā ir ļoti piemērota, lai uzlabotu koordināciju starp Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem un starptautiskām iniciatīvām, kuru mērķis ir izstrādāt visā pasaulē saskaņotus standartus. EFRAG izveidotā dažādu ieinteresēto personu darba grupa 2021. gada martā publicēja ieteikumus iespējamai Savienībā izmantojamu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrādei. Minētajos ieteikumos ir iekļauti priekšlikumi izstrādāt saskaņotu un visaptverošu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu kopumu, kas aptvertu visus ilgtspējas jautājumus no dubultā būtiskuma perspektīvas. Šajos ieteikumos ir iekļauts arī detalizēts ceļvedis šādu standartu izstrādei un priekšlikumi tam, kā savstarpēji pastiprināt sadarbību starp globālām standartu noteikšanas iniciatīvām un Savienības standartu noteikšanas iniciatīvām. EFRAG valdes priekšsēdētājs 2021. gada martā publicēja ieteikumus par iespējamām izmaiņām EFRAG pārvaldībā, ja to lūgtu izstrādāt tehniskus ieteikumus attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. EFRAG valdes priekšsēdētāja ieteikumi ietver jauna ilgtspējas ziņu sniegšanas pilāra izveidi EFRAG ietvaros, vienlaikus būtiski nemainot esošo finanšu informācijas sniegšanas pilāru. EFRAG ģenerālā asambleja 2022. gada martā iecēla jaunizveidotās EFRAG Ilgtspējas ziņu sniegšanas valdes locekļus. Pieņemot ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus, Komisijai būtu jāņem vērā EFRAG izstrādātie tehniskie ieteikumi.

Lai nodrošinātu augstas kvalitātes standartus, kas veicina Eiropas sabiedrisko labumu un atbilst uzņēmumu un paziņotās informācijas lietotāju vajadzībām, EFRAG rīcībā vajadzētu būt tās neatkarības nodrošināšanai pietiekamam publiskajam finansējumam. Tās tehniskie ieteikumi būtu jāizstrādā, nodrošinot pienācīgu procesu, publisko uzraudzību un pārredzamību un balstoties uz līdzsvarotā veidā pārstāvētu attiecīgo ieinteresēto personu, tostarp uzņēmumu, ieguldītāju, pilsoniskās sabiedrības organizāciju un arodbiedrību, speciālajām zināšanām, un būtu jāpapildina ar izmaksu un ieguvumu analīzi. Par nosacījumu dalībai EFRAG tehniskā līmeņa darbā vajadzētu būt speciālajām zināšanām par ilgtspējas ziņu sniegšanu, un šai dalībai nevajadzētu būt atkarīgai no finansiāla ieguldījuma, neskarot publisko struktūru un valstu standartu noteikšanas organizāciju līdzdalību šajā darbā. Būtu jāgarantē pārredzams process, izvairoties no interešu konfliktiem. Lai nodrošinātu, ka Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos ir ņemts vērā dalībvalstu viedoklis, pirms minēto standartu pieņemšanas Komisijai par EFRAG tehniskajiem ieteikumiem būtu jāapspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulā (ES) 2020/852 ("Dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos"), un Grāmatvedību regulējošo komiteju, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. pantā ("Grāmatvedību regulējošā komiteja").⁽²³⁾

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI), Eiropas Banku iestādei (EBI) un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (EAAPI) ir būtiska loma regulatīvo tehnisko standartu izstrādē saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2088, un šiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem vajadzētu būt saskaņotiem ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁴⁾ EVTI arī ir būtiska loma, jo tā palīdz veicināt uzraudzības konvergenci, nodrošinot korporatīvās ziņošanas pienākuma izpildi, kas attiecas uz emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētos tirgos Savienībā un kuriem būs prasīts ziņot saskaņā ar minētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Tādēļ būtu jāprasa, lai EVTI, EBI un EAAPI sniegtu atzinumu par EFRAG tehniskajiem ieteikumiem. Šādi atzinumi būtu jāsniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad no Komisijas saņemts attiecīgais pieprasījums. Turklāt Komisijai būtu jāapspriežas ar Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, ECB, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju (CEAOB) un Ilgtspējīga finansējuma platformu, lai nodrošinātu, ka ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti ir saskaņoti ar attiecīgo Savienības politiku un tiesību aktiem. Ja kāda no minētajām struktūrām nolemj sniegt atzinumu, tai tas būtu jā dara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir aspriedusies ar šo struktūru.

- (40) Lai veicinātu demokrātisku kontroli, rūpīgu pārbaudi un pārredzamību, Komisijai vismaz reizi gadā būtu jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu, un abām iestādēm kopīgi būtu jāapspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos un Grāmatvedību regulējošo komiteju par EFRAG darba programmu attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrādi.
- (41) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem vajadzētu būt saskaņotiem ar citiem Savienības tiesību aktiem. Šie standarti jo īpaši būtu jā saskaņo ar Regulā (ES) 2019/2088 noteiktajām informācijas atklāšanas prasībām, un tajos būtu jāņem vērā pamatā esošie rādītāji un metodikas, kas izklāstīti dažādajos saskaņā ar Regulu (ES) 2020/852 pieņemtajos deleģētajos aktos, informācijas atklāšanas prasības, kuras piemērojamas etalonu administratoriem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 ⁽²⁵⁾, minimālie standarti ES klimata pārejas etalonu un Parīzes nolīgumam pielāgotu ES etalonu izstrādei un jebkāds darbs, ko veikusi EBI, īstenojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 III pīlāra informācijas atklāšanas prasības.

Standartos būtu jāņem vērā Savienības tiesību akti vides jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 ⁽²⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK ⁽²⁷⁾, kā arī Komisijas Ieteikums 2013/179/ES ⁽²⁸⁾, tā pielikumi un to atjauninājumi. Būtu jāņem vērā arī citi attiecīgie Savienības tiesību akti, to skaitā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES ⁽²⁹⁾, un citas prasības, kas uzņēmumiem noteiktas Savienības tiesību aktos attiecībā uz direktoru pienākumiem un pienācīgu rūpību.

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.).

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁽²⁸⁾ Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

- (42) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā Pamatnostādnes par nefinanšu informācijas sniegšanu un Pamatnostādnes par klimatiskās informācijas sniegšanu. Tajos būtu jāņem vērā arī citas Direktīvā 2013/34/ES noteiktās ziņošanas prasības, kuras nav tieši saistītas ar ilgtspēju, un tas būtu jā dara, lai paziņotās informācijas lietotājiem nodrošinātu labāku izpratni par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un ietekmi, maksimāli pastiprinot saikni starp ilgtspējas informāciju un citu informāciju, ko paziņo saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES.
- (43) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem vajadzētu būt samērīgiem, un tiem nevajadzētu radīt lieku administratīvo slogu uzņēmumiem, kuriem šie standarti jāizmanto. Lai mazinātu traucējumus uzņēmumiem, kuri jau sniedz ilgtspējas informāciju, ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos attiecīgā gadījumā būtu jāņem vērā esošie ilgtspējas ziņu sniegšanas un grāmatvedības standarti un sistēmas. Šādi esošie standarti un sistēmas ietver Globālās ziņošanas iniciatīvu, Ilgtspējas grāmatvedības standartu padomi, Starptautisko integrēto pārskatu padomi, Starptautisko grāmatvedības standartu padomi, Klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupu, Oglekļa informācijas atklāšanas standartu padomi un CDP (bijušais Oglekļa informācijas atklāšanas projekts).

Savienības standartos būtu jāņem vērā visi ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti, kas izstrādāti ar Starptautisko finanšu pārskatu sniegšanas standartu fonda atbalstu. Lai izvairītos no liekas regulējuma sadrumstalotības, kas var negatīvi ietekmēt uzņēmumus, kuri darbojas pasaules mērogā, Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būtu jāveicina ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu konverģences process pasaules līmenī, atbalstot Starptautisko ilgtspējas standartu padomes (SISP) darbu. Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būtu jāmazina nekONSEKVENTU ziņošanas prasību risks uzņēmumiem, kas darbojas pasaules mērogā, un tāpēc būtu jāintegrē SISP izstrādājamo globālo pamatstandartu saturs tiktāl, ciktāl minēto pamatstandartu saturs atbilst Savienības tiesiskajam regulējumam un Zaļā kursa mērķiem.

- (44) Zaļajā kursā Komisija ir apņēmusies palīdzēt uzņēmumiem un citām ieinteresētajām personām izstrādāt standartizētu dabas kapitāla uzskaites praksi Savienībā un starptautiskā mērogā, lai nodrošinātu atbilstošu ar vidi saistīto risku pārvaldību un to mazināšanas iespējas, kā arī lai samazinātu saistītās darbījumu izmaksas.

Pārredzamības projekts, kas tiek finansēts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/783⁽³⁰⁾ izveidotās vides un klimata pasākumu programmas (programma *LIFE*) ietvaros, izstrādā pirmo dabas kapitāla uzskaites metodiku, kura esošās metodes padarīs vieglāk salīdzināmas un pārredzamākas, vienlaikus pazeminot robežvērtību uzņēmumiem, lai tie varētu pieņemt un izmantot sistēmas, ar ko atbalsta uzņēmējdarbības orientēšanu uz nākotnes vajadzībām. Dabas kapitāla jomā svarīgs atskaites punkts ir arī Dabas kapitāla protokols. Lai arī dabas kapitāla uzskaites metodes galvenokārt noder iekšējo vadības lēmumu stiprināšanai, tās būtu pienācīgi jāņem vērā ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu noteikšanā. Dažas dabas kapitāla uzskaites metodikas paredzētas, lai uzņēmumu darbības ietekmi uz vidi novērtētu naudas izteiksmē, jo tas var palīdzēt ilgtspējas informācijas lietotājiem labāk izprast šādu ietekmi. Tādēļ būtu jānodrošina iespēja ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos iekļaut ilgtspējas ietekmes rādītājus naudas izteiksmē, ja tas tiek uzskatīts par nepieciešamu.

- (45) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā arī starptautiski atzīti principi un sistēmas atbildīgas uzņēmējdarbības, uzņēmumu sociālās atbildības un ilgtspējīgas attīstības jomā, tostarp IAM, ANO vadošie principi attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām, ESAO vadlīnijas daudz nacionāliem uzņēmumiem, ESAO pienācīgas rūpības pamatnostādnes atbildīgai uzņēmējdarbībai un saistītās nozaru pamatnostādnes, Globālais līgums, Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Trīspusējā deklarācija par principiem attiecībā uz daudz nacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku, sociālās atbildības standarts ISO 26000 un ANO principi atbildīgai investēšanai.

⁽³⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/783 (2021. gada 29. aprīlis), ar ko izveido vides un klimata pasākumu programmu (*LIFE*) un atceļ Regulu (ES) Nr. 1293/2013 (OV L 172, 17.5.2021., 53. lpp.).

- (46) Būtu jānodrošina, ka informācija, ko uzņēmumi paziņo saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, atbilst lietotāju vajadzībām un centienu un izmaksu ziņā nerada nesamērīgu slogu ziņas sniedzošajiem uzņēmumiem un tiem, kas ir netieši skarti minēto uzņēmumu vērtības ķēdes ietvaros. Tādēļ ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāprecizē informācija, kas uzņēmumiem jāatklāj par visiem svarīgākajiem vides faktoriem, tostarp par uzņēmumu ietekmi uz klimatu, gaisu, zemi, ūdeni un bioloģisko daudzveidību un par uzņēmumu atkarību no šiem faktoriem. Regula (ES) 2020/852 nodrošina Savienības vides mērķu klasifikāciju.

Konsekvences labad būtu lietderīgi līdzīgu klasifikāciju izmantot tādu vides faktoru noteikšanai, kuri būtu jārisina, izmantojot ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā un jāprecizē jebkāda ģeogrāfiskā vai cita no konteksta izrietoša informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, lai sniegtu izpratni par to galveno ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem un par galvenajiem riskiem, kurus uzņēmumiem rada ilgtspējas jautājumi. Precizējot, kāda informācija uzņēmumiem ir jāatklāj par vides faktoriem, būtu jānodrošina saskaņotība ar definīcijām, kas noteiktas Regulas (ES) 2020/852 2. pantā, un ar ziņošanas prasībām, kuras noteiktas minētās regulas 8. pantā un saskaņā ar to pieņemtajos deleģētajos aktos.

- (47) Attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar klimatu, lietotāji ir ieinteresēti uzzināt par uzņēmumu fiziskajiem un pārkārtošanās radītajiem riskiem, par to noturību pret dažādiem klimata scenārijiem un par to plāniem, kā pielāgoties dažādiem klimata scenārijiem un plāniem, kā pielāgoties Savienības mērķim panākt klimatneitralitāti līdz 2050. gadam. Viņus interesē arī uzņēmumiem piedēvēto SEG emisiju un piesaistījumu līmenis un apmērs, tostarp tas, cik lielā mērā uzņēmums izmanto izlīdzināšanas vienības un kāds ir šo izlīdzināšanas vienību avots. Lai panāktu klimatneitrālu ekonomiku, ir jāsaņem SEG uzskaites un izlīdzināšanas standarti. Lietotājiem ir nepieciešama ticama informācija par izlīdzināšanas vienībām, lai novērstu bažas par iespējamu dubulto uzskaiti un pārvērtēšanu, ņemot vērā riskus, kas apdraud ar klimatu saistīto mērķrādītāju sasniegšanu un ko var radīt dubulta uzskaitē un pārvērtēšana. Viņi ir ieinteresēti uzzināt arī to, ko uzņēmumi ir darījuši, lai efektīvi samazinātu absolūtās SEG emisijas, īstenojot savas stratēģijas par klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām, tostarp attiecībā uz 1., 2. un attiecīgā gadījumā arī 3. pakāpes emisijām.

Attiecībā uz 3. pakāpes emisijām lietotāji pirmām kārtām vēlas saņemt informāciju par to, kuras 3. pakāpes emisiju kategorijas ir būtiskas konkrētā uzņēmuma gadījumā, un par emisijām katrā no šīm 3. pakāpes kategorijām. Tādēļ ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāprecizē, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāpaziņo par šiem jautājumiem.

- (48) Lai panāktu klimatneitrālu aprites ekonomiku bez difūzā piesārņojuma, ir pilnībā jāiesaista visas ekonomikas nozares. Šajā sakarā būtiska nozīme ir enerģijas patēriņa samazināšanai un energoefektivitātes paaugstināšanai, jo enerģiju izmanto visās piegādes ķēdēs. Tādēļ ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu pienācīgi jāņem vērā enerģijas aspekti, jo īpaši attiecībā uz vides jautājumiem, tostarp ar klimatu saistītiem jautājumiem.
- (49) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāprecizē, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj par sociāliem faktoriem, tostarp par darba apstākļiem, sociālo partneru iesaisti, koplīguma sarunām, vienlīdzību, nediskriminēšanu, daudzveidību, iekļaušanu un cilvēktiesībām. Šādai informācijai būtu jāaptver attiecīgā uzņēmuma ietekme uz cilvēkiem, tostarp darbiniekiem, un uz cilvēka veselību. Informācijā, ko uzņēmumi atklāj par cilvēktiesībām, attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj informācija par piespiedu darbu un bērnu darbu to vērtības ķēdē. Ilgtspējas ziņu sniegšanas prasībām attiecībā uz piespiedu darbu nevajadzētu atbrīvot publiskās iestādes no pienākuma ar tirdzniecības politikas palīdzību un diplomātiskā ceļā risināt problēmu, kas saistīta ar tādu preču importu, kuras izgatavotas, pārkāpjot cilvēktiesības, tostarp izmantojot piespiedu darbu. Būtu jānodrošina, ka uzņēmumi var arī ziņot par potenciāliem riskiem un tendencēm attiecībā uz nodarbinātību un ienākumiem.

Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, kas attiecas uz sociāliem faktoriem, būtu jāprecizē, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj saistībā ar uzņēmumiem svarīgiem Eiropas sociālo tiesību pilāra principiem, tostarp saistībā ar vienlīdzīgām iespējām visiem un darba apstākļiem. Eiropas sociālo tiesību pilāra rīcības plānā, ko Komisija pieņēma 2021. gada 4. martā, prasīts noteikt stingrākas prasības uzņēmumiem attiecībā uz ziņošanu par sociāliem jautājumiem. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos arī būtu jāprecizē, kāda informācija uzņēmumiem būtu jāatklāj attiecībā uz cilvēktiesībām, pamatbrīvībām, demokrātijas principiem un standartiem, kas noteikti Starptautiskajā cilvēktiesību hartā un citās svarīgākajās ANO cilvēktiesību konvencijās, tostarp ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, ANO Deklarācijā par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām, ANO Konvencijā par bērnu tiesībām, SDO Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā, SDO pamatkonvencijās, Eiropas

Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, Eiropas Sociālajā hartā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Ziņošanai par sociāliem faktoriem, kā arī par vides un pārvaldības faktoriem vajadzētu būt samērīgai ar šīs grozās direktīvas darbības jomu un mērķiem. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, ar ko risina dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgas darba samaksas par līdzvērtīgu darbu jautājumu, cita starpā būtu jāprecizē, kāda informācija jāpaziņo par vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību, ņemot vērā citus attiecīgos Savienības tiesību aktus. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, kas attiecas uz cilvēku ar invaliditāti nodarbināšanu un iekļaušanu, cita starpā būtu jāprecizē, kāda informācija jāpaziņo par uzņēmuma veiktajiem pasākumiem pieejamības jomā.

Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, kas attiecas uz apmācību un prasmju pilnveidošanu, cita starpā būtu jāprecizē, kāda informācija jāpaziņo par to darbinieku īpatsvaru un sīkāku iedalījumu, kuri piedalās apmācībā. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, kas attiecas uz kopīguma sarunām, cita starpā būtu jāprecizē, kāda informācija jāatklāj par uzņēmuma padomju esamību, kā arī par kopīgumu esamību un šādu līgumu aptvertu darbinieku īpatsvaru. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, ar ko risina darbinieku līdzdalības jautājumu, cita starpā būtu jāprecizē, kāda informācija jāatklāj par darbinieku līdzdalību uzņēmuma administratīvajā valdē un uzraudzības valdē. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, ar ko risina daudzveidības jautājumu, cita starpā būtu jāprecizē, kāda informācija jāpaziņo par dzimumu dažādību augstākā līmeņa vadībā un par to valdēs nepietiekami pārstāvētā dzimuma personu skaitu.

- (50) Lietotājiem ir nepieciešama informācija par pārvaldības faktoriem. Lietotājiem būtiskākie pārvaldības faktori ir uzskaitīti autoritatīvās ziņošanas sistēmās, tādās kā Globālās ziņošanas iniciatīva un Klimatiskās finanšu informācijas izpaušanas darba grupa, kā arī autoritatīvās globālās sistēmās, tādās kā Starptautiskā korporatīvās pārvaldības tīkla globālās pārvaldības principi un G20/ESAO korporatīvās pārvaldības principi. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāprecizē informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj par pārvaldības faktoriem. Šādai informācijai būtu jāaptver uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru loma attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem, speciālās zināšanas un prasmes, kas nepieciešamas šīs lomas pildīšanai, vai šo struktūru piekļuve šādām speciālajām zināšanām un prasmēm, tas, vai uzņēmumam ir politika tādu stimulu ziņā, kuri tiek piedāvāti šo struktūru locekļiem un kuri ir saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, un informācija par uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmām attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas procesu. Lietotājiem ir nepieciešama arī informācija par uzņēmumu korporatīvo kultūru un pieeju uzņēmējdarbības ētikai – autoritatīvu korporatīvās pārvaldības sistēmu, tādu kā Starptautiskā korporatīvās pārvaldības tīkla globālās pārvaldības principi, atzītiem elementiem –, tostarp informācija par korupcijas un kukuļošanas apkarošanu, un informācija par uzņēmumu darbībām un apņemšanām, kuru mērķis ir to politiskās ietekmes īstenošana, tostarp to lobēšanas aktivitātēm.

Informācija par uzņēmuma vadību un to, cik kvalitatīvas ir attiecības ar klientiem, piegādātājiem un uzņēmuma darbības skartajām kopienām, palīdz lietotājiem izprast uzņēmuma riskus, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, un tā ietekmi uz šādiem jautājumiem. Informācija par attiecībām ar piegādātājiem ietver Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/7/ES ⁽³¹⁾ minēto maksāšanas praksi attiecībā uz maksājuma datumu vai periodu, procentu likmi par kavētiem maksājumiem vai atgūšanas izmaksu kompensēšanu. Katru gadu tūkstošiem uzņēmumu, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), cieš no administratīva un finansiāla sloga tāpēc, ka tiem paredzētie maksājumi kavējas vai vispār nav veikti. Galu galā kavētie maksājumi izraisa maksātnespēju un bankrotu, atstājot postošu ietekmi uz visu vērtības ķēdi. Ja būtu pieejams plašāks informācijas apjoms par maksāšanas praksi, citi uzņēmumi spētu identificēt ātrus un uzticamus maksātājus, konstatēt negodīgu maksāšanas praksi, piekļūt informācijai par uzņēmumiem, ar kuriem tie tirgojas, un apspriest taisnīgākus maksāšanas noteikumus.

⁽³¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.).

- (51) Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būtu jāveicina integrētāks skatījums uz visu informāciju, ko uzņēmumi publicē vadības ziņojumā, lai šīs informācijas lietotājiem nodrošinātu labāku izpratni par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem, stāvokli un ietekmi. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos pēc vajadzības būtu jānošķir informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, kad tie ziņo individuālā līmenī, un informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj, kad tie ziņo grupas līmenī. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem arī būtu jāietver uzņēmumiem paredzēti norādījumi par procesu vadības ziņojumā iekļaujamās ilgtspējas informācijas noteikšanai, jo uzņēmumam būtu jāprasa atklāt tikai to informāciju, kas ir būtiska, lai izprastu uzņēmuma ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas ir būtiska, lai izprastu to, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmuma attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.
- (52) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ilgtspējas ziņas tiek sniegtas, ievērojot darbinieku tiesības uz informācijas saņemšanu un apspriešanos. Tāpēc uzņēmuma vadībai atbilstošajā līmenī būtu jāinformē darbinieku pārstāvjus un jāapspriež ar viņiem attiecīgā informācija un ilgtspējas informācijas iegūšanas un pārbaudes līdzekļi. Šīs grozās direktīvās nolūkā tas ietver dialogu un viedokļu apmaiņu starp darbinieku pārstāvjiem un centrālo vadību vai jebkāda cita līmeņa vadību, kas šādos gadījumos varētu būt piemērotāka, tādā veidā, lai darbinieku pārstāvjiem būtu iespēja paust savu viedokli. Viņu viedoklis attiecīgā gadījumā būtu jādara zināms attiecīgajām administratīvajām, vadības vai uzraudzības struktūrām.
- (53) Vienas nozares uzņēmumi bieži vien ir pakļauti līdzīgiem ar ilgtspēju saistītiem riskiem, un bieži vien tiem ir līdzīga ietekme uz sabiedrību un vidi. Vienas nozares uzņēmumu salīdzināšanas rezultātā iegūtā informācija ir īpaši vērtīga ieguldītājiem un citiem ilgtspējas informācijas lietotājiem. Tādēļ ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāprecizē gan informācija, kas būtu jāatklāj visu nozaru uzņēmumiem, gan informācija, kas būtu jāatklāj uzņēmumiem atkarībā no to darbības nozares. Nozarei specifiski ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti ir īpaši svarīgi tādu nozaru gadījumā, kurās ir liels ar ilgtspēju saistīts risks vai ietekme uz vidi, cilvēktiesībām un pārvaldību, tostarp tādu nozaru gadījumā, kuras uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1893/2006 ⁽³²⁾ I pielikuma A līdz H un L iedaļā, kā arī attiecīgo šajās nozarēs veikto darbību gadījumā. Ņemot vērā to, ka dažās nozarēs ar ilgtspēju saistītie riski un ietekme ir lielāki nekā citās nozarēs, Komisijai, pieņemot nozarei specifiskus ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus, būtu jānodrošina, ka informācija, kas precizēta ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, ir samērīga ar katrai nozarei raksturīgā ar ilgtspēju saistītā riska un ietekmes apmēru. Komisijai arī būtu jāņem vērā tas, ka ne visas darbības šādās nozarēs ir saistītas ar lielu risku vai ietekmi no ilgtspējas viedokļa. Attiecībā uz uzņēmumiem, kuri darbojas nozarēs, kas ir īpaši atkarīgas no dabas resursiem, nozarei specifiskajos ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāiekļauj prasība atklāt ar dabu saistītu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmām un riskus, kuri tās apdraud.

Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos būtu jāņem vērā arī grūtības, ar kurām uzņēmumi var saskarties, vācot informāciju no dalībniekiem visā vērtības ķēdē, jo īpaši no piegādātājiem, kas ir mikrouzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi, un no piegādātājiem jaunattīstības tirgos un ekonomikās. Ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būtu jāprecizē par vērtības ķēdēm atklājamā informācija, kas ir proporcionāla un nozīmīga uzņēmumu darbību mērogam un sarežģītībai un uzņēmumu spējam un iezīmēm vērtības ķēdēs, jo īpaši tām uzņēmumu spējam un iezīmēm, kuriem nepiemēro šajā grozošajā direktīvā paredzētās ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības. Ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem nevajadzētu prasīt atklāt tādu informāciju, kas uzņēmumiem būtu jāiegūst no mikrouzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem to vērtības ķēdē un kas pārsniegtu informāciju, kura atklājama saskaņā ar maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Iepriekš minētajam nevajadzētu skart nekādas Savienības prasības uzņēmumiem veikt pienācīgas rūpības procesu.

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1893/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

- (54) Lai varētu laikus apmierināt lietotāju vajadzības pēc informācijas un jo īpaši ņemot vērā to, ka ir steidzami jāapmierina to finanšu tirgus dalībnieku vajadzības pēc informācijas, uz kuriem attiecas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/2088 4. panta 6. un 7. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās prasības, Komisijai, izmantojot deleģētos aktus, līdz 2023. gada 30. jūnijam būtu jāpieņem pirmais ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu kopums. Minētajā ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu kopumā būtu jāprecizē informācija, kas uzņēmumiem būtu jāatklāj par visām ziņošanas jomām un ilgtspējas jautājumiem, un tas, ka finanšu tirgus dalībniekiem ir jāpilda Regulā (ES) 2019/2088 noteiktie informācijas atklāšanas pienākumi. Komisijai, izmantojot deleģētos aktus, ne vēlāk kā līdz 2024. gada 30. jūnijam būtu jāpieņem otrs ilgtspējīgas ziņu sniegšanas standartu kopums, precizējot, kāda papildu informācija uzņēmumiem nepieciešamības gadījumā būtu jāatklāj par ilgtspējas jautājumiem un ziņošanas jomām, kā arī informācija, kas ir specifiska nozarei, kurā uzņēmums darbojas. Komisijai reizi trijos gados minētie ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti, tostarp ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti, kas paredzēti maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri tiek tirgoti regulētos tirgos, būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā attiecīgās norises, tostarp starptautisku standartu izstrādi.
- (55) Direktīvā 2013/34/ES nav prasīts, lai uzņēmumi savus vadības ziņojumus iesniegtu digitālā formātā, un tas apgrūtina iespējas atrast un izmantot paziņoto informāciju. Ilgtspējas informācijas lietotāji aizvien vairāk sagaida, ka šāda informācija būs atrodamā, salīdzināma un mašīnlasāma digitālos formātos. Dalībvalstīm būtu jāspēj prasīt, lai uzņēmumi, uz kuriem attiecas Direktīvas 2013/34/ES ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, savus vadības ziņojumus bez maksas darītu publiski pieejamus savā tīmekļa vietnē. Digitalizācija rada iespējas efektīvāk izmantot informāciju, un tai ir potenciāls būtiski ietaupīt izmaksas gan lietotājiem, gan uzņēmumiem. Digitalizācija arī sniedz iespēju datus centralizēt Savienības un dalībvalstu līmenī atvērtā un pieejamā formātā, kas atvieglo lasīšanu un ļauj datus salīdzināt. Tādēļ būtu jāprasa, lai uzņēmumi savus vadības ziņojumus sagatavotu elektroniskās ziņošanas formātā, kas noteikts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815⁽³³⁾ 3. pantā, un iezīmē savu ilgtspējas ziņu sniegšanu, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā prasīto atklājamo informāciju, saskaņā ar elektroniskās ziņošanas formātu, kas norādīts Deleģētajā regulā (ES) 2019/815, tiklīdz tas būs noteikts.

Lai paziņoto informāciju varētu marķēt saskaņā ar minētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem būs nepieciešama digitālā taksonomija. Šīs prasības būtu jāizmanto, strādājot pie digitalizācijas, par ko Komisija informēja 2020. gada 19. februāra paziņojumā "Eiropas datu stratēģija" un 2020. gada 24. septembra paziņojumā "ES digitālā finansējuma stratēģija". Šīs prasības arī papildinātu Eiropas vienotā piekļuves punkta izveidi attiecībā uz publisku korporatīvo informāciju, kā paredzēts Komisijas 2020. gada 24. septembra paziņojumā ar nosaukumu "Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā – jauns rīcības plāns", kurā apsvērta arī nepieciešamība pēc strukturētiem datiem.

- (56) Lai paziņoto ilgtspējas informāciju varētu iekļaut Eiropas vienotajā piekļuves punktā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka uzņēmumi, kuru vērtspapīrus nav atļauts tirgot regulētos tirgos Savienībā, savus vadības ziņojumus, tostarp iedaļu par ilgtspējas ziņu sniegšanu, publicē elektroniskā ziņu sniegšanas formātā, kas norādīts Deleģētās regulā (ES) 2019/815 3. pantā.
- (57) Direktīvas 2013/34/ES 19.a panta 4. punkts ļauj dalībvalstīm atbrīvot uzņēmumus no prasības vadības ziņojumā iekļaut nefinanšu paziņojumu, kas prasīts minētās direktīvas 19.a panta 1. punktā. Dalībvalstis var tā rīkoties gadījumos, kad attiecīgais uzņēmums sagatavo atsevišķu ziņojumu, kurš tiek publicēts kopā ar vadības ziņojumu saskaņā ar minētās direktīvas 30. pantu, vai kad šis ziņojums tiek darīts publiski pieejams uzņēmuma tīmekļa vietnē pamatotā termiņā, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem pēc bilances datuma, un vadības ziņojumā uz to ir iekļauta atsauce. Tāda pati iespēja pastāv arī attiecībā uz konsolidēto nefinanšu paziņojumu, kas minēts Direktīvā 2013/34/ES. Šo iespēju ir izmantojušas divdesmit dalībvalstis. Tomēr iespēja publicēt atsevišķu ziņojumu apgrūtina tādas informācijas pieejamību, kas finanšu informāciju saista ar informāciju par ilgtspējas jautājumiem. Tā arī apgrūtina iespējas lietotājiem informāciju atrast un tai piekļūt, jo īpaši ieguldītājiem, kurus interesē gan finanšu, gan ilgtspējas informācija. Minēto problēmu palielina finanšu un ilgtspējas informācijas atšķirīgu publicēšanas laiku iespējamība. Publicēšana atsevišķā ziņojumā var arī radīt iespaidu – gan iekšēji, gan ārēji –, ka ilgtspējas informācija

⁽³³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/815 (2018. gada 17. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par vienotā elektroniskās ziņošanas formāta specifikāciju (OV L 143, 29.5.2019., 1. lpp.).

pieder pie mazāk svarīgas informācijas kategorijas, un tas var negatīvi ietekmēt priekšstatu par šīs informācijas ticamību. Tādēļ uzņēmumiem ilgtspējas informācija būtu jāiekļauj tam īpaši paredzētā un skaidri identificējamā vadības ziņojuma iedaļā, un vairs nevajadzētu ļaut dalībvalstīm atbrīvot uzņēmumus no pienākuma vadības ziņojumā iekļaut informāciju par ilgtspējas jautājumiem.

Šāds pienākums arī palīdzētu noskaidrot kompetento valsts iestāžu lomu ilgtspējas ziņu sniegšanas uzraudzībā vadības ziņojuma ietvaros, kas sagatavots saskaņā ar Direktīvu 2004/109/EK. Turklāt uzņēmumus, kuriem jāsniedz ilgtspējas informācija, nekādā gadījumā nevajadzētu atbrīvot no pienākuma publicēt vadības ziņojumu, jo ir svarīgi nodrošināt, lai ilgtspējas informācija būtu publiski pieejama.

- (58) Direktīvas 2013/34/ES 20. pantā ir noteikts, ka uzņēmumiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētos tirgos Savienībā, vadības ziņojumā jāiekļauj paziņojums par korporatīvo pārvaldību, kurā cita starpā jāietver arī apraksts par daudzveidības politiku, ko uzņēmums piemēro attiecībā uz administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām. Direktīvas 2013/34/ES 20. pants ļauj uzņēmumiem elastīgi izlemt, par kādiem daudzveidības aspektiem ziņot. Tas neuzliek uzņēmumiem nepārprotamu pienākumu iekļaut informāciju par kādu konkrētu daudzveidības aspektu. Lai virzītos uz līdzsvarotāku dzimumu līdzdalību ekonomisko lēmumu pieņemšanā, jānodrošina, lai uzņēmumi, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētos tirgos Savienībā, vienmēr ziņotu par savu dzimumu daudzveidības politiku un tās īstenošanu. Tomēr, lai nepieļautu nevajadzīgu administratīvo slogu, šādiem uzņēmumiem vajadzētu būt iespējai paziņot daļu no Direktīvas 2013/34/ES 20. pantā prasītās informācijas kopā ar citu ilgtspējas informāciju. Ja tie izlemj šādi rīkoties, paziņojumā par korporatīvo pārvaldību būtu jāiekļauj atsauce uz uzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanu, un uz informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 20. pantu, joprojām būtu jāattiecinā paziņojuma par korporatīvo pārvaldību ticamības apliecināšanas prasības.
- (59) Direktīvas 2013/34/ES 33. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm jānodrošina, lai uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem būtu kolektīvs pienākums nodrošināt, ka gada finanšu pārskatus, konsolidētos gada finanšu pārskatus, vadības ziņojumu, konsolidēto vadības ziņojumu, paziņojumu par korporatīvo pārvaldību un konsolidēto paziņojumu par korporatīvo pārvaldību sagatavo un publicē saskaņā ar minētās direktīvas prasībām. Minētais kolektīvais pienākums būtu jāattiecinā arī uz digitalizācijas prasībām, kas noteiktas Deleģētajā regulā (ES) 2019/815, uz prasību ievērot Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus un uz prasību iezīmēt ilgtspējas informāciju.
- (60) Ticamības apliecināšanas profesijā izšķir ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu un pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma secinājumus parasti izsaka negatīva apgalvojuma veidā, norādot, ka speciālists nav konstatējis tādus aspektus, lai secinātu, ka uz pārbaudāmo priekšmetu attiecas būtiski nepareizi izklāsti. Ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā revidents veic mazāk pārbaū nekā pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā. Tāpēc darba apjoms ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā ir mazāks nekā pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā. Darba apjoms pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā ietver plašas procedūras, tostarp ziņojošā uzņēmuma iekšējās kontroles pasākumu izvērtēšanu un substantīvu pārbaudi, tāpēc tas ir ievērojami lielāks nekā ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevuma gadījumā.

Pamatotas ticamības uzdevuma secinājumus parasti izsaka pozitīva apgalvojuma formā, un tajos ir norādīts atzinums par pārbaudāmā priekšmeta novērtējumu salīdzinājumā ar iepriekš noteiktiem kritērijiem. Direktīva 2013/34/ES paredz prasību dalībvalstīm nodrošināt, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pārbauda, vai ir iesniegts nefinanšu paziņojums vai atsevišķais ziņojums. Tur nav prasīts, lai neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs pārbaudītu informāciju, kaut gan tur ļauts dalībvalstīm pieprasīt šādu pārbaudi pēc saviem ieskatiem. Ticamības apliecināšanas prasību neesamība attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanu – pretstatā prasībai, ka obligātajam revidentam jāveic obligātā revīzija, pamatojoties uz ticamības apliecināšanas uzdevumu, – apdraudētu atklātās ilgtspējas informācijas ticamību, tādējādi neapmierinot to lietotāju vajadzības, kuriem minētā informācija paredzēta. Kaut arī mērķis ir panākt līdzīgu ticamības nodrošinājuma līmeni gan finanšu

pārskatiem, gan ilgtspējas ziņu sniegšanai, tas, ka nav kopīgi saskaņota standarta attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, rada risku, ka veidosies atšķirīga izpratne un prognozes attiecībā uz to, no kā sastāvētu pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevums dažādām ilgtspējas informācijas kategorijām, jo īpaši attiecībā uz tādas informācijas atklāšanu, kas vērsta uz nākotni un ir kvalitatīva.

Tādēļ, lai uzlabotu ilgtspējas informācijai nepieciešamo ticamības nodrošinājuma līmeni, būtu jāapsver pakāpeniska pieeja, sākot ar obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma pienākumu sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību Savienības prasībām, pamatojoties uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Minētajam atzinumam būtu jāaptver ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstība Savienības ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, process, kuru uzņēmums īsteno, lai identificētu informāciju, kas tiek paziņota saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, un atbilstība prasībai iezīmēt ilgtspējas ziņu sniegšanu. Revidentam būtu arī jānovērtē, vai uzņēmuma veiktā ziņošana atbilst Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteiktajām ziņojumu sniegšanas prasībām. Lai nodrošinātu vienotu izpratni un prognozes par to, kas būtu pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevums, būtu jāprasa obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam sniegt atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību Savienības prasībām, balstoties uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, Komisija ne vēlāk kā 2028. gada 1. oktobrī, izmantojot deleģētos aktus, pieņem ticamības apliecināšanas standartus attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas pamatotu ticamības apliecināšanu pēc tam, kad tā veikusi novērtējumu, lai noteiktu, vai revidenti un uzņēmumi, balstoties uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, spētu nodrošināt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

Pakāpeniska pieeja no ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumiem līdz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumiem arī ļautu pakāpeniski attīstīt ilgtspējas informācijas ticamības apliecināšanas tirgu un uzņēmumu ziņošanas praksi. Visbeidzot, šāda pakāpeniska pieeja arī pakāpeniski palielinātu ziņojošo uzņēmumu izmaksas, ņemot vērā to, ka ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana, balstoties uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, ir dārgāka nekā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana, balstoties uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, būtu jāspēj izlemt, ja tie to vēlas, lūgt uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu balstītu ticamības apliecināšanas atzinumu par savu ilgtspējas ziņu sniegšanu, un šādos gadījumos būtu jāuzskata, ka tie ir izpildījuši pienākumu saņemt atzinumu, kas balstīts uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Atzinums, kurš balstīts uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu attiecībā uz informāciju, kas vērsta uz nākotni, ir vienīgi ticamības apliecinājums, ka šāda informācija ir sagatavota saskaņā ar piemērojamiem standartiem.

- (61) Obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi jau pašlaik pārbauda finanšu pārskatus un vadības ziņojumus. Ja ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību apliecinātu obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, tas palīdzētu nodrošināt finanšu un ilgtspējas informācijas sasaisti un konsekvensi, un tas ir īpaši svarīgi ilgtspējas informācijas lietotājiem. Tomēr pastāv risks, ka turpināsies revīzijas tirgus koncentrācija, un tas var apdraudēt revidentu neatkarību un palielināt revīzijas maksas vai maksas, kas saistītas ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

Ņemot vērā būtisko lomu, ko obligātie revidenti pilda, veicot ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu un nodrošinot uzticamu ilgtspējas informāciju, Komisija ir paziņojusi, ka rīkosies, lai vēl vairāk uzlabotu revīzijas kvalitāti un izveidotu atvērtāku un daudzveidīgāku revīzijas tirgu, un tie ir šīs grozās direktīvas sekmīgas piemērošanas nosacījumi. Turklāt ir vēlams uzņēmumiem piedāvāt plašāku neatkarīgu ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēju izvēli ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai. Tādēļ būtu jāļauj dalībvalstīm akreditēt neatkarīgus ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008⁽³⁴⁾, lai tie sniegtu ticamības apliecinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu, kuri būtu jāpublicē kopā ar vadības ziņojumiem. Turklāt būtu jānodrošina dalībvalstīm izvēles iespēja atļaut, ka ticamības

⁽³⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

apliecinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sniedz cits obligātais revidents, nevis tas obligātais revidents vai obligātie revidenti, kuri veic finanšu pārskatu obligāto revīziju. Turklāt, ja dalībvalstis atļauj ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veikt neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, tām būtu arī jāatļauj, ka ticamības apliecinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sniedz cits obligātais revidents, nevis tas obligātais revidents vai obligātie revidenti, kuri veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.

Dalībvalstīm būtu jānosaka prasības, kas garantē neatkarīgu ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēju veiktas ticamības apliecināšanas kvalitāti un konsekventus rezultātus ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai. Tādēļ uz visiem neatkarīgajiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas gadījumā būtu jāattiecinā prasības, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK⁽³⁵⁾, vienlaikus tās pielāgojot tādu neatkarīgu ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēju iezīmēm, kuri neveic obligātās revīzijas. Jo īpaši dalībvalstīm būtu jānosaka līdzvērtīgas prasības attiecībā uz neatkarīgu ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēju apmācību un pārbaudījumus, tālākizglītību, kvalitātes nodrošināšanas sistēmām, profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu, iecelšanu un atstādināšanu, darba organizāciju, izmeklēšanu un sankcijām, kā arī ziņošanu par pārkāpumiem. Tas arī garantētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām personām un uzņēmumiem, kuriem dalībvalstis atļauj sniegt ticamības apliecinājuma atzinumus par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību, tostarp obligātajiem revidentiem. Ja uzņēmums vēlas no akreditēta neatkarīga ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja, kas nav obligātais revidents, saņemt atzinumu par savu ilgtspējas ziņu sniegšanu, tam papildus nebūtu jāprasa arī obligātā revidenta ticamības apliecinājuma atzinums par ilgtspējas ziņu sniegšanu.

Neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kurus dalībvalsts jau ir akreditējusi ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, būtu arī turpmāk jāatļauj to darīt. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri līdz dienai, kad sāk piemērot jaunās prasības par apmācību un pārbaudījumus, atrodas akreditācijas procesā, minētās jaunās akreditācijas prasības nepiemēro ar noteikumu, ka tie minēto procesu pabeidz divu gadu laikā no minēto jauno prasību piemērošanas sākuma datuma. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visi neatkarīgie ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēji, kurus dalībvalsts akreditējusi ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai divu gadu laikā pēc jauno akreditācijas prasību piemērošanas sākuma datuma, tālākizglītības ceļā iegūst nepieciešamās jaunās zināšanas saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

- (62) Lai veicinātu pakalpojumu brīvu apriti, dalībvalstīm būtu jāatļauj citā dalībvalstī iedibinātiem neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu savā teritorijā. Tas arī veicinātu ticamības apliecināšanas tirgus atvēršanu pat tad, ja ne visas dalībvalstis savā teritorijā ļautu akreditēt neatkarīgus ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējus. Ja neatkarīgi ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēji veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, minētajai uzņēmēja dalībvalstij vajadzētu spēt nolemt uzraudzīt neatkarīgus ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējus, ņemot vērā iespēju šajā nolūkā izmantot sistēmu, kas ieviesta to revidentu uzraudzībai, kuri veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.
- (63) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tad, ja Savienības tiesību aktos ir paredzēts, ka uzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanas elementi ir jāpārbauda akreditētai neatkarīgai trešajai personai, akreditētās neatkarīgās trešās personas ziņojums ir darīts pieejams vai nu kā vadības ziņojuma pielikums, vai arī izmantojot citus publiski pieejamus līdzekļus. Šādai minētā ziņojuma pieejamībai nevajadzētu skart ticamības apliecinājuma atzinuma rezultātu, un trešās personas veiktajai pārbaudei vajadzētu būt no tās neatkarīgai. Tā rezultātā nevajadzētu dublēties darbam, ko veic auditors vai neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs, kurš sniedz ticamības apliecinājuma atzinumu, un akreditētā neatkarīgā trešā persona.

⁽³⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

- (64) Direktīvā 2006/43/EK ir izklāstīti noteikumi par gada un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju. Jānodrošina, lai finanšu pārskatu revīzijai un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, ko veic obligātais revidents, būtu piemēroti konsekventi noteikumi. Direktīva 2006/43/EK būtu jāpiemēro, ja ticamības apliecinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu sniedz obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums.
- (65) Noteikumos par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu un atzīšanu būtu jāparedz iespēja, ka obligātie revidenti ir kvalificēti veikt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka obligātajiem revidentiem, kuri vēlas kvalificēties ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, ir nepieciešamais teorētisko zināšanu līmenis par tematiem, kas attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, un spējas šādas zināšanas pielietot praksē.

Tāpēc obligātajiem revidentiem būtu jāpabeidz vismaz astoņu mēnešu ilga praktiskā apmācība par gada un konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu vai par citiem ar ilgtspēju saistītiem pakalpojumiem, ņemot vērā iepriekšējo nodarbinātības pieredzi. Tomēr obligātajiem revidentiem, kurus jau ir apstiprinājusī vai atzinusi kāda dalībvalsts, arī turpmāk būtu jāļauj veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka fiziskām personām, kuras dienas, kad sāk piemērot ar šo grozošo direktīvu noteiktās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas prasības, atrodas apstiprinājuma procesā, minētās prasības nepiemēro, ar noteikumu, ka tās šo procesu pabeidz turpmāko divu gadu laikā. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka obligātie revidenti, kuri apstiprināti agrāk divu gadu laikā no minēto prasību piemērošanas sākuma dienas un kuri vēlas veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, iegūst nepieciešamās zināšanas par ilgtspējas ziņu sniegšanu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, turpinot profesionālo izglītību. Fiziskām personām, kas izlemj, lai tās apstiprinātu tikai kā obligātos revīzijas obligātos revidentus, būtu jāļauj vēlāk izlemt iegūt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas kvalifikāciju. Lai to izdarītu, šādām personām būtu jāatbilst nepieciešamajām prasībām, ko nosaka dalībvalstis ar mērķi nodrošināt, ka šādām personām ir arī vajadzīgais teorētisko zināšanu līmenis par tematiem, kas attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, un spējas šādas zināšanas piemērot praksē.

- (66) Būtu jānodrošina, lai revidentiem izvirzītās prasības attiecībā uz viņu pienākumu veikt obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu būtu konsekventas. Tādēļ vajadzētu būt vismaz vienai norīkotai personai ("galvenais ilgtspējas partneris"), kas ir aktīvi iesaistīta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā. Būtu jāparedz, ka, veicot ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, obligātajiem revidentiem ir tam jāvelta pietiekami daudz laika un jāparedz pietiekami resursi un zināšanas, lai pienācīgi pildītu savus pienākumus. Klienta konta ierakstā būtu jānorāda maksas, kas iekasētas par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, un būtu jāizveido ticamības apliecinājuma lieta, kurā jāiekļauj informācija, kas saistīta ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, vajadzētu būt iespējamam ticamības apliecinājuma lietu iekļaut revīzijas lietā. Tomēr prasības, kas obligātajiem revidentiem izvirzītas saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, būtu jāpiemēro tikai tiem obligātajiem revidentiem, kuri veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.
- (67) Obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem, kas veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, vajadzētu būt augsta līmeņa tehniskajām un specializētajām zināšanām ilgtspējas jomā.
- (68) Direktīva 2006/43/EK pieprasa, lai dalībvalstis ieviestu atbilstošus noteikumus, novēršot to, ka maksu par obligāto revīziju var ietekmēt vai noteikt papildu pakalpojumu sniegšana revidējamai vienībai vai ka šīs maksas pamatā ir jebkādi nosacījumi. Minētā direktīva arī pieprasa dalībvalstīm nodrošināt, lai obligātie revidenti, kas veic obligāto revīziju, ievērotu noteikumus par profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu. Saskaņības nolūkā ir lietderīgi šos noteikumus attiecināt arī uz obligātajiem revidentiem, kuri veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

- (69) Lai visā Savienībā izveidotu vienotu ticamības apliecināšanas praksi un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu augstā kvalitātē, Komisija būtu jāpilnvaro ar deleģētajiem aktiem pieņemt ilgtspējas ticamības apliecināšanas standartus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja piemērot valsts ticamības apliecināšanas standartus, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija, izmantojot deleģētos aktus, nav pieņēmusi ticamības apliecināšanas standartu, kas aptver to pašu jomu. Šādiem ticamības apliecināšanas standartiem būtu jānosaka procedūras, kuras revidentam jāveic, lai izdarītu secinājumus par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecinājumu. Tāpēc Komisijai līdz 2026. gada 1. oktobrim, izmantojot deleģētos aktus, būtu jāpieņem ierobežotas ticamības apliecināšanas standarti. Lai veicinātu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas saskaņošanu starp dalībvalstīm, CEAOB būtu jāmudina pieņemt nesaistošas pamatnostādnes, kurās būtu izklāstītas procedūras, kas jāveic, sniedzot ticamības apliecinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu, kamēr Komisija nav pieņēmusi ticamības apliecināšanas standartu, kas aptver to pašu jomu.
- (70) Direktīvā 2006/43/EK ir izklāstīti noteikumi par uzņēmumu grupu obligātajām revīzijām. Līdzīgi noteikumi būtu jāparedz attiecībā uz konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.
- (71) Direktīvā 2006/43/EK ir noteikts, ka veiktās obligātās revīzijas rezultāti obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem jāizklāsta revīzijas ziņojumā. Līdzīgi noteikumi būtu jāparedz attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. To darbību rezultāti, kuras veiktas ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas nolūkā, būtu jāizklāsta ticamības apliecināšanas ziņojumā. Ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, vajadzētu būt iespējamam informāciju, kas saistīta ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, iekļaut revīzijas ziņojumā.
- (72) Direktīvā 2006/43/EK ir noteikts, ka dalībvalstīm jāizveido obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes sistēma. Lai garantētu, ka kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes notiek arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas jomā un ka personām, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze ilgtspējas ziņu sniegšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā, minētā prasība izveidot kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes sistēmu būtu jāattiecinā arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Kā pārejas pasākums līdz 2025. gada 31. decembrim būtu jāparedz, ka personas, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, ir atbrīvotas no prasības par attiecīgu pieredzi ilgtspējas ziņu sniegšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā vai citu ar ilgtspēju saistītu pakalpojumu sniegšanā.
- (73) Direktīvā 2006/43/EK ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido izmeklēšanas un sankciju sistēmas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic obligātās revīzijas. Minētā direktīva arī nosaka, ka dalībvalstīm jāorganizē efektīva publiskās pārraudzības sistēma un jānodrošina, lai publisko pārraudzības sistēmu reglamentējošie noteikumi ļautu efektīvi sadarboties Savienības līmenī attiecībā uz dalībvalstu pārraudzības darbībām. Šādas prasības būtu jāattiecinā arī uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kuri veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, un tas būtu jādara, lai nodrošinātu konsekveni izmeklēšanas, sankciju un pārraudzības sistēmās, kas izveidotas attiecībā uz obligātā revidenta darbu obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ietvaros.
- (74) Direktīvā 2006/43/EK ir iekļauti noteikumi par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu, kas veic obligātās revīzijas, iecelšanu un atstādināšanu. Šie noteikumi būtu jāattiecinā arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, lai panāktu obligātajiem revidentiem paredzēto noteikumu konsekveni attiecībā uz viņu darbu pie obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas.
- (75) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/36/EK ⁽³⁶⁾ 6. pantu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka biržas sarakstā iekļautu uzņēmumu, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, akcionāriem, rīkojoties individuāli vai kolektīvi, vajadzības gadījumā ir tiesības iekļaut jautājumus pilnsapulces darba kārtībā, ja ikvienam no iekļaujamiem jautājumiem ir pievienots pamatojums vai lēmuma projekts pieņemšanai pilnsapulcē, un ka viņiem ir tiesības iesniegt lēmuma projektus par jautājumiem, kas iekļauti vai tiks iekļauti pilnsapulces darba kārtībā. Ja minētās tiesības ir atkarīgas no nosacījuma, ka attiecīgajam akcionāram vai akcionāriem pieder minimāla uzņēmuma kapitāla daļa, šī minimālā daļa nedrīkst pārsniegt 5 % no pamatkapitāla. Attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu akcionāriem būtu jābūt iespējai izmantot Direktīvas 2007/36/EK 6. pantā izklāstītās tiesības, lai iesniegtu tādus lēmumu projektus pieņemšanai pilnsapulcē, kuros prasīts, ka, pirmkārt,

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK (2007. gada 11. jūlijs) par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

akreditēta trešā persona, kas nepieder pie tā paša revīzijas uzņēmuma vai tīkla kā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kurš veic obligāto revīziju, sagatavo ziņojumu par konkrētiem ilgtspējas ziņu sniegšanas elementiem un, otrkārt, ka šāds ziņojums tiek darīts pieejams pilnsapulcei.

Uzņēmumiem, kuriem jāpilda šajā grozošajā direktīvā noteiktās ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības un uz kuriem neattiecas Direktīvas 2007/36/EK 6. panta darbības joma, arī būtu jāpiešķir tiesības akcionāriem, kas pārstāv vairāk nekā 5 % balsstiesību vai 5 % no uzņēmuma kapitāla, iesniegt lēmuma projektu pieņemšanai pilnsapulcē – rīkojoties individuāli vai kolektīvi, – kurā prasīts, ka, pirmkārt, akreditēta trešā persona, kas nepieder pie tā paša revīzijas uzņēmuma vai tīkla kā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kurš veic obligāto revīziju, sagatavo ziņojumu par ilgtspējas ziņu sniegšanas konkrētiem elementiem un, otrkārt, ka šāds ziņojums tiek darīts pieejams pilnsapulcei.

- (76) Direktīvā 2006/43/EK ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai katrai sabiedriskas nozīmes struktūrai būtu revīzijas komiteja un lai būtu noteikti tās uzdevumi attiecībā uz obligāto revīziju. Šai revīzijas komitejai būtu jāuzdod noteikti uzdevumi attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Starp šiem uzdevumiem būtu jāparedz arī pienākums informēt revidētās sabiedriskas nozīmes struktūras administratīvo vai uzraudzības iestādi par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas rezultātiem un izskaidrot, kā revīzijas komiteja ir veicinājusi ilgtspējas ziņu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā. Būtu jādod dalībvalstīm iespēja atļaut to, ka revīzijas komitejai uzticētās funkcijas saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanu un saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic administratīvā vai uzraudzības struktūra kā vienots veselums vai administratīvās vai uzraudzības struktūras izveidota specializēta struktūra.
- (77) Direktīvā 2006/43/EK ir noteiktas prasības trešo valstu revidentu un revīzijas struktūru reģistrācijai un pārraudzībai. Lai nodrošinātu konsekventu regulējumu obligāto revidentu darbam gan obligātajā revīzijā, gan ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā, minētās prasības jāattiecina arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.
- (78) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014⁽³⁷⁾ attiecas uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic obligāto revīziju sabiedriskas nozīmes struktūrās. Lai nodrošinātu obligātā revidenta neatkarību, kad tas veic obligāto revīziju, minētajā regulā ir noteikts maksimums attiecībā uz maksām par citiem pakalpojumiem, kuras obligātais revidents var saņemt. Ir svarīgi precizēt, ka ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana nebūtu jāierēķina minētā maksimuma aprēķināšanā. Turklāt Regula (ES) Nr. 537/2014 aizliedz sniegt noteiktus ar revīziju nesaistītus pakalpojumus noteiktos laikposmos, kad obligātais revidents veic obligāto revīziju. Ar ilgtspējas ziņu sniegšanas sagatavošanu saistīti pakalpojumi, tostarp jebkādi konsultāciju pakalpojumi, arī būtu jāuzskata par aizliegtiem pakalpojumiem Regulā (ES) Nr. 537/2014 noteiktajā laikposmā. Šādu pakalpojumu sniegšanas aizliegumi būtu jāpiemēro visos gadījumos, kad obligātais revidents veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.

Lai nodrošinātu obligātā revidenta neatkarību, būtu jāaizliedz arī noteikti ar revīziju nesaistīti pakalpojumi, kad obligātais revidents veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Regula (ES) Nr. 537/2014 paredz, ka obligātajiem revidentiem par pārkāpumiem ir jāinformē revidētā struktūra un noteiktos apstākļos arī iestādes, kas atbildīgas par šādu pārkāpumu izmeklēšanu, kā to noteikušas dalībvalstis. Šāds pienākums atbilstošā gadījumā būtu jāattiecina arī uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem saistībā ar darbu pie ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas sabiedriskas nozīmes struktūrās.

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).

- (79) Direktīva 2004/109/EK valstu uzraudzītājiem uzliek pienākumu panākt, lai uzņēmumi, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, ievērotu korporatīvo ziņojumu sniegšanas prasības. Minētās direktīvas 4. pantā ir precizēts gada finanšu pārskatu saturs, bet tajā nav skaidras atsauces uz Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pantu, kas prasa sagatavot nefinanšu paziņojumu un konsolidētu nefinanšu paziņojumu. Tas nozīmē, ka dažu dalībvalstu kompetentajām valsts iestādēm nav juridisku pilnvaru uzraudzīt šos nefinanšu paziņojumus, it īpaši tad, ja minētie nefinanšu paziņojumi ir publicēti atsevišķā ziņojumā ārpus gada finanšu pārskata, ko dalībvalstis pašlaik var atļaut. Tādēļ Direktīvas 2004/109/EK 4. panta 5. punktā ir jāiekļauj atsauce uz ilgtspējas ziņu sniegšanu. Ir arī jāpieprasa, lai emitenta atbildīgās personas gada finanšu pārskatā apstiprinātu, ka saskaņā ar tām zināmo vadības ziņojums ir sagatavots atbilstīgi ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

Turklāt, ņemot vērā to, ka šīs ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības ir jaunas, EVTI būtu jāizdod pamatnostādnes kompetentajām valstu iestādēm ar mērķi veicināt konverģētu uzraudzību pār ilgtspējas ziņu sniegšanu, ko veic emitenti, uz kuriem attiecas Direktīva 2004/109/EK. Minētās pamatnostādnes būtu jāpieņemo vienīgi to uzņēmumu uzraudzībai, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā.

- (80) Lai precizētu prasības, kas izklāstītas šajā grozošajā direktīvā, būtu jādelegē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu noteikšanu, līdzvērtīgu standartu noteikšanu trešo valstu uzņēmumiem un standartu noteikšanu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni, un lai minētās apspriešanās notiktu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽³⁸⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (81) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par šīs grozošās direktīvas īstenošanu, tajā cita starpā iekļaujot: novērtējumu par šīs direktīvas mērķu sasniegšanu, tostarp par ziņošanas prakses konverģenci starp dalībvalstīm; novērtējumu par to mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu skaitu, kuri brīvprātīgi izmanto ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus; novērtējumu par to, vai un kā būtu vēl vairāk jāpaplašina ziņošanas prasību darbības joma, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem un trešo valstu uzņēmumiem, kas tieši darbojas Savienības iekšējā tirgū bez meitasuzņēmuma vai filiāles Savienības teritorijā; novērtējumu par to, kā tiek īstenotas ar šo grozošo direktīvu ieviestās ziņošanas prasības attiecībā uz trešo valstu uzņēmumu meitasuzņēmumiem un filiālēm, arī novērtējumu par to trešo valstu uzņēmumu skaitu, kuru meitasuzņēmums vai filiāle ir pakļauti ziņošanas prasībām saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES; novērtējumu par izpildes mehānismu un Direktīvā 2013/34/ES noteiktajām attiecīgajām robežvērtībām; novērtējumu par to, vai un kā nodrošināt to ilgtspējas ziņu pieejamību cilvēkiem ar invaliditāti, kuras publicē uzņēmumi, kuri ietilpst šīs grozošās direktīvas darbības jomā.

Ziņojums par šīs grozošās direktīvas mērķu sasniegšanu būtu jāpublicē līdz 2029. gada 30. aprīlim un pēc tam reizi trijos gados, un attiecīgā gadījumā tam būtu jāpievieno tiesību aktu priekšlikumi. Komisijai līdz 2028. gada 31. decembrim būtu jāpārskata ilgtspējas ticamības apliecināšanas tirgus koncentrācijas līmenis un jāziņo par to. Pārskatīšanā būtu jāņem vērā valstu režīmi, ko piemēro neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, un jānovērtē, vai un cik lielā mērā šādi valstu režīmi veicina ticamības apliecināšanas tirgus atvēršanu. Komisijai līdz 2028. gada 31. decembrim būtu jāizvērtē iespējamie juridiskie pasākumi, kas nodrošinātu ilgtspējas ticamības apliecināšanas tirgus pietiekamu diversifikāciju un atbilstīgu ilgtspējas ziņu sniegšanas kvalitāti. Ziņojums par ilgtspējas ticamības apliecināšanas tirgus koncentrācijas līmeni līdz 2028. gada 31. decembrim būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei un attiecīgā gadījumā tam jāpievieno tiesību aktu priekšlikumi.

⁽³⁸⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (82) Ņemot vērā to, ka šīs grozošās direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā grozošajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (83) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 537/2014, Direktīva 2004/109/EK, Direktīva 2006/43/EK un Direktīva 2013/34/ES.
- (84) Ir notikusi apspriešanās ar ECB, kas 2021. gada 7. septembrī sniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/34/ES

Direktīvu 2013/34/ES groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādus punktus:

“3. Šīs direktīvas 19.a, 29.a, 29.d, 30. un 33. pantā, 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā, 34. panta 2. un 3. punktā un 51. pantā paredzētos koordinācijas pasākumus piemēro arī dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz šādiem uzņēmumiem neatkarīgi no to juridiskās formas, ar noteikumu, ka minētie uzņēmumi ir lieli uzņēmumi vai mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izņemot mikrouzņēmumus, un minētie uzņēmumi ir:

- a) apdrošināšanas uzņēmumi Padomes Direktīvas 91/674/EEK (*) 2. panta 1. punkta nozīmē;
- b) kredītiestādes, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (**) 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā.

Dalībvalstis var izvēlēties nepiemērot šā panta pirmajā daļā minētos koordinācijas pasākumus uzņēmumiem, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (***) 2. panta 5. punkta 2. līdz 23. apakšpunktā.

4. Šīs direktīvas 19.a, 29.a un 29.d pantā paredzētos koordinācijas pasākumus nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088 (****) 2. panta 12. punkta b) un f) apakšpunktā minētajiem finanšu produktiem.

5. Koordinācijas pasākumus, kas paredzēti 40.a līdz 40.d pantā, piemēro arī tiem dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz tādu uzņēmumu meitasuzņēmumiem un filiālēm, kurus nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, bet kuru juridiskā forma ir salīdzināma ar I pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumu veidiem.

(*) Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5) “neto apgrozījums” ir summas, kuras iegūtas no produktu tirdzniecības un pakalpojumu sniegšanas, atskaitot tirdzniecības atlaides un pievienotās vērtības nodokli, kā arī citus tieši ar apgrozījumu saistītus nodokļus; tomēr attiecībā uz apdrošināšanas uzņēmumiem, kas minēti šīs direktīvas 1. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, “neto apgrozījumu” nosaka saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/674/EEK (*) 35. un 66. panta 2. punktu; attiecībā uz kredītiestādēm, kas minētas šīs direktīvas 1. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, “neto apgrozījumu” nosaka saskaņā ar Padomes Direktīvas 86/635/EEK (**) 43. panta 2. punkta c) apakšpunktu; un attiecībā uz uzņēmumiem, kas ietilpst šīs direktīvas 40. a panta 1. punkta darbības jomā, “neto apgrozījums” ir ieņēmumi, kā definēts tajā finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmā vai tās nozīmē, uz kuru pamatojoties tiek sagatavoti uzņēmuma finanšu pārskati;

(*) Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

(**) Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).”;

b) pantam pievieno šādus punktus:

“17) “ilgtspējas jautājumi” ir vides tiesības, sociālās tiesības un cilvēktiesības, un pārvaldības faktori, tostarp ilgtspējas faktori, kas definēti Regulas (ES) 2019/2088 2. panta 24. punktā;

18) “ilgtspējas ziņu sniegšana” ir ar ilgtspējas jautājumiem saistītas informācijas sniegšana saskaņā ar šīs direktīvas 19.a, 29.a un 29.d pantu;

19) “būtiski nemateriālie resursi” ir resursi bez materiāla satura, no kuriem ir pamatā atkarīgs uzņēmuma darbīdarbības modelis un kuri ir uzņēmuma vērtības radīšanas avots;

20) “neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs” ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 (*) konkrētai atbilstības novērtēšanas darbībai, kas minēta šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).”;

3) direktīvas 19. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Lielie uzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izņemot mikrouzņēmumi, sniedz informāciju par būtiskajiem nemateriālajiem resursiem un paskaidro, kā uzņēmuma darbīdarbības modelis ir pamatā atkarīgs no šādiem resursiem un kā šie resursi uzņēmumam rada vērtību.”;

4) direktīvas 19.a pantu aizstāj ar šādu:

“19.a pants

Ilgtspējas ziņu sniegšana

1. Lielie uzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izņemot mikrouzņēmumi, vadības ziņojumā iekļauj informāciju, kura vajadzīga, lai izprastu uzņēmuma ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmuma attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

Pirmajā daļā minētā informācija vadības ziņojumā ir skaidri identificējama, jo tā ir iekļauta īpaši šim nolūkam paredzētā vadības ziņojuma sadaļā.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, ir šāda:

a) ģs uzņēmuma darījumdarbības modeļa un stratēģijas apraksts, tostarp:

i) uzņēmuma darījumdarbības modeļa un stratēģijas noturība pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem;

ii) uzņēmuma iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem;

iii) uzņēmuma plāni, cita starpā īstenošanas darbības un saistītie finanšu un investīciju plāni, ar mērķi nodrošināt, ka tā darījumdarbības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un globālās sasilšanas ierobežošanu līdz 1,5 °C saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros 2015. gada 12. decembrī pieņemto Parīzes nolīgumu ("Parīzes nolīgums") un mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1119 (*), un attiecīgā gadījumā ar to, cik lielā mērā uzņēmumu ietekmē ar ogleņ, naftu un gāzi saistītas darbības;

iv) tas, kā uzņēmuma darījumdarbības modeli un stratēģijā ir ņemtas vērā uzņēmuma ieinteresēto personu intereses un uzņēmuma ietekme uz ilgtspējas jautājumiem;

v) tas, kā uzņēmuma stratēģija tiek īstenota attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

b) apraksts par uzņēmuma noteiktajiem mērķrādītājiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem un sasniedzami konkrētā termiņā, tostarp attiecīgā gadījumā absolūtie siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāji vismaz 2030. un 2050. gadam, apraksts par uzņēmuma paveikto virzībā uz šo mērķrādītāju sasniegšanu un paziņojums par to, vai ar vides faktoriem saistītie uzņēmuma mērķrādītāji ir balstīti uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem;

c) apraksts par administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem un to zinātību un prasmēm saistībā ar minētās lomas izpildi vai šādas zināšanas un prasmes pieejamību minētajām struktūrām;

d) apraksts par uzņēmuma politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;

e) informācija par to, vai pastāv ar ilgtspējas jautājumiem saistītas veicināšanas shēmas, kas tiek piedāvātas administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem;

f) apraksts par:

i) pienācīgas rūpības procesu, ko uzņēmums īsteno attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Savienības prasībām uzņēmumiem attiecīgā gadījumā veikt pienācīgas rūpības procesu;

ii) galveno faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar paša uzņēmuma darbību un vērtības ķēdi, arī tā produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi, darbībām, kuras veiktas, lai identificētu un uzraudzītu minēto ietekmi, un cita veida nelabvēlīgu ietekmi, kas uzņēmumam ir jāidentificē saskaņā ar citām Savienības prasībām uzņēmumiem veikt pienācīgas rūpības procesu;

iii) jebkuru uzņēmuma veikto darbību, ar ko novērš, mazina, labo vai izbeidz faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, un šādas darbības rezultātiem;

g) apraksts par uzņēmumam draudošiem galvenajiem riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, tostarp apraksts par galvenajām jomām, kur uzņēmums ir atkarīgs no minētajiem jautājumiem, un par to, kā uzņēmums minētos riskus pārvalda;

h) rādītāji, kas attiecas uz a) līdz g) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanu.

Uzņēmumi ziņo par procesu, kas veikts, lai identificētu informāciju, kuru tie iekļāvuši vadības ziņojumā saskaņā ar šā panta 1. punktu. Šā punkta pirmajā daļā norādītā informācija attiecīgā gadījumā ietver informāciju saistībā ar īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvām.

3. Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver informāciju par paša uzņēmuma darbību un par tā vērtības ķēdi, arī tā produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi.

Pirmajos trīs gados, kad tiek piemēroti pasākumi, ko dalībvalstīm jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2022/2464 (**) 5. panta 2. punktu, un gadījumos, kad visa nepieciešamā informācija par tā vērtības ķēdi nav pieejama, uzņēmums apraksta centienus, kas veikti, lai iegūtu informāciju par savu vērtības ķēdi, iemeslus, kāpēc visu nepieciešamo informāciju nebija iespējams iegūt, un savus plānus nepieciešamās informācijas iegūšanai nākotnē.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver arī atsaucis un papildu skaidrojumus par citu informāciju, kas iekļauta vadības ziņojumā saskaņā ar 19. pantu, un par summām, kuras norādītas gada finanšu pārskatos.

Dalībvalstis var ļaut izņēmuma gadījumos nesniegt informāciju par tuvākā laikā gaidāmiem notikumiem vai jautājumiem, par kuriem joprojām turpinās sarunas, ja administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kas rīkojas atbilstoši savai valsts tiesību aktos paredzētajai kompetencei, pienācīgi pamatotā atzinumā, par kuru tiem ir kolektīva atbildība, uzskata, ka šādas informācijas sniegšana nopietni kaitētu uzņēmuma komerciālajam stāvoklim, un ja šāda informācijas nesniegšana nekavē godīga un vispusīga priekšstata iegūšanu par uzņēmuma attīstību, darbības rezultātiem un stāvokli, un darbības ietekmi.

4. Uzņēmumi šā panta 1. līdz 3. punktā minēto informāciju paziņo saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas pieņemti saskaņā ar 29.b pantu.

5. Uzņēmuma vadība atbilstīgā līmenī informē darbinieku pārstāvjus un apspriež ar tiem attiecīgo informāciju un ilgtspējas informācijas iegūšanas un pārbaudes līdzekļus. Darbinieku viedokli attiecīgā gadījumā dara zināmu atbilstīgajām administratīvajām, vadības vai uzraudzības struktūrām.

6. Atkāpjoties no šā panta 2. līdz 4. punkta un neskarot šā panta 9. un 10. punktu, šā panta 1. punktā minētie mazie un vidējie uzņēmumi, Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145. apakšpunktā definētās mazās un nesarežģītās iestādes, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (***) 13. panta 2. punktā definētās kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības un minētās direktīvas 13. panta 5. punktā definētās kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības var savu ilgtspējas ziņu sniegšanu ierobežot, norādot tikai šādu informāciju:

- a) īss uzņēmuma darījumdarbības modeļa un stratēģijas apraksts;
- b) apraksts par uzņēmuma politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;
- c) uzņēmuma galvenā faktiskā vai iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz ilgtspējas jautājumiem un visas darbības, kas veiktas, lai identificētu, uzraudzītu, novērstu, mazinātu vai labotu šādu faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi;
- d) galvenie uzņēmumam draudošie riski saistībā ar ilgtspējas jautājumiem un tas, kā uzņēmums minētos riskus pārvalda;
- e) galvenie rādītāji, kas vajadzīgi a) līdz d) apakšpunktā minētajai informācijas atklāšanai.

Mazie un vidējie uzņēmumi, mazās un nesarežģītās iestādes un kaptīvās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas izmanto pirmajā daļā minēto atkāpi, ziņo saskaņā ar 29.c pantā minētajiem mazo un vidējo uzņēmumu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem.

7. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta – attiecībā uz finanšu gadiem, kuri sākas pirms 2028. gada 1. janvāra – mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, var nolemt savā vadības ziņojumā neiekļaut šā panta 1. punktā minēto informāciju. Šādos gadījumos uzņēmums savā vadības ziņojumā tomēr īsi norāda, kāpēc nav sniegtas ziņas par ilgtspēju.

8. Uzskata, ka uzņēmumi, kas atbilst šā panta 1. līdz 4. punktā izklāstītajām prasībām, un uzņēmumi, kuri izmanto šā panta 6. punktā paredzēto atkāpi, ir izpildījuši 19. panta 1. punkta trešajā daļā noteikto prasību.

9. Ar noteikumu, ka ir izpildītas šā punkta otrajā daļā izklāstītās prasības, uzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums, atbrīvo no šā panta 1. līdz 4. punktā paredzētajiem pienākumiem ("atbrīvotais meitasuzņēmums"), ja šāds uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti mātesuzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, kurš ir sagatavots saskaņā ar 29. un 29.a pantu. Uzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums mātesuzņēmumam, kurš ir iedibināts trešā valstī, arī atbrīvo no šā panta 1. līdz 4. punktā noteiktajiem pienākumiem, ja šāds uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti minētā mātesuzņēmuma, kurš ir iedibināts trešā valstī, konsolidētajā ilgtspējas ziņu sniegšanā un ja šī konsolidētā ilgtspējas ziņu sniegšana ir veikta saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti atbilstīgi 29.b pantam, vai veidā, kas ir līdzvērtīgs minētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kā noteikts saskaņā ar īstenošanas aktu par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurš pieņemts atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (****) 23. panta 4. punkta trešajai daļai.

Uz pirmajā daļā paredzēto atbrīvojumu attiecas šādi nosacījumi:

a) atbrīvotā meitasuzņēmuma vadības ziņojumā ir iekļauta visa turpmāk norādītā informācija:

- i) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kurš sniedz informāciju grupas līmenī saskaņā ar šo pantu vai saskaņā ar direktīvas 29.b pantu pieņemtajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem līdzvērtīgā veidā, kā noteikts saskaņā ar īstenošanas aktu par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtību, kurš pieņemts atbilstīgi Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešajai daļai;
- ii) tīmekļa saites uz mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu vai attiecīgā gadījumā uz mātesuzņēmuma konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kā minēts šā punkta pirmajā daļā, un uz šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto ticamības apliecinājuma atzinumu vai šīs daļas b) apakšpunktā minēto ticamības apliecinājuma atzinumu;

iii) informācija, ka uzņēmums ir atbrīvots no pienākumiem, kas noteikti šā panta 1. līdz 4. punktā;

- b) ja mātesuzņēmums ir iedibināts trešā valstī, tad šāda mātesuzņēmuma konsolidēto ilgtspējas ziņojumu un ticamības apliecinājuma atzinumu par konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanu, kuru sniegusi viena vai vairākas personas vai uzņēmumi, kas ir pilnvaroti sniegt ticamības apliecinājuma atzinumu saskaņā ar tiesību aktiem, kuri reglamentē minēto mātesuzņēmumu, publicē saskaņā ar šīs direktīvas 30. pantu un saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas reglamentē atbrīvoto meitasuzņēmumu;
- c) ja mātesuzņēmums ir iedibināts trešā valstī, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852 (****) 8. pantā paredzēto atklājamo informāciju attiecībā uz darbībām, kuras veic atbrīvotais meitasuzņēmums, kas ir iedibināts Savienībā, un tā meitasuzņēmumi, iekļauj atbrīvotā meitasuzņēmuma vadības ziņojumā vai konsolidētajā ilgtspējas ziņojumā, ko veicis trešā valstī iedibinātais mātesuzņēmums.

Dalībvalsts, kuras tiesību akti reglamentē atbrīvoto meitasuzņēmumu, var pieprasīt, lai mātesuzņēmuma konsolidētais vadības ziņojums vai attiecīgā gadījumā konsolidētais ilgtspējas ziņojums būtu publicēts valodā, ko minētā dalībvalsts akceptē, un lai būtu nodrošināti visi vajadzīgie tulkojumi šādā valodā. Visos tulkojumos, kas nav apliecināti, iekļauj attiecīgu paziņojumu.

Uzņēmumiem, kas saskaņā ar 37. pantu ir atbrīvoti no vadības ziņojuma sagatavošanas, nav pienākums sniegt šā punkta otrās daļas a) apakšpunkta i) līdz iii) punktā minēto informāciju, ar noteikumu, ka šādi uzņēmumi publicē konsolidēto vadības ziņojumu saskaņā ar 37. pantu.

Šā punkta pirmās daļas izpildei un ja piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantu, šīs direktīvas 1. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās kredītiestādes, kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantā, uzskata par minētās centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.

Šā panta pirmās daļas izpildei šīs direktīvas 1. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētie apdrošināšanas uzņēmumi, kuri ir daļa no grupas, pamatojoties uz finansiālām attiecībām, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, un uz kuriem attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar minētās direktīvas 213. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunktu, tiek uzskatīti par minētās grupas mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

10. Šā panta 9. punktā paredzēto atbrīvojumu piemēro arī sabiedriskas nozīmes struktūrām, uz kurām attiecas šā panta prasības, izņemot lielus uzņēmumus, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

- (*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/2464 (2022. gada 14. decembris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 537/2014, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Direktīvu 2013/34/ES, attiecībā uz korporatīvās ilgtspējas ziņošanu (OV L 322, 16.12.2022., 15. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātpēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).
- (****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).
- (*****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

5) direktīvas 20. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) apraksts par īstenoto daudzveidības rīcībpolitiku attiecībā uz uzņēmuma administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām saistībā ar dzimumu un citiem aspektiem, piemēram, vecumu, invaliditāti, izglītību un profesionālo pieredzi, par šīs daudzveidības rīcībpolitikas mērķiem, veidu, kā to īsteno, un rezultātiem ziņošanas periodā. Ja šāda rīcībpolitika netiek īstenota, paziņojumā sniedz paskaidrojumu par šādas rīcībpolitikas neesību.”;

b) punktam pievieno šādu daļu:

“Uzskata, ka uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a pants, ir izpildījuši šā panta pirmās daļas g) apakšpunktā noteikto pienākumu, ja tie, ziņojot par ilgtspēju, iekļauj minētajā apakšpunktā prasīto informāciju un ja atsauce uz to ir iekļauta paziņojumā par korporatīvo pārvaldību.”;

6) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) šā punkta a) apakšpunktā minētos konsolidētos finanšu pārskatus un lielākas uzņēmumu vienības konsolidētos vadības ziņojumus sagatavo minētās vienības mātesuzņēmums saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura regulē minēto mātesuzņēmumu, un saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā minētās prasības, vai starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;”;

b) panta 8. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā noteiktās prasības,”;

c) panta 8. punkta b) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

“iii) veidā, kas līdzvērtīgs veidam, kā tiek sagatavoti konsolidētie finanšu pārskati un konsolidētie vadības ziņojumi saskaņā ar šo direktīvu, izņemot 29.a pantā minētās prasības, vai”;

7) direktīvas 29.a pantu aizstāj ar šādu:

“29.a pants

Konsolidētā ilgtspējas ziņu sniegšana

1. Direktīvas 3. panta 7. punktā minētās lielās grupas mātesuzņēmumi konsolidētā vadības ziņojumā iekļauj informāciju, kas ir vajadzīga, lai izprastu grupas ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kura vajadzīga, lai izprastu, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē grupas attīstību, darbības rezultātus un stāvokli.

Pirmajā daļā minētā informācija konsolidētajā vadības ziņojumā ir skaidri identificējama, ko panāk, izveidojot īpaši šim nolūkam paredzētu konsolidētu vadības ziņojuma sadaļu.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, ir šāda:

a) īss grupas darbījumbāzības modeļa un stratēģijas apraksts, tostarp:

i) grupas darbījumbāzības modeļa un stratēģijas noturība pret riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem;

ii) grupas iespējas, kas saistītas ar ilgtspējas jautājumiem;

iii) grupas plāni, cita starpā īstenošanas darbības un saistītie finanšu un investīciju plāni, ar mērķi nodrošināt, ka tās darbījumbāzības modelis un stratēģija ir saderīgi ar pārkaršošanas uz ilgtspējīgu ekonomiku un globālās sasilsanas ierobežošanu līdz 1,5°C saskaņā ar Parīzes nolīgumu un mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti, kā noteikts Regulā (ES) 2021/1119, un attiecīgā gadījumā ar to, cik lielā mērā grupu ietekmē ar ogleņ, naftu un gāzi saistītas darbības;

iv) tas, kā grupas darbījumbāzības modeli un stratēģijā ir ņemtas vērā grupas ieinteresēto personu intereses un grupas ietekme uz ilgtspējas jautājumiem;

v) tas, kā grupas stratēģija tiek īstenota attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;

b) apraksts par grupas noteiktajiem mērķrādītājiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem un sasniedzami konkrētā termiņā, tostarp attiecīgā gadījumā absolūtie siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāji vismaz 2030. un 2050. gadam, apraksts par grupas paveikto virzībā uz šo mērķrādītāju sasniegšanu un paziņojums par to, vai ar vides faktoriem saistītie grupas mērķrādītāji ir balstīti uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem;

c) apraksts par administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem un to zinātību un prasmēm saistībā ar minētās lomas izpildi vai šādas zinātības un prasmju pieejamību minētajām struktūrām;

- d) apraksts par grupas politiku saistībā ar ilgtspējas jautājumiem;
- e) informācija par to, vai pastāv ar ilgtspējas jautājumiem saistītas veicināšanas shēmas, kas tiek piedāvātas administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem;
- f) apraksts par:
 - i) pienācīgas rūpības procesu, ko grupa īsteno attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Savienības prasībām uzņēmumiem veikt pienācīgas rūpības procesu;
 - ii) galveno faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, kas saistīta ar pašas grupas darbību un vērtības ķēdi, arī tās produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi, darbībām, kuras veiktas, lai identificētu un uzraudzītu minēto ietekmi un cita veida nelabvēlīgu ietekmi, kas mātesuzņēmumam ir jāidentificē saskaņā ar citām Savienības prasībām veikt pienācīgas rūpības procesu;
 - iii) jebkuru grupas veikto darbību, ar ko novērš, mazina, labo vai izbeidz faktisko vai iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, un šādas darbības rezultātiem;
- g) apraksts par grupai draudošiem galvenajiem riskiem, kas saistīti ar ilgtspējas jautājumiem, tostarp par galvenajām jomām, kur grupa ir atkarīga no minētajiem jautājumiem, un par to, kā grupa minētos riskus pārvalda;
- h) rādītāji, kas attiecas uz a) līdz g) apakšpunktā minēto informācijas atklāšanu.

Mātesuzņēmumi ziņo par procesu, kas veikts, lai identificētu informāciju, kuru tie iekļāvuši konsolidētajā vadības ziņojumā saskaņā ar šā panta 1. punktu. Šā punkta pirmajā daļā norādītā informācija attiecīgā gadījumā ietver informāciju saistībā ar īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvām.

3. Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver informāciju par pašas grupas darbību un par tās vērtības ķēdi, arī tās produktiem un pakalpojumiem, darījumdarbības attiecībām un piegādes ķēdi.

Pirmajos trīs gados, kad tiek piemēroti pasākumi, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2022/2464 5. panta 2. punktu un gadījumos, kad visa nepieciešamā informācija par tā vērtības ķēdi nav pieejama, mātesuzņēmums apraksta centienus, kas veikti, lai iegūtu nepieciešamo informāciju par savu vērtības ķēdi, iemeslus, kāpēc visu nepieciešamo informāciju nebija iespējams iegūt, un savus plānus nepieciešamās informācijas iegūšanai nākotnē.

Attiecīgā gadījumā 1. un 2. punktā minētā informācija ietver arī atsaucis un papildu skaidrojumus par citu informāciju, kas iekļauta konsolidētajā vadības ziņojumā saskaņā ar šīs direktīvas 29. pantu, un par summām, kuras norādītas konsolidētajos gada finanšu pārskatos.

Dalībvalstis var ļaut izņēmuma gadījumos nesniegt informāciju par tuvākā laikā gaidāmiem notikumiem vai jautājumiem, par kuriem joprojām turpinās sarunas, ja administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kas rīkojas atbilstoši savai valsts tiesību aktos paredzētajai kompetencei, pienācīgi pamatotā atzinumā, par kuru tiem ir kolektīva atbildība, uzskata, ka šādas informācijas sniegšana nopietni kaitētu grupas komerciālajam stāvoklim, un ja šāda informācijas nesniegšana nekavē godīga un vispusīga priekšstata iegūšanu par grupas attīstību, darbības rezultātiem un stāvokli, un darbības ietekmi.

4. Ja ziņojošais uzņēmums konstatē būtiskas atšķirības starp grupai draudošajiem riskiem vai grupas ietekmi un riskiem, kas apdraud vienu vai vairākus no meitasuzņēmumiem, vai šāda meitasuzņēmuma vai meitasuzņēmumu ietekmi, uzņēmums nodrošina pienācīgu izpratni attiecīgi par vienu vai vairākus šādus meitasuzņēmumus apdraudošajiem riskiem un vienu vai vairāku šādu meitasuzņēmumu ietekmi.

Uzņēmumi norāda, vai konsolidācijā iekļautie meitasuzņēmumi ir atbrīvoti no ilgtspējas ziņu sniegšanas gadskārtējā vai konsolidētā līmenī attiecīgi saskaņā ar 19.a panta 9. punktu vai 29.a panta 8. punktu.

5. Mātesuzņēmumi paziņo šā panta 1. līdz 3. punktā minēto informāciju saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas pieņemti saskaņā ar 29.b pantu.

6. Mātesuzņēmuma vadība pienācīgā līmenī informē darbinieku pārstāvjus un apspriež ar tiem attiecīgo informāciju un ilgtspējas informācijas iegūšanas un pārbaudes līdzekļus. Darbinieku viedokli attiecīgā gadījumā dara zināmu atbilstīgajām administratīvajām, vadības vai uzraudzības struktūrām.

7. Uzskata, ka mātesuzņēmums, kas atbilst šā panta 1. līdz 5. punktā paredzētajām prasībām, ir izpildījis 19. panta 1. punkta trešajā daļā un 19.a pantā noteiktās prasības.

8. Ar noteikumu, ka ir izpildīti šā punkta otrajā daļā izklāstītie nosacījumi, mātesuzņēmumu, kas ir arī meitasuzņēmums, atbrīvo no šā panta 1. līdz 5. punktā paredzētajiem pienākumiem ("atbrīvotais mātesuzņēmums"), ja šāds mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti cita uzņēmuma konsolidētajā vadības ziņojumā, kurš ir sagatavots saskaņā ar 29. pantu un šo pantu. Mātesuzņēmumu, kas ir meitasuzņēmums mātesuzņēmumam, kurš ir iedibināts trešā valstī, arī atbrīvo no šā panta 1. līdz 5. punktā izklāstītajiem pienākumiem, ja šāds uzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir iekļauti minētā mātesuzņēmuma, kurš ir iedibināts trešā valstī, konsolidētajā ilgtspējas ziņu sniegšanā un ja minētā konsolidētā ilgtspējas ziņu sniegšana ir veikta saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti atbilstīgi 29.b pantam, vai veidā, kas ir līdzvērtīgs minētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kā noteikts saskaņā ar īstenošanas aktu par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtību, kurš pieņemts atbilstīgi Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešajai daļai.

Uz pirmajā daļā paredzēto atbrīvojumu attiecas šādi nosacījumi:

a) atbrīvotā mātesuzņēmuma vadības ziņojumā ir iekļauta visa turpmāk minētā informācija:

- i) tā mātesuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese, kurš sniedz informāciju grupas līmenī saskaņā ar šo pantu vai atbilstīgi šīs direktīvas 29.b pantam pieņemtajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem līdzvērtīgā veidā, kā noteikts saskaņā ar īstenošanas aktu par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtību, kurš pieņemts atbilstīgi Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešajai daļai;
- ii) tīmekļa saites uz mātesuzņēmuma konsolidēto vadības ziņojumu vai attiecīgā gadījumā uz mātesuzņēmuma konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kā minēts šā punkta pirmajā daļā, un uz šīs direktīvas 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā ticamības apliecinājuma atzinumu vai šīs daļas b) apakšpunktā minēto ticamības apliecinājuma atzinumu;

iii) informācija, ka mātesuzņēmums ir atbrīvots no pienākumiem, kas noteikti šā panta 1.–5. punktā;

b) ja mātesuzņēmums ir iedibināts trešā valstī, tad šāda mātesuzņēmuma konsolidēto ilgtspējas ziņojumu un ticamības apliecinājuma atzinumu par konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību, kuru sniegusi viena vai vairākas personas vai uzņēmumi, kas ir pilnvaroti sniegt ticamības apliecinājuma atzinumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri reglamentē mātesuzņēmumu, publicē saskaņā ar 30. pantu un saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas reglamentē atbrīvoto mātesuzņēmumu;

- c) ja mātesuzņēmums ir iedibināts trešā valstī, Regulas (ES) 2020/852 8. pantā paredzēto atklājamo informāciju attiecībā uz darbībām, kuras veic atbrīvotais meitasuzņēmums, kas ir iedibināts Savienībā un atbrīvots no ilgtspējas ziņu sniegšanas, pamatojoties uz šīs direktīvas 19.a panta 9. punktu, iekļauj atbrīvotā mātesuzņēmuma vadības ziņojumā vai konsolidētajā ilgtspējas ziņojumā, ko veicis trešā valstī iedibinātais mātesuzņēmums.

Dalībvalsts, kuras tiesību akti reglamentē atbrīvoto mātesuzņēmumu, var pieprasīt, lai mātesuzņēmuma konsolidētais vadības ziņojums vai attiecīgā gadījumā konsolidētais ilgtspējas ziņojums būtu publicēts valodā, ko minētā dalībvalsts akceptē, un lai būtu nodrošināti visi vajadzīgie tulkojumi šādā valodā. Visos tulkojumos, kas nav apliecināti, iekļauj attiecīgu paziņojumu.

Mātesuzņēmumiem, kas saskaņā ar 37. pantu ir atbrīvoti no vadības ziņojuma sagatavošanas, nav pienākuma sniegt šā punkta otrās daļas a) apakšpunkta i) līdz iii) punktā minēto informāciju, ja šādi uzņēmumi publicē konsolidēto vadības ziņojumu saskaņā ar 37. pantu.

Šā punkta pirmās daļas izpildei un ja piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantu, šīs direktīvas 1. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās kredītiestādes, kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantā, uzskata par minētās centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.

Šā panta pirmās daļas izpildei šīs direktīvas 1. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētie apdrošināšanas uzņēmumi, kuri ir daļa no grupas, pamatojoties uz finansiālām attiecībām, kas minētas Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, un uz kuriem attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar minētās direktīvas 213. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunktu, tiek uzskatīti par minētās grupas mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

9. Šā panta 8. punktā paredzēto atbrīvojumu piemēro arī sabiedriskas nozīmes struktūrām, uz kurām attiecas šā panta prasības, izņemot lielus uzņēmumus, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas šīs direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā.”;

- 8) direktīvā iekļauj šādu nodaļu:

“6.a NODAĻA

ILGTSPĒJAS ZIŅU SNIEGŠANAS STANDARTI

29.b pants

Ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 49. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus. Minētajos ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos norāda informāciju, kas uzņēmumiem jāsniedz saskaņā ar 19.a un 29.a pantu, un attiecīgā gadījumā norāda struktūru, kura jāizmanto minētās informācijas izklāstam.

Šā punkta pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos Komisija līdz 2023. gada 30. jūnijam precizē, kāda informācija uzņēmumiem jāsniedz saskaņā ar 19.a panta 1. un 2. punktu un – attiecīgā gadījumā – saskaņā ar 29.a panta 1. un 2. punktu, un kas ietver vismaz informāciju, kura vajadzīga finanšu tirgus dalībniekiem, uz kuriem attiecas Regulā (ES) 2019/2088 paredzētie informācijas atklāšanas pienākumi, lai tie varētu izpildīt minētos pienākumus.

Saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem deleģētajiem aktiem Komisija līdz 2024. gada 30. jūnijam precizē:

- i) vajadzības gadījumā – papildu informāciju, kas uzņēmumiem jāsniedz par 19.a panta 2. punktā uzskaitītajiem ilgtspējas jautājumiem un ziņošanas jomām;
- ii) informāciju, kas uzņēmumiem jāsniedz un kas ir specifiska to darbības nozarei.

Ziņošanas prasības, kas noteiktas pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos, stājas spēkā ātrākais četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija tos pieņēmusi.

Pieņemot deleģētos aktus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar trešās daļas ii) apakšpunktu, Komisija pievērš īpašu uzmanību ar ilgtspējas jautājumiem saistīto risku un ietekmes apmēram katrā nozarē, ņemot vērā to, ka dažās nozarēs riski un ietekme ir lielāki.

Komisija vismaz reizi trijos gados, sākot no to piemērošanas dienas, pārskata visus deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) tehniskos ieteikumus, un vajadzības gadījumā groza šos deleģētos aktus, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas, tostarp izmaiņas starptautiskajos standartos.

Komisija vismaz reizi gadā apspriežas ar Eiropas Parlamentu un kopīgi apspriežas ar Regulas (ES) 2020/852 24. pantā minēto dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos un ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. pantā minēto grāmatvedību regulējošo komiteju par EFRAG darba programmu saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu izstrādi.

2. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti nodrošina sniegtās informācijas kvalitāti, prasot, lai tā būtu saprotama, attiecīga, pārbaudāma, salīdzināma un precīzi sniegta. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti uzņēmumiem nerada nesamērīgu administratīvo slogu, tostarp pēc iespējas ņemot vērā arī globālo standartu noteikšanas iniciatīvu darbu attiecībā uz ziņošanu par ilgtspēju, kā prasīts 5. punkta a) apakšpunktā.

Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos, ņemot vērā konkrētā ilgtspējas ziņu sniegšanas standarta priekšmetu:

- a) precizē informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par šādiem vides faktoriem:
 - i) klimata pārmaiņu mazināšanu, tostarp attiecībā uz 1., 2. un – attiecīgā gadījumā – 3. jomas siltumnīcefekta gāzu emisijām;
 - ii) pielāgošanos klimata pārmaiņām;
 - iii) ūdens un jūras resursiem;
 - iv) resursu izmantošanu un aprites ekonomiku;
 - v) piesārņojumu;
 - vi) bioloģisko daudzveidību un ekosistēmām;
- b) precizē informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par šādiem sociālo tiesību un cilvēktiesību faktoriem:
 - i) par vienlīdzīgu attieksmi pret visiem un vienādām iespējām visiem, tostarp dzimumu līdztiesību un vienādu darba samaksu par līdzvērtīgu darbu, par apmācībām un prasmju attīstību, cilvēku ar invaliditāti nodarbināšanu un iekļaušanu, par pasākumiem pret vardarbību un aizskaršanu darbavietā un par daudzveidību;

- ii) par darba apstākļiem, tostarp drošu nodarbinātību, darba laiku, adekvātām algām, sociālo dialogu, biedrošanās brīvību, uzņēmumu padomju pastāvēšanu, koplīgumu slēgšanu, arī par to darba ņēmēju īpatsvaru, uz kuriem attiecas koplīgumi, par darba ņēmēju tiesībām uz informāciju, uzklausišanu un līdzdalību, par darba un privātās dzīves līdzsvaru un par veselību un drošību;
 - iii) par to cilvēktiesību, pamatbrīvību, demokrātijas principu un standartu ievērošanu, kas ir noteikti Starptautiskajā cilvēktiesību hartā un citās galvenajās ANO cilvēktiesību konvencijās, tai skaitā ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, ANO Deklarācijā par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām, Starptautiskās Darba organizācijas Deklarācijā par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā un Starptautiskā Darba organizācijas pamatkonvencijās, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, Eiropas Sociālajā hartā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
- c) precīzē informāciju, kas uzņēmumiem jāatklāj par šādiem pārvaldības faktoriem:
- i) par uzņēmuma administratīvo, pārvaldības un uzraudzības struktūru lomu attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem, par šādu struktūru sastāvu, kā arī to zinātību un prasmēm saistībā ar minētās lomas izpildi vai par šādas zinātības un prasmju pieejamību minētajām struktūrām;
 - ii) par uzņēmuma iekšējās kontroles un riska pārvaldības sistēmu galvenajām iezīmēm saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas un lēmumu pieņemšanas procesu;
 - iii) par darījumdarbības ētiku un korporatīvo kultūru, tostarp korupcijas un kukuļošanas apkarošanu, trauksmes cēlēju aizsardzību un dzīvnieku labturību;
 - iv) par uzņēmuma darbībām un saistībām, kas saistītas ar politiskās ietekmes, tostarp lobēšanas darbību, īstenošanu;
 - v) par to, kā tiek pārvaldītas attiecības ar klientiem, piegādātājiem un kopienām, ko ietekmē uzņēmuma darbība, un par šādu attiecību kvalitāti, arī par maksājumu praksi, jo īpaši attiecībā uz kavētiem maksājumiem maziem un vidējiem uzņēmumiem.
3. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos norāda, kāda attiecīgā gadījumā uz nākotni vērsta, retrospektīva, kvalitatīva un kvantitatīva informācija uzņēmumiem ir jāsniedz.
4. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos ņem vērā grūtības, ar kurām uzņēmumi var saskarties, vācot informāciju no dalībniekiem visā vērtības ķēdē, jo īpaši no tiem, uz kuriem neattiecas 19.a pantā vai 29.a pantā noteiktās ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, un no piegādātājiem jaunajos tirgos un ekonomikās. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos precīzē atklājamo informāciju par vērtības ķēdēm, kas ir samērīga un nozīmīga vērtības ķēdēs iekļauto uzņēmumu spējām un iezīmēm, un to darbības mērogam un sarežģītībai, un tas jo īpaši attiecas uz uzņēmumiem, kuriem nepiemēro 19.a pantā vai 29.a pantā noteiktās ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības. Ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem neparedz, ka jāatklāj tāda informācija, kas uzņēmumiem būtu jāiegūst no maziem un vidējiem uzņēmumiem to vērtības ķēdē un kas pārsniegtu informāciju, kura atklājama saskaņā ar maziem un vidējiem uzņēmumiem noteiktajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas minēti 29.c pantā.
- Pirmā daļa neskar Savienības prasības uzņēmumiem īstenot pienācīgas rūpības procesu.
5. Deleģētos aktus saskaņā ar 1. punktu Komisija pieņem, cik vien iespējams ņemot vērā:
- a) globālo standartu noteikšanas iniciatīvu darbu attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanu un esošos dabas kapitāla uzskaites un siltumnīcefekta gāzu uzskaites, atbildīgas darījumdarbības, korporatīvas sociālās atbildības un ilgtspējīgas attīstības standartus un sistēmas;

- b) informāciju, kas finanšu tirgus dalībniekiem jāņem vērā, lai izpildītu savus informācijas atklāšanas pienākumus, kas noteikti Regulā (ES) 2019/2088 un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar minēto regulu;
- c) kritērijus, rādītājus un metodiku, kas izklāstīti saskaņā ar Regulu (ES) 2020/852 pieņemtajos deleģētajos aktos, tostarp tehniskās pārbaudes kritērijus, kuri noteikti saskaņā ar minētās regulas 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu un 15. panta 2. punktu, un ziņošanas prasības, kas izklāstītas saskaņā ar minētās regulas 8. pantu pieņemtajā deleģētajā aktā;
- d) informācijas atklāšanas prasības, kas piemērojamas etalonu administratoriem paziņojumā par etalonu un etalonu noteikšanas metodoloģijā, kā arī minimālos standartus ES klimata pārejas etalonu un Parīzes nolīgumam pielāgoto ES etalonu izveidei saskaņā ar Komisijas Deleģētajām regulām (ES) 2020/1816 ⁽¹⁾*, (ES) 2020/1817 ⁽²⁾* un (ES) 2020/1818 ⁽³⁾;
- e) informācijas atklāšanu, kas norādīta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 434.a pantu pieņemtajos īstenošanas aktos;
- f) Komisijas Ieteikumu 2013/179/ES ⁽⁴⁾*;
- g) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽⁵⁾*;
- h) Regulu (ES) 2021/1119;
- i) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 ⁽⁶⁾*;
- j) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1937 ⁽⁷⁾*.

29.c pants

Ilgspējas ziņu sniegšanas standarti maziem un vidējiem uzņēmumiem

1. Komisija saskaņā ar 49. pantu līdz 2024. gada 30. jūnijam pieņem deleģētos aktus, ar ko papildina šo direktīvu, lai sniegtu ilgspējas ziņu sniegšanas standartus, kas ir samērīgi un nozīmīgi mazo un vidējo uzņēmumu spējām un iezīmēm un to darbības mērogam un sarežģītībai. Minētajos ilgspējas ziņu sniegšanas standartos precizē, kāda informācija 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem maziem un vidējiem uzņēmumiem ir jāsniedz saskaņā ar 19.a panta 6. punktu.

Ziņošanas prasības, kas noteiktas pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos, stājas spēkā ātrākais četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija tos pieņēmusi.

2. Ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos maziem un vidējiem uzņēmumiem ņem vērā kritērijus, kas izklāstīti 29. b panta 2. līdz 5. punktā. Ciktāl iespējams, tajos norāda arī struktūru, kas jāizmanto minētās informācijas izklāstam.

3. Komisija vismaz reizi trijos gados, sākot no to piemērošanas dienas, pārskata visus deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā EFRAG tehniskos ieteikumus, un vajadzības gadījumā tā groza šos deleģētos aktus, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas, tostarp izmaiņas starptautiskajos standartos.

- (¹)* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1816 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz paziņojumā par etalonu sniedzamo skaidrojumu par to, kā katrā sniegtajā un publicētajā etalonā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 1. lpp.).
- (²)* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1817 (2020. gada 17. jūlijs), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz satura minimumu skaidrojumā par to, kā etalonu noteikšanas metodoloģijā atspoguļoti vidiskie, sociālie un pārvaldības faktori (OV L 406, 3.12.2020., 12. lpp.).
- (³)* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1818 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz standartu minimumu ES klimata pārejas etaloniem un Parīzes nolīgumam pielāgotiem ES etaloniem (OV L 406, 3.12.2020., 17. lpp.).
- (⁴)* Komisijas Ieteikums 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV L 124, 4.5.2013., 1. lpp.).
- (⁵)* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).
- (⁶)* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).
- (⁷)* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).”;

9) direktīvā iekļauj šādu nodaļu:

“6.b NODAĻA

VIENOTAIS ELEKTRONISKĀS ZIŅOŠANAS FORMĀTS

29.d pants

Vienotais elektroniskais ziņošanas formāts

1. Uzņēmumi, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 19.a panta prasības, sagatavo savus vadības ziņojumus elektroniskā ziņošanas formātā, kas minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815 (*) 3. pantā, un iezīmē savu ilgtspējas ziņu sniegšanu, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteikto atklājamo informāciju, atbilstīgi minētajā deleģētajā regulā noteiktajam elektroniskās ziņošanas formātam.

2. Mātesuzņēmumi, uz kuriem attiecas 29.a panta prasības, sagatavo savus konsolidētos vadības ziņojumus elektroniskā ziņošanas formātā, kas minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/815 3. pantā, un iezīmē ilgtspējas ziņu sniegšanu, tostarp Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteikto atklājamo informāciju, atbilstīgi minētajā deleģētajā regulā noteiktajam elektroniskās ziņošanas formātam.

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/815 (2018. gada 17. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/109/EK papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par vienotā elektroniskās ziņošanas formāta specifikāciju (OV L 143, 29.5.2019., 1. lpp.).”;

10) direktīvas 30. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi pamatotā laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus pēc bilances datuma, publicē pienācīgi apstiprinātus gada finanšu pārskatus un vadības ziņojumu – attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 29. d pantā minētajā elektroniskās ziņošanas formātā – kopā ar atzinumu un paziņojumu, kuru iesniedzis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas minēts šīs direktīvas 34. pantā, saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (*) 1. sadaļas III nodaļai.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai uzņēmumi, uz kuriem attiecas 19.a un 29.a pants, nodrošinātu, ka vadības ziņojums bez maksas ir publiski pieejams attiecīgā uzņēmuma tīmekļa vietnē. Ja uzņēmumam nav tīmekļa vietnes, dalībvalstis var tam pieprasīt, lai tas nodrošinātu, ka pēc pieprasījuma ir pieejama tā vadības ziņojuma rakstiska kopija.

Ja neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz 34. panta 1. punkta aa) apakšpunkta otrajā daļā minēto atzinumu, šo atzinumu publicē kopā ar šā punkta pirmajā daļā minētajiem dokumentiem.

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no pienākuma publicēt vadības ziņojumu, ja ir viegli īstenojama iespēja pēc pieprasījuma saņemt ikviena šāda ziņojuma vai kādas tā daļas kopiju par cenu, kas nav lielāka par tās administratīvajām izmaksām.

Šā panta ceturtajā daļā noteikto atbrīvojumu nepiemēro uzņēmumiem, uz kuriem attiecas ilgtspējas ziņu sniegšanas prasības, kas noteiktas 19.a un 29.a pantā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību daži aspekti (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).”;

11) direktīvas 33. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi, kuri darbojas saskaņā ar kompetenci, kas viņiem piešķirta ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīvi atbildīgi par to, lai būtu sagatavoti un publicēti turpmāk minētie dokumenti atbilstīgi šīs direktīvas prasībām un – attiecīgā gadījumā – starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, Deleģēto regulu (ES) 2019/815, ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas minēti šīs direktīvas 29.b vai 29.c pantā, un šīs direktīvas 29.d panta prasībām:

- a) gada finanšu pārskati, vadības ziņojums un paziņojums par korporatīvo pārvaldību, ja to sniedz atsevišķi; un
- b) konsolidētie finanšu pārskati, konsolidētie vadības ziņojumi un konsolidētie paziņojumi par korporatīvo pārvaldību, ja tos sniedz atsevišķi.”;

12) direktīvas 8. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Ilgtspējas ziņu sniegšanas revīzija un ticamības apliecināšana”;

13) direktīvas 34. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) vai vadības ziņojums ir sagatavots saskaņā ar piemērojamām juridiskajām prasībām, izņemot šīs direktīvas 19.a pantā noteiktās prasības par ilgtspējas ziņu sniegšanu.”;

ii) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“aa) attiecīgā gadījumā sniedz atzinumu, kas balstīts uz ierobežotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību šīs direktīvas prasībām, tostarp par ilgtspējas ziņu sniegšanas atbilstību ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar 29.b vai 29.c pantu, par procesu, ko uzņēmums veic, lai identificētu informāciju, kura paziņota saskaņā ar minētajiem ziņu sniegšanas standartiem, un par atbilstību prasībai iezīmēt ilgtspējas ziņu sniegšanu saskaņā ar 29.d pantu, kā arī attiecībā uz atbilstību Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteiktajām ziņošanas prasībām.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu dalībvalstis var atļaut sniegt citam obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kurš nav revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i), kas veic finanšu pārskatu obligāto revīziju.”;

c) pievieno šādus punktus:

“4. Dalībvalstis var atļaut neatkarīgam ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējam, kas iedibināts to teritorijā, sniegt 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, ar noteikumu, ka uz šādu neatkarīgu ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēju attiecas prasības, kas ir līdzvērtīgas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK (*) noteiktajām prasībām attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, kā noteikts minētās direktīvas 2. panta 22. punktā, jo īpaši prasības par:

- a) apmācību un pārbaudījumu, ar ko tiek nodrošināts, ka neatkarīgais ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs iegūst vajadzīgo zinātību par ilgtspējas ziņu sniegšanu un par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu;
- b) tālākizglītību;
- c) kvalitātes nodrošināšanas sistēmām;
- d) profesionālo ētiku, neatkarību, objektivitāti, konfidencialitāti un dienesta noslēpumu;
- e) iecelšanu un atstādināšanu;
- f) izmeklēšanu un sankcijām;
- g) neatkarīga ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja darba organizāciju, jo īpaši attiecībā uz resursu un personāla pietiekamību un klientu kontu ierakstu un lietu uzturēšanu, un
- h) ziņošanu par pārkāpumiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, minēto atzinumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2006/43/EK 26.a, 27.a un 28.a pantu un ka attiecīgā gadījumā revīzijas komiteja vai īpaša komiteja pārskata un uzrauga neatkarīgā ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja neatkarību saskaņā ar Direktīvas 2006/43/EK 39. panta 6. punkta e) apakšpunktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka neatkarīgam ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējam, kas akreditēts pirms 2024. gada 1. janvāra ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētās apmācību un pārbaudījuma prasības nepiemēro.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmās daļas a) apakšpunktā minētās apmācību un pārbaudījuma prasības attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu nepiemēro tiem neatkarīgajiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kas 2024. gada 1. janvārī veic akreditācijas procesu saskaņā ar attiecīgajām valsts prasībām, ja tie šo procesu pabeidz līdz 2026. gada 1. janvārim.

Dalībvalstis nodrošina, ka ar prasību par tālākizglītību, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunktā, trešajā un ceturtajā daļā minētie neatkarīgie ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēji iegūst vajadzīgās zināšanas ilgtspējas ziņu sniegšanas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas jomās.

Ja dalībvalsts saskaņā ar pirmās daļas 4. punktu nolemj atļaut neatkarīgam ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējam sniegt 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minēto atzinumu, tad tā šādu atzinumu atļauj sniegt arī obligātajam revidentam, kas nav revidents(-i), kurš veic finanšu pārskatu obligāto revīziju, kā paredzēts 3. punktā.

5. No 2027. gada 6. janvāra dalībvalsts, kas ir izmantojusi 4. punktā paredzēto iespēju ("uzņēmēja dalībvalsts"), ļauj neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kas iedibināti citā dalībvalstī nekā uzņēmēja dalībvalsts ("piederības dalībvalsts"), veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

Piederības dalībvalsts ir atbildīga par tās teritorijā iedibināto neatkarīgo ticamības apliecināšanas sniedzēju uzraudzību, ja vien uzņēmēja dalībvalsts nenolemj veikt uzraudzību pār ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, ko tās teritorijā veic neatkarīgi apliecināšanas pakalpojumu sniedzēji.

Ja uzņēmēja dalībvalsts nolemj uzraudzīt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, ko tās teritorijā veic neatkarīgi apliecināšanas pakalpojumu sniedzēji, kuri reģistrēti citā dalībvalstī, uzņēmēja dalībvalsts:

- a) šādiem neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem nenosaka stingrākas prasības vai atbildību par tām, kas saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu valsts tiesību aktos noteiktas neatkarīgiem ticamības apliecināšanas sniedzējiem vai revidentiem, kuri iedibināti attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī; un
- b) informē citas dalībvalstis par savu lēmumu uzraudzīt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, ko veic neatkarīgi ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēji, kuri iedibināti citās dalībvalstīs.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad saskaņā ar Savienības tiesību aktiem uzņēmumam ir nepieciešams, lai tā ilgtspējas ziņu sniegšanas elementus pārbaudītu akreditēta neatkarīga trešā persona, akreditētās neatkarīgās trešās personas ziņojumu dara pieejamu vai nu kā vadības ziņojuma pielikumu, vai arī izmantojot citus publiski pieejamus līdzekļus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).";

14) direktīvā iekļauj šādu nodaļu:

"9.a NODAĻA

ZIŅOJUMI ATTIECĪBĀ UZ TREŠO VALSTU UZŅĒMUMIEM

40.a pants

Ilgtspējas ziņojumi attiecībā uz trešo valstu uzņēmumiem

1. Dalībvalsts pieprasa, lai meitasuzņēmums, kurš iedibināts tās teritorijā un kura galveno mātesuzņēmumu reglamentē trešās valsts tiesību akti, publicē un dara pieejamu ilgtspējas ziņojumu, kas ietver 29.a panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) līdz v) punktā, b) līdz f) apakšpunktā un attiecīgā gadījumā h) apakšpunktā norādīto informāciju, darot to šāda galvenā trešās valsts mātesuzņēmuma grupas līmenī.

Pirmo daļu piemēro tikai lieliem meitasuzņēmumiem un maziem un vidējiem meitasuzņēmumiem, izņemot mikrouzņēmumiem, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Dalībvalsts pieprasa, lai filiāle, kas atrodas tās teritorijā un ir tāda uzņēmuma filiāle, uz kuru reglamentē trešās valsts tiesību akti un kura vai nu neietilpst grupā, vai arī tās galīgais īpašnieks ir uzņēmums, kas izveidots saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, publicē un dara pieejamu ilgtspējas ziņojumu, kurā ietverta informācija, kas norādīta 29.a panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) līdz v) punktā, b) līdz f) apakšpunktā un attiecīgā gadījumā h) apakšpunktā, darot to trešās valsts uzņēmuma grupas līmenī vai, ja tas nav piemērojams, individuālā līmenī.

Trešajā daļā minēto noteikumu piemēro filiālei tad, ja trešās valsts uzņēmumam nav pirmajā daļā minētā meitasuzņēmuma un ja filiāles neto apgrozījums iepriekšējā finanšu gadā pārsniedza 40 miljonus EUR.

Pirmo un trešo daļu piemēro minētajās daļās minētajiem meitasuzņēmumiem vai filiālēm vienīgi tad, ja trešās valsts uzņēmums grupas līmenī vai, ja tas nav piemērojams, individuālā līmenī katrā no pēdējiem diviem secīgiem finanšu gadiem Savienībā ir sasniedzis neto apgrozījumu, kas pārsniedz 150 miljonus EUR.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai pirmajā un trešajā daļā minētie meitasuzņēmumi vai filiāles nosūta tām informāciju par neto apgrozījumu, ko to teritorijā un Savienībā sasnieguši trešo valstu uzņēmumi.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai 1. punktā minētais meitasuzņēmuma vai filiāles publiskotais ilgtspējas ziņojums būtu sagatavots saskaņā ar standartiem, kas pieņemti atbilstīgi 40.b pantam.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, šā panta 1. punktā minēto ilgtspējas ziņojumu var sagatavot saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar 29.b pantu, vai tādā veidā, kas ir līdzvērtīgs minētajiem ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kā noteikts saskaņā ar īstenošanas aktu par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kurš pieņemts atbilstīgi Direktīvas 2004/109/EK 23. panta 4. punkta trešajai daļai.

Ja šā punkta pirmajā daļā minētā informācija, kas nepieciešama ilgtspējas ziņojuma sagatavošanai, nav pieejama, 1. punktā minētais meitasuzņēmums vai filiāle pieprasa trešās valsts uzņēmumam sniegt visu informāciju, kas tiem vajadzīga savu saistību izpildei.

Ja visa prasītā informācija netiek sniegta, 1. punktā minētais meitasuzņēmums vai filiāle sagatavo, publisko un dara pieejamu 1. punktā minēto ilgtspējas ziņojumu, kurā iekļauj visu šāda meitasuzņēmuma vai filiāles rīcībā esošo, iegūto vai saņemto informāciju, un izdod paziņojumu, kurā norāda, ka trešās valsts uzņēmums nav sniedzis vajadzīgo informāciju.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai 1. punktā minētais ilgtspējas ziņojums būtu publicēts kopā ar ticamības apliecinājuma atzinumu, ko sniegusi viena vai vairākas personas vai uzņēmumi, kuri pilnvaroti to darīt saskaņā ar trešās valsts uzņēmuma vai dalībvalsts tiesību aktiem.

Gadījumā, ja trešās valsts uzņēmums nesniedz ticamības apliecinājuma atzinumu saskaņā ar pirmo daļu, meitasuzņēmums vai filiāle izdod paziņojumu, kurā norāda, ka trešās valsts uzņēmums nav sniedzis nepieciešamo ticamības apliecinājuma atzinumu.

4. Dalībvalstis katru gadu var informēt Komisiju par trešo valstu uzņēmumu meitasuzņēmumiem vai filiālēm, kas izpildījuši 40.d pantā minēto publiskošanas prasību, un par gadījumiem, kad ziņojums ir publicēts, bet filiāle vai meitasuzņēmums ir rīkojies saskaņā ar šā panta 2. punkta ceturto daļu. Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu to trešo valstu uzņēmumu sarakstu, kuri publicē ilgtspējas ziņojumu.

*40.b pants***Ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti trešo valstu uzņēmumiem**

Komisija līdz 2024. gada 30. jūnijam pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 49. pantu, ar ko papildina šo direktīvu, lai paredzētu ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus trešo valstu uzņēmumiem, kuros precizēta 40.a pantā minētajos ilgtspējas ziņojumos iekļaujamā informācija.

*40.c pants***Atbildība par ilgtspējas ziņojumu attiecībā uz trešo valstu uzņēmumiem sagatavošanu, publicēšanu un pieejamības nodrošināšanu**

Dalībvalstis nosaka, ka trešo valstu uzņēmumu filiāles ir atbildīgas par to, lai atbilstoši to labākajām zināšanām un spējām būtu nodrošināts, ka to ilgtspējas ziņojums ir sagatavots saskaņā ar 40.a pantu un ka minētais ziņojums ir publicēts un darīts pieejams saskaņā ar 40.d pantu.

Dalībvalstis nodrošina, ka 40.a pantā minēto meitasuzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļi ir kolektīvi atbildīgi par to, lai atbilstoši to labākajām zināšanām un spējām būtu nodrošināts, ka viņu ilgtspējas ziņojums ir sagatavots saskaņā ar 40.a pantu un ka minētais ziņojums ir publicēts un darīts pieejams saskaņā ar 40.d pantu.

*40.d pants***Publicēšana**

1. Šīs direktīvas 40.a panta 1. punktā minētie uzņēmumu meitasuzņēmumi un filiāles publicē savu ilgtspējas ziņojumu kopā ar ticamības apliecinājuma atzinumu un attiecīgā gadījumā šīs direktīvas 40.a panta 2. punkta ceturtajā daļā minēto paziņojumu 12 mēnešu laikā pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums, kā to noteikusi katra dalībvalsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/1132 14. līdz 28. pantu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar minētās direktīvas 36. pantu.

2. Ja ilgtspējas ziņojums kopā ar ticamības apliecinājuma atzinumu un attiecīgā gadījumā paziņojumu, kas publicēts saskaņā ar šā panta 1. punktu, nav bez maksas publiski pieejams Direktīvas (ES) 2017/1132 16. pantā minētā reģistra tīmekļa vietnē, dalībvalstis nodrošina, ka ilgtspējas ziņojums kopā ar ticamības apliecinājuma atzinumu un attiecīgā gadījumā ar paziņojumu, ko uzņēmumi publicējuši saskaņā ar šā panta 1. punktu, ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums, ir bez maksas publiski pieejami vismaz vienā no Savienības oficiālajām valodām meitasuzņēmuma vai filiāles tīmekļa vietnē, kā minēts šīs direktīvas 40.a panta 1. punktā.”;

15) direktīvas 11. nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“11. NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI”;

16) direktīvā iekļauj šādu pantu:

*“48.i pants***Pārejas noteikumi**

1. Līdz 2030. gada 6. janvārim dalībvalstis atļauj Savienības meitasuzņēmumam, uz kuru attiecas 19.a vai 29.a pants un kura mātesuzņēmumu nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, sagatavot konsolidētu ilgtspējas ziņojumu saskaņā ar 29.a panta prasībām, ietverot visus šāda mātesuzņēmuma Savienības meitasuzņēmumus, uz kuriem attiecas 19.a vai 29.a pants.

Līdz 2030. gada 6. janvārim dalībvalstis atļauj šā punkta pirmajā daļā minētajā konsolidētajā ilgtspējas ziņojumā iekļaut Regulas (ES) 2020/852 8. pantā noteikto informāciju par darbībām, ko veic šā punkta pirmajā daļā minētā mātesuzņēmuma visi Savienības meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 19.a vai 29.a pants.

2. Šā panta 1. punktā minētais Savienības meitasuzņēmums ir viens no grupas Savienības meitasuzņēmumiem, kas vismaz vienā no pieciem iepriekšējiem finanšu gadiem Savienībā ir sasniedzis lielāko apgrozījumu, attiecīgā gadījumā konsolidēti.

3. Šā panta 1. punktā minēto konsolidēto ilgtspējas ziņojumu publicē saskaņā ar 30. pantu.

4. Piemērojot 19.a panta 9. punktā un 29.a panta 8. punktā noteikto atbrīvojumu, ziņošanu saskaņā ar šā panta 1. punktu uzskata par mātesuzņēmuma ziņošanu grupas līmenī attiecībā uz konsolidācijā iekļautajiem uzņēmumiem. Uzskata, ka ziņošana saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu atbilst attiecīgi 19.a panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā un 29.a panta 8. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.”;

17) direktīvas 49. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Pilnvaras pieņem 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā, 29.b, 29.c un 40.b pantā un 46. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2023. gada 5. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 2. punktā, 3. panta 13. punktā, 29.b, 29.c un 40.b pantā un 46. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“3.b Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 29.b un 29.c pantu, Komisija ņem vērā EFRAG tehniskos ieteikumus, ar noteikumu, ka:

- šādi ieteikumi ir izstrādāti, ievērojot pienācīgu procesu, publisko pārraudzību un pārredzamību, izmantojot attiecīgo ieinteresēto personu speciālās zināšanas un līdzsvarotu līdzdalību un piešķirot pietiekamu publisko finansējumu, lai būtu nodrošināta tās neatkarība, un pamatojoties uz darba programmu, par kuru ir notikušas konsultācijas ar Komisiju;
- šādiem ieteikumiem ir pievienota izmaksu un ieguvumu analīze, kas ietver analīzi par šo tehnisko ieteikumu ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem;
- šādiem ieteikumiem ir pievienots skaidrojums par to, kā tajos ņemti vērā 29.b panta 5. punktā uzskaitītie elementi;
- dalība EFRAG darbā tehniskā līmenī ir balstīta uz speciālām zināšanām par ilgtspējas ziņu sniegšanu un nav atkarīga no finansiāla ieguldījuma.

Šā punkta a) un d) apakšpunkts neskar publisko struktūru un valstu standartizācijas organizāciju līdzdalību EFRAG tehniskajā darbā.

EFRAG tehnisko ieteikumu pavaddokumentus iesniedz kopā ar minētajiem tehniskajiem ieteikumiem.

Par deleģēto aktu projektiem pirms to pieņemšanas, kā minēts šīs direktīvas 29.b un 29.c pantā, Komisija kopīgi apspriežas ar dalībvalstu ekspertu grupu ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kas minēta Regulas (ES) 2020/852 24. pantā, un ar grāmatvedību regulējošo komiteju, kura minēta Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. pantā.

Komisija pieprasa Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI), Eiropas Banku iestādes (EBI) un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) atzinumu par EFRAG sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem, jo īpaši attiecībā uz to atbilstību Regulai (ES) 2019/2088 un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu. EVTI, EBI un EAAPI savus atzinumus sniedz divu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts Komisijas pieprasījums.

Pirms šīs direktīvas 29.b un 29.c pantā minēto deleģēto aktu pieņemšanas Komisija par EFRAG sniegtajiem tehniskajiem ieteikumiem apspriežas arī ar Eiropas Vides aģentūru, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Eiropas Centrālo Banku, Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju un Ilgtspējīga finansējuma platformu, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 20. pantu. Ja kāda no šīm struktūrām nolemj iesniegt atzinumu, tas jāizdara divu mēnešu laikā no dienas, kad Komisija ir apspriedusies ar šo struktūru.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu, 3. panta 13. punktu, 29.b, 29.c vai 40.b pantu, vai 46. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/109/EK

Direktīvu 2004/109/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu r) apakšpunktu:

“r) “ilgtspējas ziņu sniegšana” ir ziņošana par ilgtspēju, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES (*) 2. panta 18. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).”;

2) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ziņojumus, ko sagatavojušas emitenta atbildīgās personas, kuru vārdus un ieņemamos amatus skaidri norāda, par to, ka atbilstīgi minēto personu rīcībā esošajai informācijai finanšu pārskati ir sagatavoti saskaņā ar grāmatvedības standartu attiecīgo kopumu un sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupā iekļauto uzņēmumu aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un vadības ziņojums ietver skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupā iekļauto uzņēmumu darbības attīstību kopumā un tās rezultātiem, kā arī to stāvokli kopā ar to būtisko risku un nenoteiktību aprakstu, ar kuriem tie saskaras, un – attiecīgā gadījumā – ka tas ir sagatavots saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas minēti Direktīvas 2013/34/ES 29.b pantā, un ar specifikācijām, kuras pieņemtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852 (*) 8. panta 4. punktu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).”;

b) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Finanšu pārskatu revīziju veic saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta pirmo daļu un 34. panta 2. punktu.

Obligātais revidents sniedz Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā un 34. panta 2. punktā minēto atzinumu un paziņojumu par vadības ziņojumu.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK (*) 28. pantā minēto revīzijas ziņojumu, kuru parakstījusi persona vai personas, kas ir atbildīgas par Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. un 2. punktā izklāstītā darba veikšanu, pilnībā publisko kopā ar gada finanšu pārskatu.

Attiecīgā gadījumā saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktu un 34. panta 2. līdz 5. punktu sagatavo ticamības apliecinājuma atzinumu par ilgtspējas ziņu sniegšanu.

Direktīvas 2006/43/EK 28.a pantā minēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu pilnībā publisko kopā ar gada finanšu pārskatu.

5. Vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 19., 19.a un 20. pantu, kā arī 29. d panta 1. punktu, un tajā ietver specifikācijas, kas pieņemtas saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 8. panta 4. punktu, ja to sagatavo šajos noteikumos minētie uzņēmumi.

Ja konsolidētie pārskati ir jāsagatavo emitentam, konsolidēto vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 29. un 29.a pantu, kā arī 29.d panta 2. punktu, un tajā ietver specifikācijas, kas pieņemtas saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 8. panta 4. punktu, ja to sagatavo šajos noteikumos minētie uzņēmumi.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).”;

3) direktīvas 23. panta 4. punktu groza šādi:

a) trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija saskaņā ar šīs direktīvas 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos lēmumus par trešo valstu emitentu izmantoto grāmatvedības standartu līdzvērtīgumu, ievērojot šīs direktīvas 30. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus, un par ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtīgumu, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.b pantā. Ja Komisija nolemj, ka trešās valsts grāmatvedības standarti vai ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti nav līdzvērtīgi, tā var atļaut attiecīgajiem emitentiem turpināt izmantot šādus standartus atbilstīga pārejas perioda laikā.

Saistībā ar šā punkta trešo daļu Komisija ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 27. panta 2.a, 2.b un 2. c punktu, un ievērojot 27.a un 27.b pantā izklāstītos nosacījumus, pieņem arī pasākumus, kuru mērķis ir izstrādāt tādus vispārīgus līdzvērtīguma kritērijus attiecībā uz grāmatvedības standartiem un ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas piemērojami emitentiem vairāk nekā vienā valstī.”;

b) punktam pievieno šādu daļu:

“Kritēriji, ko Komisija izmanto, novērtējot trešajā daļā minēto trešo valstu emitentu izmantoto ilgtspējas ziņu sniegšanas standartu līdzvērtību, nodrošina vismaz turpmāk minēto:

a) ilgtspējas ziņu sniegšanas standarti paredz, ka uzņēmumiem jāatklāj informācija par vides, sociālajiem un pārvaldības faktoriem;

- b) ilgtspējas ziņu sniegšanas standartos uzņēmumiem prasīts atklāt informāciju, kas vajadzīga, lai izprastu to ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, un informāciju, kura vajadzīga nolūkā izprast ilgtspējas jautājumu ietekmi uz to attīstību, darbības rezultātiem un stāvokli.”;

- 4) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“28.d pants

EVTI pamatnostādnes

Pēc apspriešanās ar Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par ilgtspējas ziņu sniegšanas uzraudzību, ko veic valstu kompetentās iestādes.”

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/43/EK

Direktīvu 2006/43/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus attiecībā uz gada un konsolidēto pārskatu obligāto revīziju un gada un konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.”;

- 2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

- a) panta 2. līdz 6. punktu aizstāj ar šādiem:

- “2. “obligātais revidents” ir fiziska persona, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligāto revīziju veikšanai un – attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņojumu ticamības apliecināšanai;
3. “revīzijas uzņēmums” ir tāda juridiska persona vai jebkura cita vienība neatkarīgi no tās juridiskās formas, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai un – attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņojumu ticamības apliecināšanai;
4. “trešās valsts revīzijas vienība” neatkarīgi no tās juridiskās formas ir vienība, kas trešā valstī inkorporētam uzņēmumam veic gada vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas vai – attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, bet kas nav vienība, kura dalībvalstī kā revīzijas uzņēmums ir reģistrēta saskaņā ar 3. pantu veikta apstiprinājuma rezultātā;
5. “trešās valsts revidents” ir fiziska persona, kas trešā valstī inkorporētam uzņēmumam veic gada vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas vai – attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, bet kas nav persona, kura kādā dalībvalstī ir reģistrēta kā obligātais revidents saskaņā ar 3. un 44. pantu veikta apstiprinājuma rezultātā;
6. “grupas revidents” ir obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i), kas veic konsolidēto pārskatu obligāto revīziju vai – attiecīgā gadījumā – konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“16.a “galvenais(-ie) ilgtspējas partneris(-i)” ir:

- a) obligātais(-ie) revidents(-i), ko revīzijas uzņēmums iecēlis konkrētam ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumam kā galveno atbildīgo par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu revīzijas uzņēmuma vārdā; vai
- b) konsolidētas ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas gadījumā – vismaz obligātais(-ie) revidents(-i), ko revīzijas uzņēmums iecēlis kā galveno atbildīgo par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu grupas līmenī, un obligātais(-ie) revidents(-i), kas iecelts(-i) kā galvenais atbildīgais svarīgu meitasuzņēmumu līmenī; vai
- c) obligātais(-ie) revidents(-i), kas paraksta 28.a pantā minēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu;”;

c) pantam pievieno šādus punktus:

- “21. “ilgtspējas ziņu sniegšana” ir ziņošana par ilgtspēju, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 18. panta 2. punktā;
22. “ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana” ir tādu procedūru veikšana, kuru rezultāts ir obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma sniegts atzinums saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktu un 34. panta 2. punktu;
23. “neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs” ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 (*) konkrētai atbilstības novērtēšanas darbībai, kura minēta Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas prasības un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).”;

3) direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Izglītības kvalifikācijas

1. Neskarot 11. pantu, fizisko personu var apstiprināt obligātās revīzijas veikšanai vienīgi tad, ja attiecīgā persona ir ieguvusi pirmsuniversitātes vai līdzvērtīga līmeņa izglītību, pabeigusi teorētisko nodarbību kursu, pabeigusi praktisko apmācību un nokārtojusi attiecīgās dalībvalsts organizētu vai atzītu profesionālās kompetences pārbaudījumu universitātes gala pārbaudījumu vai līdzvērtīgā līmenī.

2. Papildus šā panta 1. punktā paredzētajam apstiprinājumam veikt obligātās revīzijas fizisku personu var apstiprināt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, ja ir izpildītas šīs direktīvas 7. panta 2. punktā, 8. panta 3. punktā, 10. panta 1. punkta otrajā daļā un 14. panta 2. punkta ceturtajā daļā noteiktās īpašās papildu prasības.

3. Kompetentās iestādes, kas minētas 32. pantā, sadarbojas savā starpā nolūkā sasniegt šajā pantā izklāstīto prasību konvergenci. Sākot šādu sadarbību, minētās kompetentās iestādes ņem vērā sasniegumus revīzijas jomā un revidenta profesijā un jo īpaši šajā profesijā jau panākto konvergenci. Tās sadarbojas ar Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju (CEAOB) un kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantā, ciktāl šāda konverģence ir saistīta ar obligāto revīziju un ar ziņošanas par ilgtspēju ticamības apliecināšanu sabiedriskas nozīmes struktūrām.”;

- 4) direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Profesionālās kompetences pārbaudījums

1. Profesionālās kompetences pārbaudījums, kas minēts 6. panta 1. punktā, apliecina nepieciešamo teorētisko zināšanu līmeni jomās, kas saistītas ar obligāto revīziju, un spēju šīs zināšanas izmantot praksē. Vismaz daļēji šis pārbaudījums notiek rakstveidā.

2. Lai obligāto revidentu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, 6. panta 1. punktā minētais profesionālās kompetences pārbaudījums garantē nepieciešamo teorētisko zināšanu līmeni jomās, kas saistītas ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, un spēju šīs zināšanas izmantot praksē. Vismaz daļēji šis pārbaudījums notiek rakstveidā.”;

- 5) direktīvas 8. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Lai obligāto revidentu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanai, 1. punktā minētais teorētisko zināšanu pārbaudījums aptver vismaz šādus tematus:

- a) juridiskās prasības un standarti attiecībā uz gada un konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas sagatavošanu;
- b) ilgtspējas analīze;
- c) pienācīgas rūpības procesi, kas īstenoti attiecībā uz ilgtspējas jautājumiem;
- d) juridiskās prasības un 26.a pantā minētie ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas standarti.”;

- 6) direktīvas 10. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Lai obligāto revidentu vai praktikantu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, vismaz astoņiem mēnešiem no pirmajā daļā minētās praktiskās apmācības jābūt par gada un konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu un citiem ar ilgtspēju saistītiem pakalpojumiem.”;

- 7) direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu:

“12. pants

Praktiskās apmācības un teorētisko nodarbību apvienojums

1. Dalībvalstis var noteikt, ka teorētisko nodarbību periodus 8. panta 1. un 2. punktā minētajos priekšmetos ieskaita 11. pantā minētajos profesionālās darbības periodos, ja šādu apmācību apliecina dalībvalsts atzīts pārbaudījums. Šāda apmācība nav īsāka par vienu gadu, un ar to nevar saīsināt profesionālās darbības periodu par vairāk nekā četriem gadiem.

2. Profesionālās darbības periods un praktiskās apmācības laiks nav īsāks par teorētisko nodarbību un 10. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās praktiskās apmācības kopējo ilgumu.”;

- 8) direktīvas 14. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Lai obligāto revidentu varētu apstiprināt arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai, pirmajā daļā minētajā zināšanu pārbaudē jāpārbauda, ka obligātais revidents pietiekami pārzina uzņēmējas dalībvalsts normatīvos aktus, ciktāl tas attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.”;

9) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“14.a pants

Obligātie revidenti, kas apstiprināti vai atzīti pirms 2024. gada 1. janvāra, un personas, kuras 2024. gada 1. janvārī ir obligāto revidentu apstiprināšanas procesā

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātajiem revidentiem, kuri apstiprināti vai atzīti obligāto revīziju veikšanai pirms 2024. gada 1. janvāra, nepiemēro 7. panta 2. punkta, 8. panta 3. punkta, 10. panta 1. punkta otrās daļas un 14. panta 2. punkta ceturtās daļas prasības.

Dalībvalstis nodrošina, ka personām, kas 2024. gada 1. janvārī ir 6. līdz 14. pantā paredzētajā apstiprinājuma procesā, nepiemēro šīs direktīvas 7. panta 2. punkta, 8. panta 3. punkta, 10. panta 1. punkta otrās daļas un 14. panta 2. punkta ceturtās daļas prasības ar noteikumu, ja tās šo procesu pabeidz līdz 2026. gada 1. janvārim.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms 2026. gada 1. janvāra jau apstiprinātie obligātie revidenti, kas vēlas veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumus, iegūst nepieciešamās zināšanas par ilgtspējas ziņu sniegšanu un par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, tostarp par 8. panta 3. punktā minētajiem tematiem, pamatojoties uz 13. pantā minēto tālākizglītību.”;

10) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Attiecībā uz obligātajiem revidentiem publiskajā reģistrā ir vismaz šāda informācija:

- a) vārds, uzvārds, adrese un reģistrācijas numurs;
- b) attiecīgā gadījumā tā revīzijas uzņēmuma nosaukums, adrese, tīmekļa vietne un reģistrācijas numurs, kuras darbinieks ir obligātais revidents vai kurā viņš ir asociētais partneris, vai kā citādi ar to saistīts;
- c) vai obligātais revidents ir apstiprināts, arī lai apliecinātu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību;
- d) visas pārējās reģistrācijas kā obligātajam revidentam citu dalībvalstu kompetentajās iestādēs un kā revidentam trešās valstīs, tostarp reģistrācijas iestādes(-žu) nosaukums(-i) un attiecīgā gadījumā reģistrācijas numurs(-i), un norāde par to, vai reģistrācija attiecas uz obligāto revīziju, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu vai abiem šiem uzdevumiem.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Reģistrā norāda, vai trešo valstu revidenti, kā tie minēti pirmajā daļā, ir reģistrēti obligātās revīzijas veikšanai, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai vai abiem šiem uzdevumiem.”;

11) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) visu to obligāto revidentu vārdi un reģistrācijas numuri, kuri nodarbināti revīzijas uzņēmumā vai ir tā asociētie partneri, vai kā citādi ir saistīti ar šo uzņēmumu, un norāde par to, vai viņi ir apstiprināti arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai.”;

b) panta 1. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) visas pārējās reģistrācijas kā revīzijas uzņēmumam citu dalībvalstu kompetentajās iestādēs un kā revīzijas vienībai trešās valstīs, tostarp reģistrācijas iestādes(-žu) nosaukums(-i) un attiecīgā gadījumā reģistrācijas numurs(-i), un norāde par to, vai reģistrācija attiecas uz obligāto revīziju, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu vai abiem šiem uzdevumiem.”;

- c) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Reģistrā norāda, vai pirmajā daļā minētās trešo valstu revīzijas struktūras ir reģistrētas obligātās revīzijas veikšanai, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai vai abiem šiem uzdevumiem.”;

- 12) direktīvas 24.b pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina to, ka gadījumā, ja obligāto revīziju veic revīzijas uzņēmums, minētais revīzijas uzņēmums ieceļ vismaz vienu galveno revīzijas partneri. Revīzijas uzņēmums piešķir galvenajam(-iem) revīzijas partnerim(-iem) pietiekamus resursus un nodrošina personālu, kuram ir nepieciešamā kompetence un spējas pienācīgai savu uzdevumu izpildei.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic revīzijas uzņēmums, šis revīzijas uzņēmums ieceļ vismaz vienu galveno ilgtspējas partneri, kurš var būt galvenais revīzijas partneris vai viens no galvenajiem revīzijas partneriem. Revīzijas uzņēmums piešķir galvenajam(-iem) ilgtspējas partnerim(-iem) pietiekamus resursus un nodrošina personālu, kuram ir nepieciešamā kompetence un spējas pienācīgai savu uzdevumu izpildei.

Revīzijas kvalitātes un ticamības nodrošināšana, neatkarība un kompetence ir galvenie kritēriji, pēc kuriem revīzijas uzņēmums ieceļ galveno(-os) revīzijas partneri(-us) un – attiecīgā gadījumā – galveno(-os) ilgtspējas partneri(-us).

Galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i) ir aktīvi iesaistīts(-i) obligātās revīzijas veikšanā. Galvenais ilgtspējas partneris ir aktīvi iesaistīts ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā.”;

- b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Pildot ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu, obligātais revidents velta uzdevumam pietiekamu laiku un piesaista pietiekamus resursus, kas ļauj tam pienācīgi veikt savus pienākumus.”;

- c) panta 4. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj šādi:

“b) revīzijas uzņēmuma gadījumā – galvenā(-o) revīzijas partnera(-u) vārds(-i) un uzvārds(-i) un – attiecīgā gadījumā – galvenā(-o) ilgtspējas partnera(-u) vārds(-i) un uzvārds(-i);”;

c) maksas par obligāto revīziju, maksas par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu un maksas par citiem pakalpojumiem jebkurā finanšu gadā.”;

- d) pantā iekļauj šādu punktu:

“5.a Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums par katru ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu izveido ticamības apliecināšanas lietu.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu dokumentē vismaz tos datus, kas reģistrēti saskaņā ar 22.b pantu.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saglabā visus citus datus un dokumentus, kas ir būtiski, lai pamatotu šīs direktīvas 28.a pantā minēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu un lai pārraudzītu atbilstību šai direktīvai un citām piemērojamām juridiskajām prasībām attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

Ticamības apliecināšanas lietu slēdz ne vēlāk kā 60 dienas pēc šīs direktīvas 28.a pantā minētā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojuma parakstīšanas datuma.

Ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, ticamības apliecināšanas lietu var iekļaut revīzijas lietā.”;

e) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums reģistrē visas rakstveidā iesniegtās sūdzības par īstenoto obligāto revīziju veikšanu un par īstenoto ticamības apliecināšanas uzdevumu veikšanu attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanu.”;

13) direktīvas 25. pantu aizstāj ar šādu:

“25. pants

Revīzijas un ticamības apliecināšanas maksas

Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv atbilstoši noteikumi, kas paredz, ka obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas maksas:

- a) neietekmē vai nenosaka papildu pakalpojumu sniegšana vienībai, uz kuru attiecas obligātā revīzija vai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana; un
- b) nevar iespaidot nekādi nosacījumi.”;

14) iekļauj šādus pantus:

“25.b pants

Profesionālā ētika, neatkarība, objektivitāte, konfidencialitāte un dienesta noslēpums attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu

Šīs direktīvas 21.–24.a panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju *mutatis mutandis* attiecas arī uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.”;

25.c pants

Aizliegtie ar revīziju nesaistītie pakalpojumi gadījumos, ja obligātais revidents veic sabiedriskas nozīmes struktūras ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu

1. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic sabiedriskas nozīmes struktūras ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu, vai jebkurš dalībnieks tīklā, kuram pieder obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, nevar tieši vai netieši sniegt sabiedriskas nozīmes struktūrai, par kuru tiek apliecināta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamība, tās mātesuzņēmumam vai tās kontrolētajiem uzņēmumiem Savienībā Regulas (ES) Nr. 537/2014 5. panta 1. punkta otrās daļas b) un c) un e) līdz k) apakšpunktā minētos aizliegtos ar revīziju nesaistītos pakalpojumus:

- a) laikposmā no tā perioda sākuma, par kuru tiek apliecināta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamība, līdz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojuma izdošanai; un
- b) finanšu gadā, kas ir tieši pirms šā punkta a) apakšpunktā minētā perioda, attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 537/2014 5. panta 1. punkta otrās daļas e) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem.

2. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic sabiedriskas nozīmes struktūru ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu, un, ja obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pieder tīklam – ikviens šāda tīkla dalībnieks – var sniegt sabiedriskas nozīmes struktūrai, kurai tiek apliecināta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamība, tās mātesuzņēmumam vai tās kontrolētajiem uzņēmumiem ar revīziju nesaistītos pakalpojumus, kas nav šā panta 1. punktā minētie aizliegtie ar revīziju nesaistītie pakalpojumi, vai attiecīgā gadījumā Regulas (ES) Nr. 537/2014 5. panta 1. punkta otrajā daļā minētos aizliegtos ar revīziju nesaistītos pakalpojumus vai pakalpojumus, kurus dalībvalstis uzskata par tādiem, kas apdraud neatkarību, kā minēts minētās regulas 5. panta 2. punktā, ja to apstiprinājsi revīzijas komiteja pēc tam, kad tā ir pienācīgi izvērtējusi neatkarības apdraudējumu un aizsardzības pasākumus, kuri piemēroti saskaņā ar šīs direktīvas 22.b pantu.

3. Ja dalībnieks tādā tīklā, kuram pieder obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic sabiedriskas nozīmes struktūras ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu, sniedz aizliegtus ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, kuri minēti šā panta 1. punktā, trešā valstī reģistrētam uzņēmumam, ko kontrolē sabiedriskas nozīmes struktūra, kurai tiek apliecināta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamība, attiecīgais obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izvērtē, vai šāda tīkla dalībnieka pakalpojumu sniegšana varētu ietekmēt tā neatkarību.

Ja neatkarība ir ietekmēta, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums piemēro aizsardzības pasākumus, lai mazinātu apdraudējumu, ko rada šā panta 1. punktā minēto aizliegto ar revīziju nesaistīto pakalpojumu sniegšana trešā valstī. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums var turpināt pildīt sabiedriskas nozīmes struktūras ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu tikai tad, ja tas saskaņā ar 22.b pantu var pamatot, ka šāda pakalpojumu sniegšana neietekmē tā profesionālo spriedumu un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu.

25.d pants

Pārkāpumi

Regulas (ES) Nr. 537/2014 7. pantu *mutatis mutandis* piemēro obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kurš veic sabiedriskas nozīmes struktūras ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu.”;

15) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“26.a pants

Ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas standarti

1. Dalībvalstis nosaka, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic sabiedriskas nozīmes struktūras ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu atbilstīgi ticamības apliecināšanas standartiem, ko Komisija pieņemusi saskaņā ar 3. punktu.

2. Dalībvalstis var piemērot valsts apliecināšanas standartus, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņemusi apliecināšanas standartu, kas reglamentē to pašu jomu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai to valsts apliecināšanas standartus, procedūras vai prasības vismaz trīs mēnešus pirms to stāšanās spēkā.

3. Komisija ne vēlāk kā līdz 2026. gada 1. oktobrim saskaņā ar 48.a pantu pieņem deleģētos aktus, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot ierobežotas ticamības apliecināšanas standartus, ar kuriem nosaka procedūras, kas jāveic revidentam(-iem) un revīzijas uzņēmumam(-iem), lai sagatavotu savus secinājumus par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību, tostarp par uzdevumu plānošanu, riska ņemšanu vērā un reakciju uz riskiem, kā arī par to, kāda veida secinājumi ir iekļaujami ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumā vai attiecīgā gadījumā revīzijas ziņojumā.

Komisija ne vēlāk kā līdz 2028. gada 1. oktobrim pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 48.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot pamatotas ticamības apliecināšanas standartus, pēc tam, kad ir novērtēts, vai revidenti un uzņēmumi var pamatot apliecināt ticamību. Ņemot vērā minētā novērtējuma rezultātus un atzīstot to par lietderīgu, minētajos deleģētajos aktos nosaka datumu, no kura 34. panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā minētajam atzinumam ir jābalstās uz pamatotas ticamības apliecināšanas uzdevumu, kura pamatā ir minētie pamatotas ticamības apliecināšanas standarti.

Komisija var pieņemt pirmajā un otrajā daļā minētos ticamības apliecināšanas standartus tikai tad, ja tie:

- a) ir izstrādāti atbilstošā procesā, publiskā pārraudzībā un pārredzami;
- b) veicina augstu ticamības un kvalitātes līmeni gada vai konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas procesā; un
- c) atbilst Savienības sabiedrības interesēm.”;

16) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“27.a pants

Konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumu grupas konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu gadījumā:

- a) konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas kontekstā grupas revidents pilnībā atbild par 28.a pantā minēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu;
- b) grupas revidents konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai novērtē neatkarīgā(-o) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja(-u) vai trešās valsts revidenta(-u), vai obligātā(-o) revidenta(-u), vai trešās valsts revīzijas vienības(-u), vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto ticamības apliecināšanas darbu un dokumentē to, kādu darbu, cik ilgā laikā un kādā apmērā minētie revidenti veikuši, tostarp – attiecīgā gadījumā – minēto revidentu ticamības apliecināšanas dokumentu attiecīgo daļu pārbaudi, ko veicis grupas revidents; un
- c) grupas revidents konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai pārbauda neatkarīgā(-o) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja(-u), trešās valsts revidenta(-u), obligātā(-o) revidenta(-u), trešās valsts revīzijas vienības(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto ticamības apliecināšanas darbu un to dokumentē.

Grupas revidenta saglabātie dokumenti ir tādi, kas nodrošina iespēju attiecīgajai kompetentajai iestādei pārbaudīt grupas revidenta darbu.

Pildot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, grupas revidents pieprasa, lai neatkarīgais(-ie) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs(-i), trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i), trešās valsts revīzijas vienība(-as) vai revīzijas uzņēmums(-i) apņemtus nodot attiecīgos dokumentus konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas veikšanas laikā kā nosacījumu grupas revidenta palāvbai uz darbu, ko veicis minētais(-ie) neatkarīgais(-ie) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs(-i), trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i), trešās valsts revīzijas vienība(-as) vai revīzijas uzņēmums(-i).

2. Ja grupas revidents nespēj pildīt 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, tas veic vajadzīgos pasākumus un par to informē attiecīgo kompetento iestādi.

Šādi pasākumi attiecīgā gadījumā ietver papildu ticamības apliecināšanas darba veikšanu attiecīgajā meitasuzņēmumā vai nu patstāvīgi, vai izmantojot ārpalpojumu šādu uzdevumu veikšanai.

3. Ja attiecībā uz grupas revidentu tiek veikta kvalitātes nodrošināšanas pārbaude vai izmeklēšana saistībā ar uzņēmumu grupas konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, grupas revidents pēc pieprasījuma iesniedz kompetentajai iestādei attiecīgos dokumentus, ko tas saglabā saistībā ar attiecīgā(-o) neatkarīgā(-o) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja(-u), trešās valsts revidenta(-u), obligātā(-o) revidenta(-u), trešās valsts revīzijas vienības(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto ticamības apliecināšanas darbu konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas veikšanai, tostarp visus darba dokumentus, kuri attiecas uz konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu.

Kompetentā iestāde, ievērojot 36. pantu, var no attiecīgajām kompetentajām iestādēm pieprasīt papildu dokumentus par ticamības apliecināšanas darbu, ko konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai veicis obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i).

Ja uzņēmumu grupas mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic jebkurš trešās valsts revidents (-i) vai revīzijas vienība(-as), kompetentā iestāde, pamatojoties uz sadarbības pasākumiem, var pieprasīt no attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm papildu dokumentus par trešās valsts revidenta(-u) vai trešās valsts revīzijas vienības(-u) veikto ticamības apliecināšanas darbu.

Atkāpjoties no trešās daļas, ja uzņēmumu grupas mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu ir veicis jebkurš neatkarīgs ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējs(-i), trešās valsts revidents(-i) vai revīzijas vienība(-as), ar ko nav noslēgta vienošanās par sadarbības pasākumiem, grupas revidents pēc pieprasījuma ir atbildīgs arī par to, lai būtu pienācīgi iesniegti šāda(-u) neatkarīgā(-o) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēja(-u), trešās valsts revidenta(-u) vai revīzijas vienības(-u) veiktā ticamības apliecināšanas darba papildu dokumenti, tostarp darba dokumenti, kas attiecas uz konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Lai nodrošinātu šādu prasību izpildi, grupas revidents saglabā šādu dokumentu kopijas vai arī vienojas ar neatkarīgo(-ajiem) ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzēju(-iem), trešās valsts revidentu(-iem) vai revīzijas vienību(-ām) par neierobežotu piekļuvi šai informācijai pēc pieprasījuma, vai arī veic citas atbilstošas darbības. Ja juridisku vai citādu iemeslu dēļ ticamības apliecināšanas darba dokumentus no trešās valsts grupas revidentam nav iespējams nodot, tad grupas revidenta saglabātajiem dokumentiem pievieno pierādījumu, ka revidents ir veicis atbilstošās procedūras, lai piekļūtu ticamības apliecināšanas dokumentiem, un tādu šķēršļu gadījumā, kas nav ar attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem saistīti juridiski šķēršļi, pierādījumu par šādu šķēršļu esamību.”;

17) direktīvas 28. panta 2. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) iekļauj atzinumu un paziņojumu, kuru abu pamatā ir revīzijas gaitā veiktais darbs, ievērojot Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktu;”;

18) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“28.a pants

Ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojums

1. Obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumā iekļauj ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas rezultātus. Minēto ziņojumu sagatavo saskaņā ar to apliecināšanas standartu prasībām, kurus Komisija pieņēmusi, izmantojot deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 26.a panta 3. punktu, vai – kamēr Komisija nav pieņēmusi minētos ticamības apliecināšanas standartus, – saskaņā ar valstu ticamības apliecināšanas standartiem, kā minēts 26.a panta 2. punktā.

2. Ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu sagatavo rakstiski un tajā:

a) norāda struktūru, uz kuras gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu attiecas ticamības apliecināšanas uzdevums; precizē gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kā arī datumu un periodu, kuru tās aptver; un norāda ilgtspējas ziņu sniegšanas sistēmu, kas piemērota to sagatavošanā;

b) iekļauj ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas tvēruma aprakstu, kurā norāda vismaz ticamības apliecināšanas standartus, saskaņā ar kuriem veikta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana;

c) iekļauj atzinumu, kas minēts Direktīvas 2013/34/ES 34.a panta 1. punkta otrās daļas aa) apakšpunktā.

3. Ja ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veicis vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, tad obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) vienojas par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas rezultātiem un iesniedz kopīgu ziņojumu un atzinumu. Ja ir domstarpības, katrs obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums sniedz savu atzinumu atsevišķā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojuma sadaļā un norāda domstarpību iemeslus.

4. Ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu paraksta un datē obligātais revidents, kas veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Ja ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību apliecina revīzijas uzņēmums, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu paraksta vismaz tas(-ie) obligātais(-ie) revidents(-i), kas revīzijas uzņēmuma vārdā apliecina ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību. Ja vienlaikus bija iesaistīts vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu paraksta visi obligātie revidenti vai vismaz tie obligātie revidenti, kuri katra revīzijas uzņēmuma vārdā apliecina ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamību. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka šādu(-us) parakstu(-us) nav jāizpauž atklātībai, ja šāda izpaušana varētu nenovērstami un nopietni apdraudēt kādas personas drošību.

Jebkurā gadījumā iesaistītās(-o) personas(-u) vārds un uzvārds ir zināms attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

5. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tad, ja gada finanšu pārskatu obligāto revīziju un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic viens un tas pats obligātais revidents, ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojums kā atsevišķa nodaļa būtu iekļauts revīzijas ziņojumā.

6. Obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma ziņojums par konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu atbilst 1. līdz 5. punktā izklāstītajām prasībām.”;

19) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) personām, kas veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze tādās jomās kā obligāto revīziju veikšana un finanšu pārskatu sagatavošana, kā arī – attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšanā un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanā vai pieredze ar citiem pakalpojumiem, kas saistīti ar ilgtspēju, turklāt tie ir saņēmuši īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;”;

b) panta 1. punktā f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes tvērums, ko papildina atlasīto revīzijas dokumentu un attiecīgā gadījumā atbilstīga ticamības apliecināšanas dokumentu pārbaude, ietver novērtējumu par revīzijas uzņēmuma atbilstību piemērojamiem revīzijas standartiem, neatkarības prasībām un attiecīgā gadījumā ticamības apliecināšanas standartiem, kā arī novērtējums par izmantoto resursu apjomu un kvalitāti, par revīzijas maksām un maksām, kuras iekasē par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, kā arī par revīzijas uzņēmuma iekšējo kvalitātes kontroles sistēmu;”;

c) panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes notiek vismaz reizi sešos gados, pamatojoties uz riska analīzi, kā arī tad, ja obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic obligātās revīzijas, kā noteikts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā veic ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu;”;

d) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) pārbažu veicējiem ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze tādās jomās kā obligāto revīziju veikšana un finanšu pārskatu sagatavošana, un – attiecīgā gadījumā – ilgtspējas ziņu sniegšana un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana un ilgtspējas ziņu sniegšana vai citi ar ilgtspēju saistīti pakalpojumi, turklāt tie ir saņēmuši īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;”;

e) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Dalībvalstis personas, kuras veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, līdz 2025. gada 31. decembrim var atbrīvot no prasības, kas nosaka, ka tām ir jābūt attiecīgai pieredzei tādās jomās kā ilgtspējas ziņu sniegšana un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana vai citi ar ilgtspēju saistīti pakalpojumi.”;

20) direktīvas 30. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv efektīvas izmeklēšanas un sankciju sistēmas, lai konstatētu, labotu un novērstu obligātās revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas neatbilstošu izpildi.

2. Neskarot dalībvalstu civiltiesiskās atbildības sistēmas, dalībvalstis paredz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, ja tie obligātās revīzijas vai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu nav veikuši saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu, un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 537/2014.

Dalībvalstis var nolemt neparedzēt noteikumus par administratīvām sankcijām par pārkāpumiem, uz kuriem jau attiecas valsts krimināltiesības. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.”;

21) direktīvas 30.a panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ca) pagaidu aizliegums uz laiku līdz trīs gadiem, ar kuru obligātajam revidentam, revīzijas uzņēmumam vai galvenajam ilgtspējas partnerim ir aizliegts veikt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu un/vai parakstīt ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumus.”;

22) direktīvas 30.a panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“da) paziņojums, ka ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojums neatbilst šīs direktīvas 28.a panta prasībām;”;

23) direktīvas 32. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Kompetento iestādi vada personas, kas nav praktizējoši revidenti un kas ir kompetentas jomās, kuras saistītas ar obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu. Tās izvēlas saskaņā ar neatkarīgu un atklātu izvirzīšanas procedūru.”;

b) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) profesionālās ētikas, revīzijas uzņēmumu iekšējās kvalitātes kontroles, revīzijas un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas standartu pieņemšana, izņemot gadījumus, kad šos standartus pieņem vai apstiprina citas dalībvalsts iestādes;”;

24) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“36.a pants

Normatīvie pasākumi starp dalībvalstīm attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu

Šīs direktīvas 34. un 36. panta prasības attiecībā uz finanšu pārskatu obligāto revīziju *mutatis mutandis* piemēro ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai.”;

25) direktīvas 37. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmo daļu piemēro obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas nolūkā.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmo daļu piemēro obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanai ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas nolūkā.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ir aizliegts jebkāds līguma noteikums, ar ko saskaņā ar 1. punktu revidētās struktūras akcionāru vai dalībnieku pilnsapulcei ir ierobežota izvēle, ļaujot tai izvēlēties tikai no noteiktām obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu kategorijām vai sarakstiem attiecībā uz konkrēta obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanu, lai veiktu minētās struktūras obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas uzdevumu. Šādi noteikumi ir spēkā neesoši.

Dalībvalstis nodrošina, ka tādu lielu uzņēmumu akcionāriem vai dalībniekiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2013/34/ES 19.a un 29.a pants, izņemot minētās Direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos uzņēmumus, un kuri pārstāv vairāk nekā 5 % balsstiesību vai 5 % uzņēmuma kapitāla, rīkojoties individuāli vai kolektīvi, ir tiesības iesniegt tādu lēmuma projektu pieņemšanai akcionāru vai dalībnieku pilnsapulcē, ar kuru pieprasa, lai akreditēta trešā persona, kas nepieder pie tā paša revīzijas uzņēmuma vai tikla kā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kurš veic obligāto revīziju, sagatavotu ziņojumu par konkrētiem ilgtspējas ziņu sniegšanas elementiem un lai šāds ziņojums būtu pieejams akcionāru vai dalībnieku pilnsapulcei.”;

26) direktīvas 38. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātos revidentus vai revīzijas uzņēmumus var atstādīt vienīgi tad, ja tam ir pamatoti iemesli. Viedokļu atšķirības par grāmatvedības metodēm, revīzijas procedūrām vai attiecīgā gadījumā par ilgtspējas ziņu sniegšanu vai par ticamības apliecināšanas procedūrām nav pamatoti atstādināšanas iemesli.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmajā daļā paredzēto pienākumu informēt piemēro arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai.”;

c) panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmo daļu piemēro arī ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanai.”;

27) direktīvas 39. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu punktu:

“4.a Revīzijas komitejai saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanu un saistībā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu uzticētās funkcijas dalībvalstis var ļaut veikt administratīvai vai uzraudzības struktūrai kā vienotam veselumam vai administratīvās vai uzraudzības struktūras izveidotai specializētai struktūrai.”;

b) panta 6. punkta a) līdz e) apakšpunktu aizstāj šādi:

“a) informē revidētās struktūras administratīvo vai uzraudzības vienību par obligātās revīzijas rezultātiem un attiecīgā gadījumā par ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas rezultātiem un izskaidro, kā obligātā revīzija un ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana ir veicinājusi attiecīgi finanšu pārskatu un ilgtspējas ziņu sniegšanas integritāti un kāda ir bijusi revīzijas komitejas nozīme minētajā procesā;

b) uzrauga finanšu pārskatu un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas procesu, tostarp elektroniskās ziņošanas procesu, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.d pantā, un procesu, kuru uzņēmums īsteno, lai identificētu paziņoto informāciju saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem, kas pieņemti atbilstīgi minētās direktīvas 29.b antam, un sniedz ieteikumus vai priekšlikumus to integritātes nodrošināšanai;

c) uzrauga uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroles un riska pārvaldības sistēmu un attiecīgā gadījumā arī iekšējās revīzijas efektivitāti attiecībā uz uzņēmuma finanšu pārskatu un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanu, tostarp elektroniskās ziņošanas procesu, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 29.d pantā, nepārkāpjot minētās vienības neatkarību;

d) uzrauga gada un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju un attiecīgā gadījumā gada un konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, jo īpaši tās darbības rādītājus, ņemot vērā jebkurus kompetentās iestādes konstatējumus un secinājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 26. panta 6. punktu;

e) pārbauda un uzrauga obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu neatkarību saskaņā ar šīs direktīvas 22., 22.a, 22.b, 24.a, 24.b, 25.b, 25.c un 25.d pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 6. pantu un jo īpaši to, cik piemēroti ir revidētajai struktūrai saskaņā ar minētās regulas 5. pantu sniegtie ar revīziju nesaistītie pakalpojumi.”;

28) direktīvas 45. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar šīs direktīvas 15., 16. un 17. pantu reģistrē ikvienu trešās valsts revidentu un revīzijas vienību, ja minētais trešās valsts revidents vai revīzijas vienība sniedz revīzijas ziņojumu par tāda uzņēmuma gada vai konsolidētajiem finanšu pārskatiem vai – attiecīgā gadījumā – ticamības apliecināšanas ziņojumu par gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kurš reģistrēts ārpus Savienības un kura pārveidamos vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū minētajā dalībvalstī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES (*) 4. panta 1. punkta 21. apakšpunkta nozīmē, izņemot gadījumus, kad attiecīgais uzņēmums emitē vienīgi neapmaksātus parāda vērtspapīrus, uz kuriem attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

- a) šādus vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21. apakšpunktā, pirms 2010. gada 31. decembra, un vienas vienības nominālvērtība emisijas datumā ir vismaz 50 000 EUR vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, emisijas datumā ir līdzvērtīga vismaz 50 000 EUR;
- b) šādus vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21. apakšpunktā, nozīmē no 2010. gada 31. decembra, un vienas vienības nominālvērtība emisijas datumā ir vismaz 100 000 EUR vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, emisijas datumā ir līdzvērtīga vismaz 100 000 EUR.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).”;

b) panta 4. līdz 6. punktu aizstāj šādi:

“4. Neskarot 46. pantu, revīzijas ziņojumiem par gada vai konsolidētajiem pārskatiem vai – attiecīgā gadījumā – ticamības apliecināšanas ziņojumiem par gada vai konsolidēto ilgtspējas ziņu sniegšanu, kuri minēti šā panta 1. punktā un kurus izdevuši trešo valstu revidenti vai revīzijas struktūras, kas nav reģistrētas dalībvalstī, minētajā dalībvalstī nav juridiska spēka.

5. Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revīzijas vienību finanšu pārskatu revīzijas nolūkā tikai tad, ja:

- a) trešās valsts revīzijas vienības administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākums atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. pantā noteiktajām prasībām, izņemot 7. panta 2. punktā, 8. panta 3. punktā un 10. panta 1. punkta otrajā daļā noteiktajām prasībām;
- b) trešās valsts revidents, kas veic revīziju trešās valsts revīzijas vienības vārdā, atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. punktā noteiktajām prasībām, izņemot 7. panta 2. punktā, 8. panta 3. punktā un 10. panta 1. punkta otrajā daļā noteiktajām prasībām;
- c) šā panta 1. punktā minētās gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas veic saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, kā minēts 26. pantā, kā arī saskaņā ar 22., 22.b un 25. pantā noteiktajām prasībām vai līdzvērtīgiem standartiem un prasībām;
- d) trešās valsts revīzijas vienība savā tīmekļa vietnē publicē gada pārredzamības ziņojumu, kurā iekļauta Regulas (ES) Nr. 537/2014 13. pantā minētā informācija, vai arī tā izpilda līdzvērtīgas informācijas sniegšanas prasības.

Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revīzijas vienību ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas nolūkā tikai tad, ja:

- a) trešās valsts revīzijas vienības administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākums atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. pantā paredzētajām prasībām;
- b) trešās valsts revidents, kas veic ticamības apliecināšanu trešās valsts revīzijas vienības vārdā, atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. punktā paredzētajām prasībām;
- c) šā panta 1. punktā minētās gada vai konsolidētās ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu veic saskaņā ar ticamības apliecināšanas standartiem, kas minēti 26.a pantā, kā arī saskaņā ar 22., 22.b, 25. un 25.b pantā noteiktajām prasībām vai līdzvērtīgiem standartiem un prasībām;
- d) trešās valsts revīzijas vienība savā tīmekļa vietnē publicē gada pārredzamības ziņojumu, kurā iekļauta Regulas (ES) Nr. 537/2014 13. pantā minētā informācija, vai arī tā izpilda līdzvērtīgas informācijas sniegšanas prasības.

5.a Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts reidentu finanšu pārskatu revīzijas nolūkā tikai tad, ja tas atbilst prasībām, kas noteiktas šā panta 5. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā.

Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts reidentu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas nolūkā tikai tad, ja tas atbilst prasībām, kas izklāstītas šā panta 5. punkta otrās daļas b), c) un d) apakšpunktā.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta 5. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta un otrās daļas d) apakšpunkta noteikumu piemērošanu, Komisija tiek pilnvarota ar īstenošanas aktiem lemt par tajos paredzēto līdzvērtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Kamēr Komisija nav pieņēmusi šādu lēmumu, šā panta 5. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā un otrās daļas d) apakšpunktā paredzēto līdzvērtību var novērtēt dalībvalstīs.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 48.a pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo direktīvu, lai noteiktu vispārējus līdzvērtības kritērijus, ko izmanto, novērtējot, vai šā panta 1. punktā minētā finanšu pārskatu revīzija un attiecīgā gadījumā ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana ir veikta saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, kā tie definēti 26. pantā, un saskaņā ar ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanas ziņojumu standartiem, kā tie definēti 26.a pantā, kā arī saskaņā ar 22., 24. un 25. pantā izklāstītajām prasībām. Šādus kritērijus, kas piemērojami visām trešām valstīm, dalībvalstīs izmanto, novērtējot līdzvērtību valsts līmenī.”;

29) direktīvas 48.a pantu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Pilnvaras pieņemt 26.a panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 26. panta 3. punktu, 26.a panta 3. punktu, 45. panta 6. punktu, 46. panta 2. punktu un 47. panta 3. punktu minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 26. panta 3. punktu, 26.a panta 3. punktu, 45. panta 6. punktu, 46. panta 2. punktu vai 47. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”

4. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 537/2014

Regulu (ES) Nr. 537/2014 groza šādi:

1) regulas 4. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šā punkta pirmajā daļā noteikto limitu nolūkos netiek iekļauta ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšana un ar revīziju nesaistītie pakalpojumi, kas nav minēti 5. panta 1. punktā un ko pieprasa Savienības vai valsts tiesību akti.”;

2) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) grāmatvedības kārtošana un grāmatvedības uzskaites un finanšu pārskatu sagatavošana, kā arī ilgtspējas ziņu sniegšanas sagatavošana;”;

b) panta 4. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Lai veiktu ilgtspējas ziņu sniegšanas ticamības apliecināšanu, pirmajā daļā minētais revīzijas komitejas apstiprinājums nav nepieciešams.”

5. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2024. gada 6. jūlijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. līdz 3. panta prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

2. Pasākumus, kas vajadzīgi 1. panta, izņemot 14. punkta, prasību izpildei, dalībvalstis piemēro:

a) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk:

- i) lieliem uzņēmumiem Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas minētās direktīvas 2. panta 1. punktā, kuru vidējais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 darbiniekus finanšu gada laikā;
- ii) sabiedriskas nozīmes struktūrām, kā tās definētas Direktīvas 2013/34/ES 1. panta 2. punktā, kuras ir mātesuzņēmums lielai grupai minētās direktīvas 3. panta 7. punkta nozīmē, un kuru vidējais konsolidētais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 darbiniekus finanšu gada laikā;

b) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2025. gada 1. janvārī vai vēlāk:

- i) lieliem uzņēmumiem Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē, izņemot šīs daļas a) apakšpunkta i) punktā minētos uzņēmumus;
- ii) lielās grupas mātesuzņēmumiem Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punkta nozīmē, izņemot šīs daļas a) apakšpunkta ii) punktā minētos mātesuzņēmumus;

c) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2026. gada 1. janvārī vai vēlāk:

- i) maziem un vidējiem uzņēmumiem Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;
- ii) mazām un nesarežģītām iestādēm, kas definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā, ja tās ir lieli uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē vai ja tās ir mazie un vidējie uzņēmumi minētās direktīvas 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;

- iii) kaptīvajām apdrošināšanas sabiedrībām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽³⁹⁾ 13. panta 2. punktā, un kaptīvajām pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas definētas minētās direktīvas 13. panta 5. punktā, ja tās ir lieli uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē vai ja tās ir mazie un vidējie uzņēmumi minētās direktīvas 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē, kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā.

Pasākumus, kas vajadzīgi 1. panta 14. punkta prasību izpildei, dalībvalstis piemēro attiecībā uz finanšu gadiem, kuri sākas 2028. gada 1. janvārī vai vēlāk.

Pasākumus, kas vajadzīgi 2. panta izpildei, dalībvalstis piemēro:

a) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk:

- i) emitentiem, kā tie definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ja tie ir lieli uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē un to vidējais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 darbinieku finanšu gada laikā;
- ii) emitentiem, kā tie definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ja tie ir lielas grupas mātesuzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punkta nozīmē un to vidējais konsolidētais darbinieku skaits bilances datumā pārsniedz 500 darbinieku finanšu gada laikā;

b) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2025. gada 1. janvārī vai vēlāk:

- i) emitentiem, kā tie definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ja tie ir lieli uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē, izņemot šīs daļas a) apakšpunkta i) punktā minētos uzņēmumus;
- ii) emitentiem, kā tie definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ja tie ir lielas grupas mātesuzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 7. punkta nozīmē, izņemot šīs daļas a) apakšpunkta ii) punktā minētos mātesuzņēmumus;

c) attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2026. gada 1. janvārī vai vēlāk:

- i) emitentiem, kā tie definēti Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ja tie ir mazie un vidējie uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts direktīvas 2013/34/ES 3. panta 1. punktā;
- ii) emitentiem, kuri definēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 145) apakšpunktā kā mazas un nesarežģītas iestādes, ja tie ir lieli uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē vai ja tie ir mazie un vidējie uzņēmumi minētās direktīvas 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē, un ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā;
- iii) emitentiem, kas definēti Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 2. punktā kā kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības vai kas definēti minētās direktīvas 13. panta 5. punktā kā kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības, ja tās ir lieli uzņēmumi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 4. punkta nozīmē vai ja tās ir mazie un vidējie uzņēmumi minētās direktīvas 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē, un kas ir sabiedriskas nozīmes struktūras, kā tās definētas minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un kuri nav mikrouzņēmumi, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā.

⁽³⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātpēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

Pasākumus, kas vajadzīgi 3. panta izpildei, dalībvalstis piemēro attiecībā uz finanšu gadiem, kuri sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk.

3. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants

Pārskatīšana un ziņošana

1. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs grozošās direktīvas īstenošanu, tajā cita starpā iekļaujot:

- novērtējumu par šīs grozošās direktīvas mērķu sasniegšanu, tostarp par ziņošanas prakses konvergenci starp dalībvalstīm;
- novērtējumu par to mazo un vidējo uzņēmumu skaitu, kuri brīvprātīgi izmanto Direktīvas 2013/34/ES 29.c pantā minētos ilgtspējas ziņu sniegšanas standartus;
- novērtējumu par to, vai un kā būtu vēl vairāk jāpaplašina ar šo grozošo direktīvu grozīto noteikumu darbības joma, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem un trešo valstu uzņēmumiem, kas tieši darbojas Savienības iekšējā tirgū bez meitasuzņēmuma vai filiāles Savienības teritorijā;
- novērtējumu par to, kā tiek īstenotas ar šo grozošo direktīvu ieviestās ziņošanas prasības attiecībā uz trešo valstu uzņēmumu meitasuzņēmumiem un filiālēm, arī novērtējumu par to trešo valstu uzņēmumu skaitu, kuru meitasuzņēmumi vai filiāles ziņo saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 40.a pantu; novērtējumu par izpildes mehānismu un minētajā pantā noteiktajām robežvērtībām;
- novērtējumu par to, vai un kā nodrošināt personām ar invaliditāti piekļuvi ilgtspējas ziņojumiem, ko publicē uzņēmumi, uz kuriem attiecas šīs grozošās direktīvas darbības joma.

Minēto ziņojumu publicē līdz 2029. gada 30. aprīlim un pēc tam reizi trijos gados, un attiecīgā gadījumā tam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

2. Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija pārskata ilgtspējas ticamības apliecināšanas tirgus koncentrācijas līmeni un ziņo par to. Minētajā pārskatīšanā ņem vērā valstu režīmus, ko piemēro neatkarīgiem ticamības apliecināšanas pakalpojumu sniedzējiem, un novērtē, vai un kādā mērā minētie valstu režīmi veicina ticamības apliecināšanas tirgus atvēršanu.

Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija izvērtē iespējamās tiesiskās pasākumus, ar ko nodrošināt ilgtspējas ticamības apliecināšanas tirgus pietiekamu diversifikāciju un ziņošanas par ilgtspēju atbilstīgu kvalitāti. Komisija pārskata Direktīvas 2013/34/ES 34. pantā paredzētos pasākumus un novērtē nepieciešamību tos attiecināt arī uz citiem lieliem uzņēmumiem.

Ziņojumu līdz 2028. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, un attiecīgā gadījumā tam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

7. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šīs direktīvas 4. pantu piemēro no 2024. gada 1. janvāra attiecībā uz finanšu gadiem, kas sākas 2024. gada 1. janvārī vai vēlāk.

8. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Direktīvas 4. pants uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2022. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja
R. METSOLA

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. BEK
